

ஞானாம்

கதை தைக்கியச் சந்மிகை

விலை:
ரூபா 100/-

அருளிகளில்
அலீசியத்துால்
பேசும்புகள்
ஒத்துயண்டே
உந்து உயிர்கள்

204

ஒளி:17
கட்ட:12

204

யானை முலம் விவசாய இழுமும் பறவது ரூனம்!

வெள்ளத்தின் பருக்கக்கப்பால் கலைப்பயநக்கும்
கவியபொருக்கும் மேவயாயின்,
பள்ளத்தில் விழங்கிறுக்கும் குருட்ரெல்லாம்
விழிவற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழும

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பே.சி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
இணையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk
மின்னஞ்சல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILK LX (மனியோட்டிலும் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபார் கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/- நூறு வருடம் : ரூ 5,000/- நூயின் சந்தா : ரூ 20,000/- ஒரு வருடம்
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

ஓ.ஞானம் சஞ்சிதையில் விரசுரமாகும் படைப்பு
களின் நாந்த்ருக்கஞ்சிர அவற்றை ஏழதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.

ஓ.புதையிவிரில் எழுதுவார்கள் தமது சொந்
தப் பொயர், நூதாக்கிப்பி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக ஒத்தைக்கிடுவதற்கும்.

ஓ. விரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செய்தவர்களுக்குத் தீவிரமாகும்.

ஓ. படைப்புகள் கணிகீபில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இழுத்துள்ளே.....

கலிததகள்

அருட்கவி தம்பிஜியா ஞானகணேசன்	(கனடா)	09
ஜெ.ஹரோசனா		18
வாகரை வாணன்		25
செ.அன்புராசா - மாங்குளம்		35
தாமரைத்தீவான் - கிண்ணியா		39
எஸ்.கருணானந்தராஜா (லண்டன்)		45

சிறுகதைகள்

முஸ்மென்	03	
மு.சிவலிங்கம்	15	
ச.முருகானந்தன்	26	
கண.மகேஸ்வரன் (குறுங்கதை)	38	

கட்டுறைகள்

தமிழ்மணி அகளங்கள்	10	
எம்.ஏ.எம்.எம்.பெஸில்	22	
புலேந்திரன் நேசன்	31	
குணநாதன் ஆறுமுகம் (மலேசியா)	33	
வாணமதி (சுவிற்சர்லாந்து)	44	

பத்தி எழுத்து

செங்கதிரோன்	32	
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	40	
மானா மக்கீன்	43	

சமகால லிலக்கிய நிகழ்வுகள்

கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை	46	
----------------------------	----	--

வாசகர் பெசுகிறார்

	48	
--	----	--

அங்கியர் பக்கம்

அரசுகளின் அலட்சியத்தால் குப்பைக்குள்
புதையுண்ட மனித உயிர்கள்.

தமிழ் சிங்கள பதுவருடமான 14-04-2017 அன்று கொலன்னாவை நகரசபைக்குப்பட்ட பிரதேசமான மீதாட்டமுல்லையில் குப்பைமேடு சரிந்ததில் இதுவரை 32 பேர் இறந்துள்ளார்கள். 8 பேர்வரை காணாமல் போயிருள்ளனர். 11பேர் பலத்த காயங்களுடன் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர். 50 வீராகள் புதையுண்டுள்ளன. 100 மீட்டர் உயர்த்துக்கும் அதிகமான இந்தக் குப்பை மேட்டுக்கு மேலாகச் சென்ற அதிசக்திவாய்ந்த 132 000 வோட் மின்சாரக்கம்பி அறுந்து விழுந்தும் சேத்ததை ஏற்படுத்தியுள்ளது

கொழும்பு மாநகரசபைக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களில் சேகரிக்கப்படும் குப்பைகள் மீதாட்டமுல்லையில் சுமார் 28 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் கொட்டப்பட்டு வந்துள்ளன. இலங்கையில் அதிக குப்பை சேருமிடமாக மீதாட்டமுல்லை இருந்து வந்துள்ளது.

இந்தக் குப்பைமேடு சரிந்து விழுந்து ஆபத்ததை ஏற்படுத்தப்போகிறது என்பதை முன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக போராசிரியர் அனுரூத்த குருணாரத்தின் எச்சிற்திருந்தார். அச்செய்தி னாயிறு 'ஸங்காதீப' பத்திரிகையில் முன்பக்கச் செய்தியாக வந்திருந்தது.

இந்தக் குப்பைகள் உருவாக்கும் விஷவாயு, கிருமிகள் என்பன விதம் விதமான நோய்களை உருவாக்குகின்றன. இவற்றிற்கு அந்தப் பிரதேச மக்கள் முகம் கொடுக்கின்றனர். அங்கு வாழும் மக்களுக்கு ஏற்படும் நோய்கள் பற்றி விசேட கட்டுரை ஒன்றை 'திவென்' பத்திரிகை 29-05-2016இல் வெளியிட்டிருந்தது.

'இறுதின்' என்ற பத்திரிகை 05-06-2016 வெளியிட்ட கட்டுரைக்கு இட்ட தலைப்பு "என்றாவது இந்தக் குப்பை மலை சரிந்ததான் சாவோம்" என்பதாகும். அதனைக் கூறியவர் அப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த தாமியாருவர்.

மீதாட்டமுல்லை யீராகுல் பாடசாலைச் சிறுவர்களால் குப்பை மேட்டிலிருந்து பரவிய துர்நாற்றத்தை சுக்க முடியாமல் போனதால் 2013 ஜெவரி முதல் மார்ச் வரை முன்று மாதம் அப்பாடசாலை மூடப்பட்டது

தமக்கு நேரப்போகும் அழிவைப்பற்றி பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக அப்பகுதி மக்கள் அரசுக்கு எடுத்துக்கூறி தமிழக காப்பாற்றுமாறு போராட வந்துள்ளனர். ஆட்சியில் இருந்த அரசு தனது இரும்புக் கரங்களைக்கொண்டும் சண்டியர்களைக்கொண்டும் அப்போராட்டாங்களை நசக்கி வந்துள்ளது.

கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில், கொழும்பு மாநகரசபை ஆட்சி ஐக்கிய தேசியக்கட்சியிடமும் நாட்டின் ஆட்சி ஐக்கிய சுதந்திர மக்கள் முன்னணியிடமும் இருந்ததால் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாதிருந்ததாக முன்னர் கூறப்பட்டது. ஆனால் 2015 ஆம் ஆண்டு ஜெவரியில் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்டின்னரும் இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை.

இந்த அனர்த்தம் நடந்த பின்னரும் கொழும்பில் சேகரிக்கப்படும் குப்பைகளை பிலியந்தலை கரதியான மற்றும் வத்துளை போட்டிட்டியா போன்ற பகுதிகளில் கொட்டுவதற்கு எதிராக மக்கள் நடத்தும் போராட்டாங்கள் கலகத்துப்பு பொலிசாரால் தாக்குதல் நடத்தி அடக்கப்படுகின்றன.

மக்களின் கோரிக்கைகளை உதாசீனம் செய்து மக்களைப் பலிகொள்ளும் நிலை ஏற்படுவதை அரசு மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். பொதுவாகவே குப்பைகளை அகற்றுவது என்பது ஓர் உலகளாவிய பிரச்சினை. ஆனால் வளர்ச்சி அடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளில் இது ஒரு பிரச்சினையே அல்ல.

குப்பைகளை, திண்மக்கழிவுகளை இரண்டு வகையாகப் பிரிப்பர். பிளாஸ்டிக், பேப்பர், கண்ணாடி, உலோகங்கள் போன்றவை ஒருவகை. அவற்றை மறுசுழற்சி (Recycle) செய்து மீண்டும் பாவிக்க முடியும்

காய்கறி, உணவு, தாவரம் போன்றவை மறுசுழற்சி செய்ய முடியாதவை. அவை உக்கக்கூடிய கழிவுகள். அவற்றிலிருந்து உரம், மீதேன் வாயு போன்றவற்றைத் தயாரிக்கலாம்.

இந்தகைய ஒரு வழிமுறையைக் கையாண்டு எதிர்காலத்தில் நமது நாட்டிலும் இந்தக் கழிவுகற்றும் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவேண்டும்.

இந்தகைய வழிமுறைகளைக் கையாளவதற்கு உலக நாடுகளின் தொழில்நுட்ப உதவியைப் பெறவேண்டும். அரசு இதற்கான வழிமுறைகளை மேற்கொள்வேண்டும். அதற்கான துறித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதுவே இப்பிரச்சினைக்கான நிரந்தர தீர்வாக அமையும்.

முஸ்மன்

நியுசிலாந்தின் பசுமையும் பனி உறைந்த வெண்மையும் அழகும் தான் என்னை நியுசிலாந்தை நோக்கித் துரத்தின, “இயற்கை ஏழில் கொஞ்சம் பசுமையான பண்ணைகளில் பெறப்பட்ட தூய பால்” என்று கொழுத்த கம்பீரமான பசுக்களைக் காட்டிய பால்மா விளம்பரங்களுக்கும் நியுசிலாந்துக்கு என்னைத் துரத்தியதில் கணிசமான பங்கிருக்கின்றது. எனக்கு எட்டு வயதாகும் போது முத்தப்பா ஒரு பசுவை எனக்காக வாங்கிக் கொண்டுவந்து வாசலில் கட்டியதில் இருந்து தொடங்குகின்றது பசுக்கள் மீதான எனது பந்தம்.

அந்தப் பசு பற்றிய கதை ஒரு அழகான கதை, ஆனால் மிகச் சிறிய கதை, அந்தப் பசுவுக்கு பெயர் குட்டிக் கொண்டாடுகினாம். அது மிகவும் சாதுவானது. தினமும் அதற்குப் பசுமையான புல் ரெண்டு சாக்கு நிறையக் கிடைக்கும், தவுட்டங்கொப்பு, தென்னாங் குருத்தோலை, தவிடு, புண்ணாக்கு என்று இரண்டு வருடங்கள் அதற்கு ராஜ கவனிப்பு. சீக்கிரமே அது குட்டித் தாச்சியானதில் கொள்ளைப் பிரியம், அந்தக் கன்றுக் குட்டியோடு கொஞ்சி விளையாடவும் அது துள்ளித் திரியும் அழகைக் காணவும் ஆவலோடு காத்திருந்த தருணம். எத்தனைதான் எதிர்பார்ப்புகள், மனசில் பட்டாம்பூச்சியாய்ச் சிறகடித்துத் திரிந்தன. அந்த எதிர்பார்ப்புக்களையெல்லாம் பரிபூரணமாக நிவர்த்தி செய்யத்தக்கதாய் கறுப்பும் வெள்ளையும் கலந்த கவர்ச்சியான கொழுகொழு கன்றுக் குட்டி பிறந்தது. குதூகலமோ குதூகலம். அதற்கும் பெயர் குட்டிகளோம், ஒரு குழந்தையைப் போல அதைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு மகிழ்ந்தோம் அன்பாய் தடவிக்கொடுத்தோம்.

அது தாயிடம் இருந்ததை விட எங்களது அரவணைப்பில்

இருந்த நேரம்தான்

அதிகம். தாய்ப்பசு

எங்களை

வியப்போடு

பார்த்தது.

அதன் அன்பை

வெளிப்படுத்த

என்னையே அதன் நாக்கால்

நக்கிலிட்டதென்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

ஆனால் நான்காவது நாளில் எல்லாம் பொசுக்கென்று முடிந்து போயிற்று. கோர யுத்தத்தின் மனிதமில்லாத ஆயுதங்கள் வெடிக்கத்தொடங்கின, யாரோ ஒரு பாவி ஏவிய செல் எனது கன்றுக்குட்டியை கண்ணெதிரிலேயே கொன்றுபோட்டது. அந்தக் கன்றுக்குட்டியின் படுகொலைக்காக எங்களுக்குத் துக்கம் அனுஷ்டிக்கவும் அவகாசம் கிடைக்கவில்லை, அதற்கிடையில்... அதுவும் அன்றே விடுதலைக்காய் ஆயுதமேந்திய புலி மனிதர்களும் இந்திய ராணுவமும் மோதிக்கொள்ளத் தொடங்க, அவர்கள் ஏந்திய ஆயுதம் எங்கள் எல்லோரையும் ஊரை விட்டுத் தூரத்தியபோது இறந்த கன்றுக் குட்டியைச் சுற்றிச் சுற்றி ஓடிவரும் தாய்ப்பசுவின் கேவலும் கண்ணீரும் உயிரை வதைத்துப் பிரித்தெடுக்கும் வேதனைக்கு ஓப்பானது. போயே ஆக வேண்டிய நிரப்பந்தத்தில் நாங்களும் அதைப் பரிதவிக்கவிட்டுப் போகவேண்டியாயிற்று. அதையும் அழைத்துச் செல்ல முடியுமாக இருந்திருந்தால் சுத்தியமாக எங்களின் ஒரு குடும்ப உறுப்பினர்போல எங்களுடனேயே அதுவும் இருந்திருக்கும். அத்தனை அவசரத்திலும் அதன் கண்ணங்களை வருடி அதன் தலையேடு எனது தலையை மோதும்போது எனது கண்ணீரின் வெப்பத்தை அது உணர்ந்தது. கண்ணற கண்முன்னே இழந்த வேதனையிலும் நாழும் கைவிட்டுச் செல்கின்றோமே என்ற ஆற்றாமையிலும் சிறிது தூரம் தளர்வுடன் ஓடிவந்துவிட்டு அப்படியே நின்று அது பார்த்துக்கொண்டிருந்த கடைசிப் பார்வையும் அதன் துன்பமும் தலைமுறைகள் தாண்டியும் நின்றுகொல்லும் சாபத்திற்கு ஓப்பானது.

ஆழுமாதங்களின் பின்னர் ஊரூக்குத் திரும்பிய போது கன்றுக் குட்டியின் அருகே நாங்கள் சென்ற திசையைப் பார்த்துபடி தாய்ப்பசுவும் இறந்துகிடந்தது. ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரும் அதன் நாவில் பட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை அப்படியொரு வைராக்கியத்தில் அது இறந்து போயிருந்தது. அது அனுபவித்திருக்கும் என்று கருதிய வேதனையை கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கவே முடியவில்லை. கண்ணீர் முட்டிக்கொண்டு வந்தது.

அன்று ஒரு கன்றுக்குட்டிக்காகவும் பசுவுக்காகவும் எங்கள் முழுக்குடும்பமும் அழுதது. யாரும் அன்று வீட்டில் சமைக்கவு மில்லை சாப்பிடவுமில்லை. ஒரு பசுவுக்காகவும் கன்றுக்காகவும் அழுத கண்ணீருக்கு இப்போது நான் இருக்கும் நாட்டின் பாலுற்பத்திப் பண்ணைகளில் எந்தவிதமான பெறுமதியும் கிடையாது.

இரண்டுமாத பெருமுயற்சியின் பயனாக பண்ணையில் எனக்கு வேலை கிடைத்தது. தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள் எல்லாம் நினைவில் வந்து தொலைத்தன. ரம்மியமான காலநிலை, குளுகுளு என்று இருந்தது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் பச்சைப் பசேல் என்றுதான் தென்பட்டது. மனது சமைகளை நீக்கி ஒர் இனிமையை உணரும்படியாக இருந்தது. மனிதனுக்கு இத்தகைய நிம்மதிதான் தேவை என்று எனக்குப்பட்டது. சாகும்வரை இந்தப் பண்ணையிலேயே இருந்துவிடலாம் என்று கூடத் தோன்றியது. மனிதனுக்கு வாழ்க்கையில் மன நிம்மதி தானே முக்கியம். முதல்நாள் எனக்கு எந்த வேலையும் கிடையாது. அதனால் சிறியரக வாகனமொன்றில் பண்ணையைச் சுற்றிப்பார்த்தேன். அவ்வளவு சுற்றியும் ஒரு பகுதியை மட்டும்தான் என்னால் பார்க்க முடிந்தது. ஆர்வத்தில் சுற்றுகின்றேன் என்பது எனக்கே தெரிந்தது. பசுக்கள் மேயும் பசுமையான புற்றரை, நீரோடைகள் என்று அனைத்தையும் பார்த்துப் பிரமித்து நின்றேன். குறைந்தது ஒரு லட்சம் பசுக்களாவது இருந்தன.

உலகின் பெரும்பான்மையான பாலுற் பத்திப் பொருட்களின் தேவையை இங்குள்ள பார்ப்பண்ணைகள்தான் நிவர்த்தி செய்கின்றன என்பது ஆரம்பத்தில் பொது அறிவுக்காகத்

தெரிந்து வைத்திருந்தனவை. இது போன்று பல்வேறு பாற்பண்ணைகள் பல லட்சம் பசுக்களுடன் இயங்கிவந்தன. பல்வேறு தகவல்களையும் அசைபோட்டபடி வரும் வழியில்தான் அவனைச் சந்தித்தேன்.

கெய்ண் என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான். எனது வருகை குறித்து அவனுக்கு ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. எனது பெயர் சொல்லியே அவன் அழைத்தான். ஆங்கிலப்படங்களில் பார்த்த ஜாம்பவான் உருவம் அவனுக்குரியது. ஜந்தரையடி உயர முள்ள எனது தலை அவனது நெஞ்சுக்கு நேராக இருந்தது. கொஞ்சம் அண்ணாந்து பார்த்துத்தான் அவனுடன் கதைத்தேன். என்னைவிட ஜந்து மடங்கு உடற்பருமன் இருக்கும். அவனைப் போல இன்னும் நான்குபேர் கூடவே இருந்தார்கள். இந்தப் பிரமாண்டங்களுக்கு மத்தியில் எனக்கென்ன வேலை இருக்கப் போகின்றது என்றுதான் தோன்றியது. அலாக்காக என்னைத் தூக்கி பத்தடி தூரத்துக்கு வீசிவிடுவான் போன்றும் தெரிந்தது. அதனால் சிரிப்புக்குப் பருச்சான அவனது முகத்தை நீண்ட நேரம் பார்த்திருக்க முடியவில்லை. ஆனாலும் அவன் என்னுடன் ஹாஸ்யமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். இடைக்கிடை எதற்குச் சிரிக்கின்றேன் என்று தெரியாமல் நானும் சிரிப்பை வரட்சியுடன் உதிர்த்தேன். அப்போது நான் எடுத்துக் கொண்ட ஒரேயொரு முடிவு எத்தனை பிரச்சினை வந்தாலும் அவமானப்பட்டாலும் கஸ்டப்பட்டாலும் ஏன் தன்மானத்தைத்தான் இமந்தாலும்கூட இவர்களைப் பகைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான். அவனுக்கு முன்னால் ஒரு எலிக்குஞ்சுக்குச் சமம் நான்.

கெய்ண்தான் அனைத்துக்கும் பொறுப்பு ஜாய்னோ என்ற ஒரு ஜாம்பவானை அழைத்து எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தான். அவன்தான் எனக்குரிய பணியைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு நியமிக்கப்பட்டான். ஒருவாரம் என்னுடன் கூடவே இருப்பான் என்றும் தெரிந்தது. ஒரு மதுப்போத்தலை என்கையில் தினித்துவிட்டு நட்பாகக் கைகுலுக்கி அப்படியே கையைப் பிடித்தபடி நெஞ்சினால் நெஞ்சோடு ஒரு தட்டுத் தட்டிவிட்டு விடை பெற்றுச் சென்றான் கெய்ண். அந்தத் தட்டுடன் இரண்டடி தள்ளி விழப்பார்த்தேன் நல்ல வேலை அவனது ஒற்றைக் கையை இரு

கரங்களாலும் இறுகப் பற்றியிருந்தமையினால் தப்பித்தேன்.

ஜாய்னோ எனது வேலையைப் பற்றி விலாவாரியாகச் சொல்லிக் கொண்டு சென்றான். அதிலிருந்து மிகச் சுருக்கமாக நான் புரிந்து கொண்ட எனது பணி, ஒரு வாரத்துக்குள் எத்தனை பசுக்கள் கன்று ஈனப்போகின்றன என்பதை அடையாளப்படுத்தி அவற்றின் இலக்கங்களைக் குறித்து வைப்பதுதான். மிக இலகுவான வேலை என்று மட்டும் கற்பனை பண்ணிவிடவேண்டாம். ஒரு நாளைக்கு ஜந்நாறு பசுக்களாவது கன்று ஈனும்.

ஒருபக்கம் ஆஜானுபாகுவான காளைகள், குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் பசுக்கள், கன்றுத்தாச்சியான பின்னர் அவற்றுக்கு விஷேட கவனிப்பு, கன்று ஈன்ற பின்னர் பசுக்கள் பால் கறப்பதற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படும். முழுமையாக கடைசிச் சொட்டுபால் வரையும் இயந்திரங்களால் உறிஞ்சியெடுத்து விடுவார்கள். பின்னர் அந்தப்பால் பாலுற்பத்திப் பொருட்களுக்காக பல்வேறு பிரிவுகளுக்கும் சென்றுவிடும். குழந்தைகளுக்கான பால்மா முதல் எல்லோருக்குமான பால்மா வகைகளுக்கும் இந்தப் பாலையே பயன்படுத்துவார்கள். இந்தக் காலத்தில் பால்மா வகைகளைப் பயன்படுத்தாத மனிதர்கள் மிகவும் குறைவுதானே.

முதலிரு நாட்களும் எனக்குச் சில விடயங்கள் விளங்கவில்லைதான். ஆயினும் உடனடியாக வேலைகளைப் பொறுப் பெடுக்கும்படி நிருவாகத்தின் உத்தரவு கிடைத்துவிட்டது. அதற்குப் பின்னர் சும்மா இருக்க முடியாததானே. வேலைகளில் மும்முரமாக இயங்கினேன்.

ஜாய்னோ என்னை பொறுப்புடன் அழைத்துச் சென்றான். எனக்கு ஒன்றையும் சொல்லித்துரத் தேவையில்லையென்றும் நானே அனைத்தையும் அவதானித்தால் பிடித்துக் கொள்ளமுடியும் என்றும் அவன் சொல்லிவிட்டான். ஏன் என்று கேட்டேன் நீ அந்தாவுக்குத் திறமைசாலியும் புத்திசாலியும் என்றான். இவன் உண்மையைச் சொல்கின்றானா அல்லது கிண்டலடிக்கின்றானா என்பதுதான் புரியவில்லை.

கன்றுகளைச் சுமந்த மாடுகள் நிறைந்த பண்ணையின் பக்கம் அழைத்துச் சென்றான். அங்கே இந்த வாரத்துக்குள் கன்று

சனவேண்டிய பசுக்கள் நிறைந்து நின்றன. தாய்மையின் உன்னத்துடன் அவைகளைப் பார்க்கும்போது எனது பசுவின் ஞாபகங்கள் இயல்பாகவே வந்து நினைவில் சூழன்றன. அது கன்று ஈனுவதற்கு முன்னதாக எப்படி ராஜ கவனிப்பு அதற்கு நிகழ்ந்தது. வீட்டில் எல்லோரும் பாரத்துப் பாரத்து ஒவ்வொன்றாக அதற்குச் செய்தோம். வேளைக்கு உணவு தண்ணீர், ஆறுதல் வாரத்தைகள் என்று உணவிலும் அன்பிலும் குறைவேயில்லை. ஆனால் இங்கு அனைத்துப் பசுக்களும் ஒரு இயந்திர வாழ்க்கைக்குப் பழக்கப் பட்டுப் போய் இருந்தன. எதிலும் அவற்றிற்கு எதிர்பார்ப்பில்லை. அங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள உணவையும் தண்ணீரையும் அவை உட்கொண்டன. யாரும் புல்வெட்டிப் போதத் தேவையில்லை, எல்லாமே இயற்கையாக போதியளவுக்கு அங்கே வளர்ந்திருந்தன. கிட்டத்தட்ட அனைத்து வசதிகளும் கிடைக்கப் பெற்ற ஒருவிதமான முகாம் வாழ்க்கைக்கு

நால் : படைப்புகளும் பார்வைகளும்

ஆசிரியர் : நாவம்

ததிப்பு : 2017

விலை: ரூபா 300/-

நல்ல கலைப்படத்தைப்புகளை நாலு பேருக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்குடன் ஆசிரியர் தான் இரசித்த சில இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிய பார்வையாக இந்நால் அமைகிறது. பன்னிரண்டு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பற்றிய ஆசிரியரின் பார்வையாக அமைந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இது. ஆசிரியர் ஒரு தேர்ந்த வாசகணாகவும், நயப்புரையாளனாகவும், விபரிப்பாளனாகவும், விமர்சனாகவும் பல அவதாரங்களில் நின்று தான் இரசித்தவற்றைப் பொது அனுபவமாக்க முனைந்துள்ளார்.

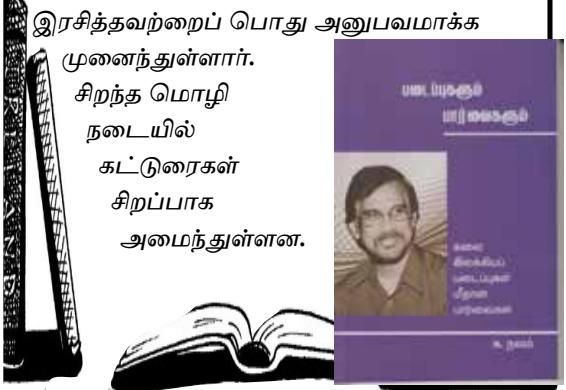
சிறந்த மொழி

நடையில்

கட்டுரைகள்

சிறப்பாக

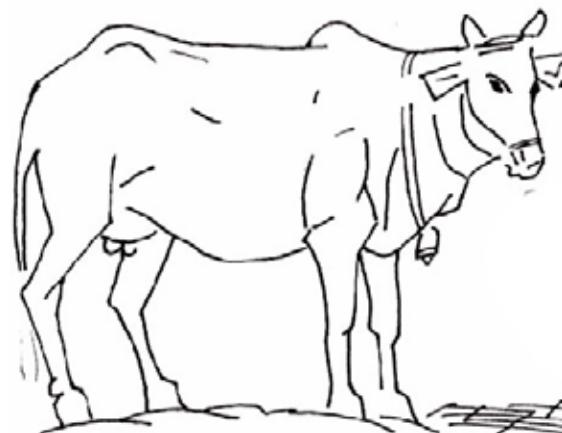
அமைந்துள்ளன.

ஒப்பானதுதான். அவற்றின் கண்களில் இதோ சோகம் அப்பியிருந்தது. ஒரு பசுவின் முகத்திலும் தாய்மைச் செழிப்பைக் காணவே முடியவில்லை. எனது வீட்டுப் பசு எப்படியிருந்தது. அது கண்று ஈன் முன்னர் எங்களைக் கண்டால் அதன் மகிழ்ச்சி அருகே சென்று அதைத் தடவிக்கொடுக்கையில் அது வெளிப்படுத்திய அன்பு. தலையால் செல்லமாக முட்டித்தள்ளி எவ்வளவு களிப்புக் கொண்டிருந்தது. ஒரு பசுவைத் தடவிக் கொடுத்தேன். அது என்னை நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு அதன்பாட்டில் ஓரமாகி நின்றது.

“அவற்றிற்கு அன்பு காட்ட இங்கு யார் இருக்கின்றார்கள்” என்று நினைத்துக் கொண்டு, ஜாய்னோவின் கதைக்குக் காது கொடுத்தேன்.

“கன்று ஈனத் தயார் நிலையில் இருக்கும் பசுக்களை இங்குதான் கொண்டுவந்து சேர்க்க வேண்டும். உனது வேலை அவை எத்தனை என்பதை மட்டும் கணக்கிட்டுப் பதிவு செய்வது மட்டும்தான். இதோ காதில் இருக்கும் இலக்கம் மிக முக்கியமானது. அந்த

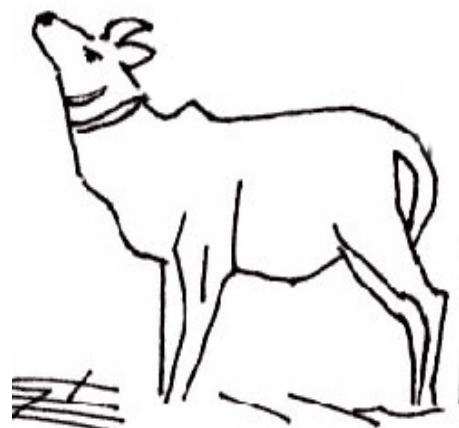

இலக்கத்திற்கு ஏற்பவே அவற்றின் தரவுகள் அனைத்தும் வகைப்படுத்தப்பட்டுப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும். ஓவ்வொரு நாளும் அதற்காக நீ எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நேரம் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் மட்டுமே” என்று விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டு “அதோ தெரிகின்றதே...” என்று அவன் அங்கே நிற்கும் பசுக்கள் நிறைந்த மற்றுமொரு பகுதியைக்காட்டி “இந்த மாதத்துக்குள் கன்று

ஈனக்கூடியவை அங்கு பராமரிப்புக்குள்ளன, இப்படி இங்கு ஆறு பிரிவுகள் அடுத்தடுத்து இருக்கின்றன. அவை அனைத்திலும் உனக்கு வேலை குறைவு புதிதாக எத்தனை பசுக்கள் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் கொண்டுவரப்பட்டன என்ற தகவல் அங்குள்ள திரையில் இருக்கும் அவற்றை நீ அப்பேட் பண்ணிக்கொள்வது மட்டும்தான், மூன்று மணித்தியாலத்தில் அவற்றை முடித்துவிடலாம்.”

இப்போதைக்கு ஐந்து மணித்தி யாலங்களுக்கான வேலைதான் சொல்லி யிருக்கின்றான். மேலும் என்னென்ன இருக்கின்றனவோ என்று நான் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தேன். அடுத்து என்ன கன்றுகளுடன் விளையாவதுதான் அதுதான் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானவொன்றாயிற்றே. பிறந்து நான்கே நாட்களில் எமது கன்றைப் பறிகொடுத்த பின்னர் இது வரைக்கும் எந்தப் பசுவையும் வளர்க்கவுமில்லை எந்தக் கண்ணின் மீதும் அன்பு வைக்கவுமில்லை ஏதாவது இழப்பு வர நேர்ந்தால்... அதை என் கண்முன்னாலேயே இழக்க நேர்ந்தால்... எனக்கு முன்னாலேயே துடிதுடித்து இறந்துவிட்டால்... என்ற உளவியல் பிரச்சினைதான். ஆனால் இங்குதான் குண்டு போட்டு அவற்றைக் கொல்ல யாருமில்லையே அதனால் அனைத்தையும் தாராளமாக நேரிக்கலாம் அன்பு வைக்கலாம் என்று கற்பணையில் செல்கையில்தான் என்னை அழைக்கும் சத்தம் கேட்டது.

கெய்ண் ஒரு ட்ரக் வண்டியில் வந்தான். எங்களைக் கடந்துசெல்ல முற்படுகையில் ஜாய்னோவையும் என்னையும் ஏறிக்கொள்ளச்

சொன்னான். நாங்களும் ஏறிக் கொண்டோம் உள்ளே இன்னும் நான்கு ஜாம்பவான்கள் இருந்தார்கள். ஜந்து நிமிடங்கள்தான் அகர வேகப் பயணம் பண்ணையின் இன்னுமொரு பக்கத்துக்கு வந்து சேர்ந்தோம். வரும் வழியில் எனது பணிக்கான அனைத்து அறிவுறுத்தல்களும் புரிந்துவிட்டதா என்று அவன் கேட்டான். மிக இலகுவானதுதான் என்று சொல்லிவிட்டேன். அதுவொரு பரந்த வெளி அங்கே அழகிய கறுப்பு வெள்ளைக் கள்றுக் குட்டிகள் துள்ளி விளையாடின. பார்க்கவே கொள்ளைப் பிரியமாக இருந்தது. தாய்ப் பசுக்கள் அவற்றோடு ஒன்றி நின்றன. கள்றுகள் தாய்மடியில் கரந்த பாலை ஆசையோடு குடிப்பதும் ஓடியும் துள்ளித் திரிந்தும் அவற்றின் சந்தோசத்தை வெளிப் படுத்தின. அவை அனைத்துமே இன்று பிறந்த கள்றுகள். ஒவ்வொன்றாக அள்ளி அனைத்துக் கொள்ளவேண்டும் போல இருந்தது.

அந்த வெளி கேபில்களைக் கொண்டு வேலியமைக்கப்பட்டதாக இருந்தது. வேலி யோடு பிடித்த மாதிரி வீதி அதன் அருகே வாகனத்தை நிறுத்திவிட்டு ட்ரக்கில் இருந்த அனைவரும் உள்ளே சென்றார்கள். நானும் உள்ளே செல்ல முற்படுகையில் இங்கு எத்தனை கள்றுகளைப் பிடித்துப் போடுகின்றோம் என்பதை மட்டும் கணக்கெடுத்துக்கொள் என்றவன் நிற்கவில்லை, பசுக்களுக்கு மத்தியில் புகுந்துவிட்டான். அதற்கிடையே உள்ளே சென்றவர்கள் ஆளுக்கொரு கள்றை அநாயாசமாகத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். ட்ரக்கின் உள்ளே அலாக்காக வீசிவிட்டு மற்றதைப் பிடிக்கச் சென்றார்கள். அவை வலியில் துடித்து அலறின. தாய்ப் பசுக்கள் ட்ரக்கை நெருங்க முயற்சித்து கேபில் தடுக்க தவிப்போடு பதியிடத்துத் திரிந்தன. பிறந்த அன்று மட்டுமே கள்றுகள் தாயுடன் பொழுதைக் கழித்தன. அதுவும் தாயின் மடியில் கருக்கும் பாலைக் குடித்து அவற்றைக் கறவைக்குத் தயார்படுத்துவதற்காக மட்டும் அன்றைய பொழுது அவைகட்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு கள்றாக அவர்கள் தூக்கித் தூக்கி தூரத்தில் இருந்தபடியே உள்ளே ஏறிந்தார்கள்.

எனக்கு நெஞ்சமெல்லாம் காய்ந்து விட்டது. ஏதோ இருளாய்த் தெரிந்தது.

என்னால் இந்தக் கொடுக்கையைப் பொறுத்துக் கொள்ள இயலவில்லை. என்னால் கணக்கெடுப்பைச் செய்ய முடியவில்லை. அந்தப் பயில்வான்கள் என் கண்களுக்கு மாயாஜாலக் கதைகளில் வரும் அரக்கர்கள் போலத் தோன்றினார்கள். அனைத்துக் கள்றுகளையும் ஏற்றி முடிக்க இரண்டு மணித்தியாலங்கள் எடுத்திருந்தது. மரண வலியில் அந்தக் கள்றுகளும் நானும் துடித்துக் கொண்டிருந்தோம். அவர்கள் தமது பணியை முடித்துவிட்டு என்னையும் ஏற்றிக்கொண்டு மற்றுமொரு கட்டடத்தினுள் நுழைந்தார்கள். அந்த ட்ரக் நகரும் போது அந்தப் பசுக்களின் பார்வையில் நான் கண்ட செய்தியும் முன்னொருநாள் எனது பசுவைவிட்டுவிட்டுச் செல்கையில் கண்றையிழந்த வேதனையிலும் ஆற்றாமையிலும் அது பார்த்த பார்வையில் தெரிந்த செய்தியும் ஒன்றேதான். எனது வேதனையை அந்த அரக்கர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ள முடியுமா? இப்போதுதான் புரிந்தது எதற்காக இந்த உடல் கட்டமைப்புள்ள பலசாலிகளைத் தேர்வு செய்திருக்கின்றார்கள் என்று.

கட்டடத்தின் முன்னால் இருந்த தொடு திரையில் கணக்கைப் பதிவு செய்துவிட்டு வந்து இங்கிருந்து எத்தனை பசுக்கள் இன்றைக்கு அகற்றப்பட்டன என்ற கணக்கையெடுத்து அதில் பதிவு செய்து விடு அவ்வளவுதான் உனது பணி, அதற்கு மேலால் பணியாற்றுவதானால் அது மேலதிக நேர வேலை. அதற்கு வேறு பணிகள் இருக்கின்றன அவற்றையும் சொல்லித் தருகின்றேன் என்று கூறிவிட்டு திறக்கப்பட்ட ட்ரக்கை நோக்கி நகர்ந்தான் கெய்ன்.

இருவர் அங்கே ட்ரக்கில் இருந்த கள்றுகளை இழுத்து வீசிக் கொண்டிருந்தார்கள். சாதாரணமாக முப்பது கள்றுகளை மட்டுமே போடக் கூடிய அந்த வண்டியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கள்றுகளை அடைத்துக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். கெய்ன் ஒரு இரும்புத் தடியை எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். எழும்ப முடியாமல் நடக்க முடியாமல் இருந்த கள்றுகளின் தலையில் ஒங்கி அடித்தான் எனக்கு தலை கிர்ரென்றது. அடி எனக்கு விழுந்தமாதிரி இருந்தது. தள்ளாடியபடி அவன் முன்னே வந்த கள்றுக்குடியை

தூசண்த்தால் திட்டிக் கொண்டே எட்டி உதைத்தான். அது சவரில் மோதி அவனது காலருகே விழுந்தது கையிலிருந்த இரும்புத் தடியால் அதன் தாடையில் ஒங்கியடித்தான். எதிர்ப்பட்ட எல்லாக் கன்றுகளும் அந்த அடியை வாங்கின. அடி விழுந்த கண்த்தில் அவற்றின் அலறல் இதயத்தைப் பிடுங்கி கையில் தருவது போன்று இருந்தது. அனைத்துக் கன்றுகளும் இன்று காலைதான் பிறந்திருந்தன. பச்சைப் பிள்ளைகளைப் படுகொலை செய்வது போன்றதான் உணர்வு என்னை ஆக்கிரமித்தது. அந்த அலறல் ஒலி, கண்முன்னாலே அவற்றின் மரணம், துடிதுடித்து இரத்தம் சொட்ட அவை கால்களை இழுத்து இழுத்து அவதிப்பட்டு மரணிக்கும் தருணம் எல்லாமே எனக்கு பேய்க் கண்காளாகத் தோன்றின. எனது இருதயத் துடிப்பின் சுத்தம் காதுகளில் எதிரொலித்தது நான் பலவீனப்பட்டுக் கொண்டே போவது மாதிரித் தெரிந்தது. மயக்கம் வந்தது தலைசுற்றியது, அங்கு அதற்குமேலும் என்னால் எதையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. என்ன நடக்கின்றது என்று தெரியாமல் ஒரு யுத்தகளத்தில் கண்முன்னே துடிதுடித்துச் செத்து வீழும் மனிதர்களை நேரடியாகப் பார்ப்பது போன்று தெரிந்தது. அங்கே நடப்பவைகள் அனைத்தும் சாம்பல் நிறமாகிக் கொண்டு செல்ல எனக்கு முன்னால் தோன்றிய புகை மண்டலத்துள் நான் காணாமல் போவது போலத் தெரிந்தது. அப்போது கெய்ண் இரத்தக் கறையுடன் என் முன் தோன்றி கணக்கு விபரம் பற்றிக் கேட்பது எங்கோ தூரத்தில் ஒலிப்பது போலக் கேட்டது. நான் தெரியாது என்று தலையை ஆட்டியபடி மயங்கிச் சரிந்தேன். மிகக் கெட்ட தூசன் வார்த்தைகளால் இடைவெளிவிடாது அவன் என்னைத் திட்டுவதும் மெல்லிதாக ஒலித்தது... ஓர் இருள் வனத்துள் நான் ஜுக்கியமானேன். அப்போது கைகளால் என் இதயத்தைப் பொத்தியிருந்தேன். சில வேளை அது வெடித்திருக்கவும்கூடும்.

கண்விழித்துப் பார்த்தேன் வைத்திய சாலையில் தீவிர கண்காணிப்புப் பிரிவில் இருந்தேன். நான் உயிரோடு இருப்பது தெரிந்தது. இப்போது ஒன்றுமில்லை என்று வைத்தியர் அருகில் புன்னகையுடன் நிற்பதும்

தெரிந்தது. எனது மருத்துவச் சான்றிதழ்களை பற்றி அலுவலக மேலாளர் தீவிரமாக வைத்தியருடன் விவாதித்துக் கொண்டிருப்பது தெளிவாகக் கேட்டது. எனது ஆரோக்கியம் பற்றி நூறுவீத் உத்தரவாத்தை அவர் வழங்குவதும் கேட்டது. என்னைச் சாதாரண கண்காணிப்புப் பிரிவுக்கு உடனடியாக மாற்றினார்கள். கொண்டு செல்லும்போது வைத்தியசாலையின் சவரில் குழந்தைகளின் படங்கள் தெரிந்தன அதனருகே பால்மா விளம்பரப் பதாகைகள்... என் கண் முன்னால் அந்தக் கன்றுகள் செத்து மடியும் காட்சிகள் தோன்றின மீண்டும் இயல்பு நிலை பாதிக்கப்படுவது போலத் தெரிந்தது அப்போது சாதாரண கண்காணிப்புப் பிரிவுக்குள் என்னைக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் போலும்.

ஆனாலும், குழந்தைகள் - பால்மா விளம்பரம் - கன்றுகள் இரும்பினால் தலையில் அடிவாங்கி துடிதுடித்து அவலக்குரல் எழுப்பிச் செத்து மடியும் காட்சி என்று மாறியாறி மனத் திரையில் தோன்றிக் கொண்டே இருக்க அழகிய வெண்ணிற ஆடையில் மனதை மயக்கும் புன்னகையுடன் ஓர் இளந் தாதி என்னை நெருங்கி “இதைக் குடியுங்கள் எல்லாம் சரியாகும்” என்று ஒரு பால் கிளாசை நீட்டினாள். எனது இதயத்தின் படபடப்பு என் காதுகளில் எதிரொலித்தது. கன்றுகளை இழக்கும் போது தாய்ப்பக்கள் பார்த்த அந்தப் பார்வைகள் என்னைக் கலங்கடித்தன. கண்கள் கட்டின. மிகச் சுத்தமான வெறிபிடித்த தொனியில் “நோ” என்று அலறியபடி அந்தப் பால் கிளாசை வேகமாகத் தட்டி விட்டதோடு மீண்டும் ஓர் இருள் வனத்துள் வீழ்கின்றேன். இனம்புரியாத குழப்பத்துடன் வைத்தியருடன் என்னை நெருங்க மீண்டும் அவசர கண்காணிப்புப் பிரிவை நோக்கி நகர்வது மெல்லிதாகத் தெரிந்தது. சிரித்த குழந்தைகள், பால்மா விளம்பரப்பதாகை என்பன வைத்தியசாலைச் சுவர்களில் தெரிய நான் சிரமப்பட்டு இதயத்தைப் பொத்திக் கொண்டேன்

கன்றுகளின் அலறலும் தாய்ப்பகவின் கேவலும் எதிரொலித்துக் கொண்டே இருந்தன.

கனமை மண்ணீல் கண்ணத் தருநினம்

பாவெரலாம் சிதறிப் பரந்த எம்மினமை
பார்த்திடு இன்னினச சிறப்பை!
ஊரையு மிழுந்து உறவையு மிழுந்து
உடுத்தவை உடுப்பொடு வந்தோம்

சீராடு சிறப்பாய் சிந்கை மகிழ்ந்தி
சீவியும் செய்க்கோம் கண்ணர்!
காரணம் கனமையர் கருணையே நம்பு
காருண்யர் அவற்புக்கு பாடு!

மாட மனைகள் மகிழ்வறு வாகனம்
மக்களும் நிம்மத் யுடனே
ஒட உழைத்திக் கூற்றுமை யாகவை
உல்லாச வாழ்விலை எம்மவர்!

பாடலும் ஆடலும் பண்டகைக் கூட்டமும்
நாளெலாம் சுற்றிலா நாட்டில்!
நாடியே உதவிகள் நாட்டிற்கு முதல்லார்
நம்மினப் பற்றோடு நாளும்!

பட்டம் குவித்தீக பதவியில் ஸிரிவர்
பற்பல வொறுவிகளைச் செய்வர்
கூட முடின தீவளங்கும் காதலால்
தீணைக்கார் தீல்லற வாழ்வில்!

சிட்டுப் போலவே சிறகுகள் வித்தீக
சிறப்பொல் கும்மாளம் பெருகும்!
கட்டுப் பாடிடது காதலில் சீரா
கறுவலும் வெள்ளையும் ஒன்றே!

இத்தரை மீதினில் எம்மதும் மொழியலாம்
இன்தூர் வளருதல் காண்பீர்
நித்தமும் தொழுவோம் நிம்மத் யாகவை
நீடுவாற் கனமை தீணமை!

பாராடு மன்றமும் பார்த்திடத் துழக்கே
கைப்புத்தும் திழவர் தீப்போ
ஏராள மாகவை ஏட்டக்குப் போட்டியாய்
எம்மவர் தேர்தலில் நிற்பர்

தாராள சிந்கையர் தவிகமாம் கனமையர்
தமிழரை மத்துமே மண்ணில்
மாரோடு அணைத்துமே மகிழ்வாய்த் தம்மோடு
மக்களை ஆளுவும் வைக்கின்றார்

ஆலயம் மலியது ஆகமம் வளருது
அமக்கடி திருவிழாக் காட்சி
சாலடை நல்ல சந்கைகள் பெருகுது
சர்த்தாம் படைக்கிறார் தமிழ்

சீலராய்ப் பல்ளனம் சீனைத் வாழ்விலை
சீண்டலோ தீண்டலோ தீல்லை!
நாலம் ரௌண்டுபோல் நால்களும் பற்பல
நம்மவர் படைக்கிறார் நாட்டில்!

பத்திரிகை பற்பல பாவிகாய் வருமாம்
பார்த்திட உயருது அரிவு
சொத்துக்கள் வாங்கலில் சொர்க்கமீ காண்பர்
செந்தம் தினத்துவ ரிலீகே!

அஞ்சலி
தமிழிஜயா ஞானகணேசன்
(கனோடா)

திருக்குறளில் ஏழாம் அதிகாரம் மக்கட்பேறு. இந்த அதிகாரத்தின் ஒன்பதாவது குறளாகவும் திருக்குறளில் அறுபத்தொன்பதாவது குறளாகவும் இருப்பது பின்வரும் திருக்குறட் பா.

என்ற யொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் என்கீட்ட தாய்

குறள்--69

இக்குறட்பாவுக்கு யிரலெழுகர் எழுதிய உரை பின்வருமாறு உள்ளது.

“தான்செற்ற யொழுதை மஞ்சிச்சம்ஞாம் மக மஞ்சும். தன் மகனைக் கல்வி கெள்வகளான் நிறைந்தானென்று அர்வடையார் சொல்லக் கேட்ட தாய்.”

திருக்குறளுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளில் பரிமேலழகர் எழுதிய உரையே சிறந்தது என்பது துமிழினார்களின் ஏகோபித்த கருத்து என்று சொல்லலாம். இவர் இதற்கு இன்னும் விளக்கம் அளிக்கையில் பின்வருமாறு சொல்கிறார்.

“நவான்கீட் கண்ட பொது உவகையங்கும், சால்புடையன் எனக் கேட்ட சீர்பு உவகை பெர்தாலன் வெழுவத்தும் எனவும், பண்ணையில்பால் தானாக அற்யாமையன் கேட்ட தாய் எனவும் கூற்றார். அர்வடையார் என்பது வருவங்கப்பட்டது.. சான்றோனென்று நூர்யீர் சுவராகலன். தாய் உவகைக்கு அளவின்மையன் ஶ.து தீனார் ப்ரத்துக் கூறப்பட்டது.” கவான்-தொலை..

இக்குறளுக்கு யந்யார் எழுதிய உரை இவ்வுரையோடு சற்று மாறுபடுகிறது. அவ்வுரையையும் காண்போம். “என்ற காலத்தில் ஆண்பிள்ளை என்று சொல்லக் கேட்ட மகிழ்ச்சியிலும், தன் பிள்ளை அறிவினால் பெரியவன் என்று கேட்ட தாய்க்கு அதிலும் மகிழ்ச்சி.” என்பது அவரின் உரை.

கார்ச்சங்கர் என்பவர் சான்றோன் என்பதைச் சால்புடையான் என்கிறார். கவராஜ் பண்டிதர் சான்றோன் என்பது நல்லவரைக் குறிக்கும் என்கிறார்.

1963 மார்ச் இல் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்தியாலயம் கி. வா. ஐகந்நாதன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிட்ட ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள் நூற்றாண்டு விழா வெளியீடான் திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு நூலில் உள்ளபடி இக்குறள் பற்றிப் பார்த்தோம்.

திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பிற்கால உரையாசிரியர்களில் சமகால மொழி நடையோடு கூடிய சிறந்த உரையைச் சுருக்கமாக எழுதியவர்களில் டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்களே சிறப்பானவர் என்பது தமிழ் அறிஞர்களின் கருத்து. டாக்டர்.மு.வரதராசனார் இக் குறளுக்குப் பின்வருமாறு உரை எழுதியுள்ளார்.

“தன் மகனை நற்பண்பு நிறைந்தவன் எனப் பிற்ற சொல்லக் கேள்வியுற்ற தாய், தான் அவனைப் பெற்ற காலத்து உற்ற மகிழ்ச்சியைவிடப் பெரிதும் மகிழ்வாள்”

இக்குறளில் உள்ள “என்றபொழுதில்” “மகனை” “சான்றோன்” “கேட்ட தாய்” ஆகிய சொற்களை, சொற் தொடர்களை ஆராய்ந்து புது விளக்கம் அளிப்பதே எனது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வினாக்கள்

விடைகள்

விடைகள்

தமிழ்மணி அகாந்கள்

திருக்குறள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்டு முற்பட்ட காலத்து அறநூல் என்பது இன்று பலரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு முடிவு.

எமது பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் அவர்களின் கூற்றாக உள்ள திருக்குறள் சங்கமருவியகால நூல் என்பதும், சங்க மருவிய காலமான கி.பி. நானாறுக்கும் கி.பி. அறநூறுக்கும் இடைப்பட்ட முன்னாறு ஆண்டு காலத்தெழுந்த நூல்களில் திருக்குறள் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு காலத்தெழுந்த நூல் என்பதும், சங்க காலம் என்பது கி.பி. முதல் முன்னாறு ஆண்டுகளைக் கொண்ட காலப் பகுதி என்பதும் காலாவதியான கருத்துக்களாகி விட்டன.

இக்குறளில் உள்ள “மகனை” என்ற சொல் “சான்றோன்” என்ற சொல்லோடு தொடர்பு படுவதால் மகனை என்று பொதுப் பாலிலோ அல்லது மகனை என்று பெண்பாலிலோ என்னிப் பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் இல்லை.

“மகனை” என்று பாடியிருக்க முடியாது. சால்பு என்ற பண்பு பெண்ணுக்குச் சொல்லப் பட்ட தல்ல. சான்றோன் என்ற சொல்லுக்குப் பெண்பாற் சொல் இல்லை. மகனை என்ற பெண்பாற் சொல் சான்றோன் என்ற ஆண்பாற் சொல்லோடு பொருந்தாது.

“என்ற பொழுது” என்பதை பிரசவத்தின் போது என்று கருத்தெடுத்து. ஆண் பிள்ளையைப் பெறும் பிரசவம், பெண் பிள்ளையைப் பெறும் பிரசவத்திலும் வலி அதிகமானது என்பதனாலே தான் ஆண்பிள்ளை என்ற பொருளில் மகன் என்ற சொல்லை வள்ளுவர் பயண்படுத்தினார். என்று ஒரு மருத்துவர் எனக்கு விளக்கமளித்தார்.

இயற்கைப் பிரசவத்தின்போது எந்தப் பிள்ளைப் பேறு அதிக வலி தருவது என்பதை தாய்மார்களும் மகப்பேற்று ஆராய்ச்சி வைத்திய நிபுணர்களுமே ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கட்டும்.

மகிழ்ச்சியை ஒப்பிடுவதற்காக ஆண் பிள்ளை என்றார் என்பது வலுவற்ற கூற்று. அதனால் பெண் பிள்ளையைத் தவிர்த்து ஆண் பிள்ளையை இவ்விடத்தில் கூறியதற்கு என்ன காரணம் என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டியது.

“சான்றோன்” என்ற சொல்லின் சரியான அர்த்தத்தைச் சரியாகத் தெரிந்து கொண்டால்த் தான் இக்குறளுக்குள் ஆழந்திருக்கும் கவி உளங் கண்டு கொள்ளலாம்.

“சான்றோன்”, என்ற சொல் திருக்குறளில் இந்தக்குறளில் மட்டுமே தான் வருகின்றது. “சான்றோர்” என்ற சொல் பத்துக் குறள்களில் வருகின்றது. “சான்றோர்க்கு” என்ற சொல் ஏழு குறள்களில் வருகின்றது. “சான்றவர்”, “சான்றார்” ஆகிய இதனோடு ஒத்த கருத்துள்ள சொற்களும், சான்றாண்மை, சால்பு ஆகிய பண்புச் சொற்களும் திருக்குறளில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

“சான்றோன்” என்பதற்கு டாக்டர் மு.வரதராஜன் “நற் பண்பு நிறைந்தவன்” எனப் பொருள் சொல்லிவிட்டு “சான்றோர், “சான்றோர்க்கு” என்று வரும் இடங்களில் வெல்லாம் பொருள் சொல்லாது அவ்வசெயல்களேயே எழுதுகிறார்.

பரிமேலழகர் “கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்தான்” என்கிறார். பரிதியார் “அறிவினால் பெரியவன்” என்கிறார். காளிங்கர் “சால்புடையான்” என்கிறார். கவிராஜ பண்டிதர் நல்லவன் என்கிறார்.

திருக்குறளில் பெரியவர், மாசற்றார், அறவோர், செப்பம் உடையார், தக்கார், பெரியர், பெருந்தகையான், மாசறு காட்சி யவர், தெள்ளியர், புலவர், கற்றறிந்தார், அறிவுடையார், கற்றார். ஒழுக்கம் உடையார், முத்த அறிவுடையார், பெரியார், நல்லார், ஒள்ளியவர், ஆசற்றார், ஆற்ற பெரியார், செவ்வியான், அறிவுடையன், நீர்மை உடையார்., அறிவினார், வித்தகர், மாசற்றார், பண்புடையார் முதலான பல சொற்களை நூப்பமான வேறு பாடுகளோடு திருவள்ளுவர் பயன் படுத்தியுள்ளார்.

“சால்பு” என்பதே “சான்றாண்மை” என்பதின் அடிச் சொல்லாகும், சால்பு என்ற சொல் ஆறு இடங்களில் வருகின்றது. சான்றாண்மை என்ற சொல் மூன்று இடங்களில் வருகின்றது.

சான்றோன் என்ற சொல்லின் பொருளைச் சரியாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் இதன் அடிச் சொல்லாக விளங்கும் “சால்பு” என்ற சொல்லின் பொருளைச் சரியாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

“சான்றாண்மை” என்ற அதிகாரத்தில். “குண நலன் சான்றோர் நலன்,” “சான்றோர் ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார்” என மன வேறுபாடற்றவர் என்று சொல்லி சால்புக்கு

வரைவிலக்கணம் தருகிறார் திருவள்ளுவர்.
அன்பு, நாண் ஓப்புவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு
ஜந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்

குறள்-983

“அன்பு, நாணம், ஓப்புவு கண்ணோட்டம், வாய்மை என்னும் ஜந்து பண்புகளும் சால்பு என்பதைத் தாங்கியின்ஸ் தூண்களாகும்,” என்று இக்குறளுக்கு டாக்டர் மு.வரதராசனார் சுருக்க உரை வகுத்துள்ளார்.

மக்கட் பேறு என்ற அதிகாரத்தில் வரும் பின் வரும் குறளை நோக்குவோம்.

எழுறியும் தீயவை தீண்டா யழிறங்காப்

பண்புடை மக்கட் யறின்

குறள்- 62

“பழியில்லாத நல்ல பண்பு உடைய மக்களைப் பெற்றால் ஒருவனுக்கு ஏழு பிறவியிலும் தீவினைப் பயனாகிய துண்பங்கள் சென்று சேரா”. என்கிறார் உரையாசிரியர் டாக்டர் மு.வரதராசனார்.

ஒருவனுக்கு என்று சொல்லி இக்குறளை தந்தைக்கு மட்டும் உரியதாக்கியிருக்கத் தேவை இல்லை. தாய்க்கும் இது பொருந்தும். இந்த அடிப்படைகளோடு அடுத்த கட்டத்துக்குச் செல்வோம்.

புநானுந்தில் “ஸன்ற பொழுது” என்ற கருத்தில் “ஸன்ற ஞான்று” என்ற சொல் வருகிறது. அப்பாடலைப் பார்ப்போம்.

மீறுன் கொக்கின் தூவி அன்ன
வானகரக் கூந்தன் முதியோள் சீறுவன்
களிறுள்ளின்று பட்டனன் என்னும் உவகை
என்ற ஞான்றினும் யெரிதே ”...

புநானுந்- 277

பூங்கண் உத்திரையார் பாடிய இப்பாடலின் பொருளை ஓளவை. சு.துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் உரைமூலம் காண்போம்.

“மீன் கவர்ந்துண்ணும் கொக்கினுடைய தூவிபோன்ற வெள்ளிய நரைத்த கூந்தலை உடைய முதியவளுடைய மகனாகிய இளையோன் போரில் தன்மேல் வந்த களிற்றைக் கொன்று தானும் இறந்தான் எனச் சான்றோர் உரைத்த செய்தி கேட்டதனால் எய்திய உவகை அவனை என்ற பொழுது அவ்குண்டாகிய உவகையினும் பெரிதாயிருந்தது..”

இப்பாடலில் “களிறு எறிந்து பட்டனன்” என்று அத்தாய்க்குக் கூறியவர் யார் எனச்

சொல்லப் படாதிருக்க, கருத்துரையில் “சான் நோர் உரைத்த செய்தி” என வருவது காண்க. புநானுந்தில் வரும் இன்னொரு பாடலைப் பார்ப்போம். காக்கைப் பாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடிய அப்பாடல் இது.

நரம்பைஞ் துல்ரிய நிரம்பா மென்றோள் முளி மருங்கின் முதியோள் சீறுவன் படையிழந்து மாறின என்றுவர் கூற மண்டமர்க் குடத்தன னாமி நுண்டெவன் முலையறுத் திருவென் யானெனச் சிதைகீக் கொண்ட வாளைஞ் படுமினம் பெயராச் செங்களாந் துழவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய பழுமகன் கிடக்கக கானுா என்ற ஞான்றினும் யெரிதுவந் தனனோ

புநானுந்-178.

இப்பாடலுக்கு ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை பின் வருமாறு உரை எழுதுகிறார். நரம்பு தோன்றி வற்றிய நிரம்பாத மெல்லிய தோள்களையும், தாமரை இலை போன்ற அடி வயிற்றினையுமுடைய முதியவள் ஒருத்தி நின் மகன் பகைவர் படை கண்டு அஞ்சிப் புறங்கொடுத்து மாண்டான் என்று அறியாதார் பலர் வந்து சொல்ல, நெருங்கிச் செய்யும் போர்கண்டு அஞ்சி இறந்தான் என்பது உண்மையாயின் அவன் வாய் வைத்துண்ட முலை அறுத்திடுவேன் யான் என்று சினந்து சொல்லி, சொல்லியவண்ணமே செய்தற்கு வாளைக் கையிலேந்திப் போர்க்களம் சென்று அங்கே இறந்து கிடக்கும் மறவர் பிணங்களைப் பெயர்த்துப் பெயர்த்துப் பார்த்துக் கொண்டே குருதி படிந்து சிவந்த போர்க்களம் முற்றும் சுற்றி வருபவள் விழுப்புண் பட்டுச் சிதைந்து வேறு வேறாக்க துணிப்பட்டுக் கிடக்கின்ற தன் மகனது கிடக்கையைக் கண்டு அவனைப் பெற்ற நாளிற் கொண்ட உவகையினும் பேருவகை கொண்டாள்.

இங்கு “ஸன்ற ஞான்று” என்பதற்கு, “பெற்ற நாள்” என்று பொருள் கொள்கிறார். பலர் கூற என்பதற்கு “அறியாதார் பலர் வந்து சொல்ல” என்று பொருள் கொள்கிறார்.

எனவே இவை எல்லாவற்றிலுமிருந்து “ஸன்ற ஞான்று” என்பதை பிள்ளை பெற்ற உடனே என்று கொள்ளாது பிள்ளை பெற்ற நாளில், அல்லது பிள்ளை பெற்ற காலத்தில் என்று கொள்வதே பொருத்தம்போல் தெரிகிறது.

புறநானூற்றில் பொன்முடியார் என்ற பெண்புலவர் ஒருவரின் பாடல் மிகவும் புகழ் பெற்றது. அப்பாடலை இங்கு காண்போம்.

என்றுயறந் தருதல் என்தகலைக் கடனே
சாக்ரோன் ஒருக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே
வேல்வழத்துக் கொழுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னட நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடனே
ஒளிருவாள் அஞ்சமம் முருக்கிக்
களிரறிந்து யெர்தல் காளைக்குக் கடனே

புறநானூறு-32

இப்பாடலுக்கு ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளையின் உரையைப் பார்ப்போம். புற நானூறுக்கு உரை வகுத்தவர்களில் ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளையே சிறந்தவர் என்பதால் அவரின் உரையையே நான் மேற்கோள் காட்டுகிறேன்.

“மகனைப் பெற்று வளர்த்து விடுதல் என்னிடத்துக் கடமையாகும். அவனை நற்பண்புகளால் நிறைந்தவனாக்குவது தந்தை பால் உள்ள கடமையாகும். அவனுக்கு வேண்டும் வேலை வடித்துக் கூரிதாக்கித் தருவது கொல்லனது கடமையாகும். நல்லொ முக்கத்தைக் கற்பிப்பது நாடானும் வேந்தனது கடமையாகும். விளங்குகின்ற வாளைக் கையிலேந்திச் சென்று தடுத்தற்கரிய போரைச் செய்து பகைவர் களிற்றியானைகளைக் கொன்று வெற்றியொடு மினுவது காளையாகிய மகனுக்குக் கடமையாகும்.”

இங்கு “சான்றோன்” என்பதற்குரிய பொருள் “நற்பண்புகளால் நிறைந்தவன்” என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. நல்லொமுக்கம் வேறாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஒழுக்கம் நடைமுறையோடு சம்பந்தப் பட்டதாகவும், பண்பு உள்ளத்தோடு சம்பந்தப் பட்டதாகவும் கருதப் படுவதுபோலத் தெரிகிறது.

சான்றோனாக்குதல் என்பது கல்வி கேள்விகளால் அறிவு நிரம்பப் பெறு பவனாக்குதல் என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். அறிவு நிரம்பப் பெற்றவன் பண்பு நிரம்பப் பெற்றவனாக இருப்பான் என்று உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது. சான்றோன் என்பது நற்பண்புகளால் நிறைந்தான் என்பதே சரியானதாகும்.

பிள்ளைப் பேற்று வலி பெருவலி என்றும் பிள்ளையைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே அந்த வலி மறைந்து பெரு மகிழ்ச்சி உண்டாகும்

என்றும் கொண்டால் ஆண் பெண் பேதமின்றி எந்தப் பிள்ளையைப் பெற்றாலும் வலியும் மகிழ்ச்சியும் பொருந்தும். ஆண்பிள்ளை என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

ஆண்பிள்ளைப் பிரசவ வலியே பெண் பிள்ளைப் பிரசவ வலியைவிட அதிகமானது என்பதை ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. அத்தோடு சாதாரணமாக முதற் பிரசவம் தான் அதிக வலிதருவது. என்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்று. அதனால் அடுத்தடுத்த பிள்ளைகளுக்கு இது பொருந்தாது.

அத்தோடு பிரசவ வலி இல்லாமலே அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் பிள்ளை பெறுவதும் பெரும் நடைமுறை ஆகிவிட்டது இந்த வகையில் பார்க்கும்போது பிரச வலியையும் மகிழ்ச்சியையும் தொடர்பு படுத்துவது பொருந்தாததாகிறது.

ஆண்பிள்ளையின் முக்கியத்துவம் கருதித்தான் மகன் என்று குறிப்பிட்டார் என்றால் இக்குறள் இக்காலத்துக்கும் இனி எக்காலத்துக்கும் பொருந்தாது. “பையல் என்றபோதே பரிந்தெடுத்து” என்ற பட்டினத்தாரின் கூற்று அக்காலத்துக்குப் பொருந்தும். இதையே இக்காலத்தும் சொல்லிக்கொண்டு திருக்குறளுக்கு உரை வகுத்தால் புதுமைப் பெண்களின் கருத்திலிருந்து திருக்குறள் வெகுதுராத்திற்குச் சென்றுவிடும்.

திருக்குறள் காலம் கடந்தும் நிலைத்திருப் பதற்குக் காரணம் அது காலத்துக்கேற்ற

பகிர்வோம்....
ஸமும் தம்மும்

ஓல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் வாழ்ந்த இராமலிங்க ஜயர் என்பவர் ஸமுத்தின் முதலாவது யஞ்சாப்கந்தைக் (கி.பி. 15-4-1667) கணித்துள்ளார்.

மேலும், யுமீழு மராந்தம் (கி.பி. 1688) மற்றும் சந்தான தீர்மை (கி.பி. 1713) ஆகிய படைப்புக்களையும் இராமலிங்க ஜயர் தந்துள்ளார் என்றும் பதிவுகள் உள்ளன. இவரை இராமலிங்க முனவர் என்றும் அழைப்பார்.

பொருள் தருவதுதான். அப்படித் தந்தால் தான் அது சிரஞ்சீவித்தன்மை பெறும்.

இனி, கேட்டதாய் என்பதனைப் பார்ப்போம். “ஸ்ரீ பொழுதில் கேட்டதாய்.” “சான்றோன் எனக் கேட்டதாய்” என இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்ப்பதுதான் நல்லது. அதுதான் சிறந்த ஒப்பீடு. திருக்குறளில் ஈன்றபொழுதில் கேட்டதாய் என்று வரவில்லை.. ஆனால் கேட்டதாய் என்று பின்னால் வருவதை இரண்டுக்கும் பொருத்திப் பார்க்கலாம். உவகும் என்பதை தாயின் உள்ளாம் மகிழ்வறும் என்று கொள்கிறோம்.

சான்றோர் என்ற சொல்லுக்கு கழகத் தமிழ் அகராதி அறிஞர், அறிவு ஒழுக்கம் முதலிய வற்றில் சிறந்தோர் என்ற பொருள்களைத் தருகிறது. ஆனால் அறிஞர் என்ற பொருள் பொருந்தாது என்பதைப் புறநானுற்றுப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. சான்றோன் என்ற சொல்லுக்குச் சரியான பொருளை எந்த உரை ஆசிரியரும் தரவில்லை. திருவள்ளுவரேகூட சான்றோர் என்ற சொல்லுக்குச் சரியான விளக்கம் தற்கதவறியிருக்கிறார் என்றே சொல்லலாம்.

தமிழிலே “கற்பு” என்ற சொல்லுக்கும் “சால்பு” என்ற சொல்லுக்கும் முழுமையான அர்த்தத்தைக் காண்பது அரிது. இந்த இரண்டு சொற்களும் மொழி பெயர்ப்பாளர்களுக்குப் பெரும் கஷ்டத்தைக் கொடுத்துவருகின்ற சொற்களாகும். தமிழறிஞர்களுக்கே சரியாக அர்த்தம் தெரியாத சொல் இது.

பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் “தமிழர் சால்பு” என்ற பெயரில் ஒரு நூலை வெளி யிட்டிருக்கிறார். அவர் “சால்பு” என்பதை கல்வி அறிவோடு சம்பந்தப்படுத்தி மட்டுப்படுத்த வில்லை.

ஈன்ற பொழுதில் என்று தொடங்குகின்ற இந்தக் குறளுக்கு இப்படி ஒரு பொருளைச் சிந்தித்துப் பார்த்தேன் அதனை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறேன். இதனைச் சரியாக இருக்கும் என்று உறுதிப்படுத்தவே இவ்வளவு பெரிய ஆராய்ச்சியைச் செய்தேன்.

ஒரு பின்னைப் பேறின்போது பின்னையைப் பார்க்க வருபவர்கள் பின்னை, யாருடைய சாயலில் உள்ளது என்று வெளிப் படையாகவே கதைப்பார்கள். பொதுவாக தந்தையின் சாயல், அல்லது தந்தையில்

பாட்டனின் சாயல், தாயின் சாயல், தாய் மாமன்மாரின் சாயல், என்ற அளவில்தான் கதைப்பார்கள். சம்பந்தமில்லாத ஏவரது சாயல் இருந்தாலும் தாயின் கற்பு களங்கப்பட்டதாகிவிடும்.

ஒரு நல்ல, கற்புள்ள தாய் தன் சாயலிலோ தனது வழியில் மாமன் மாரின் சாயலிலோ, தனது தந்தை தாயின் சாயலிலோ தனக்குப் பின்னை பிறந்திருக்கிறது என்று யாரும் சொல்லக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைய மாட்டாள். தனது கணவனின் சாயலிலே பின்னை பிறந்திருக்கிறது என்று சொல்லக் கேட்டுத்தான் மகிழ்ச்சி அடைவாள்.

ஆண்பின்னையிலேதான் தந்தையின் சாயலை அதிகம் காணலாம். அதனால்தான் “மகன்” என்று வள்ளுவர் குறிப்பிட்டார். “அப்பிடியே அப்பனையே உரிச்சுவைச்சிருக்கு” என்று பிரசவத்தன்று வந்து பார்த்தவர்கள் சொல்ல தனது கற்பொழுக்கத்துக்குப் பெரிய சான்று கிடைத்துவிட்டது என்று தாய் அடைகின்ற மகிழ்ச்சிக்கு எந்த மகிழ்ச்சி ஸ்டாகும்.

தனது கணவனைப் போலவே சாயல் கொண்ட பின்னையைப் பெற்று தனது கற்பை நிலைநாட்டி உறுதிப் படுத்தி ஒழுக்கத்தில் தான் உயர்ந்து நிற்பதுபோல தனது மகனும் வளர்ந்து ஒழுக்கத்தில் சிறந்தான் இவன் என்று சான்றோர் பாராட்டக் கேட்டதாயின் உள்ளாம் ஈன்ற பொழுது கேட்ட சொற்களால் அடைந்த மகிழ்ச்சியிலும் மேம்பட்ட மகிழ்ச்சியை அடையும் என்று பொருள் கொள்வதே எக்காலத்துக்கும் ஏற்றதாகும்.

பெண்ணுக்குக் கற்பு. ஆணுக்குச் சால்பு. சான்றோன்- ஒழுக்கத்திலே உயர்ந்தோன். பெண்ணீன் உயர்ந்த ஒழுக்கம் கற்பு. அறிஞர்கள் யாவரும் சான்றோரில்லை. படித்தோர் யாவரும் சான்றோர் இல்லை. சான்றோர் யாவரும் படித்தோர் இல்லை. படித்தவர்களிலும் சான்றோர் உண்டு. படிக்காதவர்களிலும் சான்றோர் உண்டு.

வள்ளுவனின் குறள் மூலம் அவனது ஆழந்திருக்கும் கவி உள்ளாம்கண்டு பொருள்கொண்டு அடுத்த காலத்துக்கும் திருக்குறளை வழங்குவோம். வாழ வைப்போம்.

மரகதம் விடியற்காலை மூன்று மணிக்கு கொழும்பு பஸ்ஸைப் பிடிப்பதற்கு புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். குடிசைத் தூணில் பதித்திருக்கும் கண்ணாடித் துண்டில் முகத்தைப் பார்த்தாள். வெளிச்சம் போதவில்லை. சிம்னி விளக்கின் திரியைத் தூண்டி அந்த வெளிச்சத்தில் பொட்டு வைத்துக் கொண்டாள். காய்ந்து போன ஒலைச் சருகாக இருப்பவருக்கு பொட்டுதான் லட்சமீரத்தைக் கொடுத்தது... இளைய மகன் குடிசையைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் மூங்கில் தூணில் மேலும், கீழுமாக ஆணி அடித்து கண்ணாடித் துண்டை தாங்கும்படி செருகியிருந்தான். வீட்டார் எல்லோருக்கும் முகம் பார்ப்பதற்கு அதுவே 'நிலைக் கண்ணாடி' யாகவிருந்தது. கண்ணாடித் துண்டை பார்க்கும் போதெல்லாம் மரகதத்துக்கு சொந்த வீட்டை இழந்தக் காலம் நினைவில் வந்து கொண்டேயிருக்கும்.

நெடுங்கேணியிலிருந்து விடியற் காலை மூன்று மணி பஸ்ஸைப் பிடிப்பதற்கு, நடுச் சாமத்திலேயே வீட்டிலிருந்து நடக்க வேண்டும். மகன் செல் போனில் காட்டிக் கொண்டு போகும் டோர்ச் வெளிச்சத்தில் அவள் அந்தப் பாரமான பயணப் பையை சுமந்துக் கொண்டு நடந்தாள். அவள் போய் ஒரு ராத்திரி மட்டும் தங்கும் கொழும்பு வீட்டுக்காரருக்கு கைம்மாறாகக் கொடுக்கும் ஒரு வகை கையூட்டல்தான் அந்தப் பைக்குள்ளே இருக்கும் மாம்பழங்கள்.... ராச வள்ளிக் கிழங்கு.... முருங்கைக்காய்.... பனங் கருப்பட்டி.... ஓடியல்..... ஆகியனவாகும்.

சில உறவுக்காரர்கள் ஒரு நாள் தங்குவதற்குக் கூட வாடகை கேட்பார்கள். அதற்கென்று அறைகள் தயாராகவிருக்கும். அதுவும் சிறைச்சாலை கைதிகளைப் பார்க்க வருபவரிடம் விசேஷ வாடகைப் பணம் வாங்குவார்கள். காரணம், பொலிஸ்காரர்களின் கேள்விகளுக்கும், விசாரணைகளுக்கும் ஒடி அலைந்து நேரத்தை வீணாக்கி, பதில் சொல்வதற்குத்தான் இந்த விசேஷ பணம் வாங்கப்படுகிறது..! சில வீடுகளில் கைதிகளைப் பார்க்க வருபவர்களுக்கு தங்குமிடம் தரவே மாட்டார்கள்.

அந்த ஒத்தையை இருட்டுப் பாதையில் பொருள் கமையோடு மனச் கமையும் சேர்ந்து அவளது நடையைத் தளர்த்தின. காலி சிறையில் இருக்கும் கணவனை நினைக்கிறாள்.. “தேக்க மரத்தைப் போல இருந்த மனுசன் இன்று வேலிக் குசியைப் போல” அந்தச் சாமக் குளிரிலும் கண்களில் சுரந்த கொதி நீர் கண்ணத்தில் கசிந்தது.. மகனுக்குத் தெரியாமல் துடைத்துக் கொண்டு நடந்தாள்.

இந்த முறை அவற்றை தொட்டுப் பேச வேணும். அவரது பரட்டைத் தலையை வருடி விட வேண்டும்..... சில சிறைக் கூடுகளில் கம்பிகளுக்கு வெளியே இருந்துதான் பேச வேண்டும். எல்லாக் கைதிகளும், உறவுகளும் சுத்தமிட்டுப் பொருளை வேண்டும். அங்கே உணர்வுகளைப் பரிமாறிக் கொள்ள முடியாது. சிறைச் சாலை கார்ட் மனுசன் நல்லவர்.. அவருக்கு ஆயிரமாவது குடுத்தால் கொஞ்சம் ஆதரவாக இருப்பார்.. நினைவுகளை நிறுத்திக் கொண்டு மரகதம் வேகமாக எட்டு வைத்தாள். அவளது ஆத்திரம் நிறைந்த ஆசைகள் மீண்டும் கொதி நீரை வடித்தன.

மு. சிவலிங்கம்

புச்சிகள்

பிள்ளைகளுக்காக

“அம்மா..! கெதியா நடங்கு..!” மகன் அவளை காலியிலிருந்து ஊர் பாதைக்கு மீட்டெடுத்தான். “தகப்பனைப் போல வளந்திட்டான். பொத்திப் பொத்தி வளத்து வாறன்.. பிள்ளைகளுக்கு ஏதும் ஆபத்து நடந்து விடக் கூடாது பிள்ளையாரப்பா..!” அவள் சில நேரம் கெட்டதையே நினைத்து மிருங்காள். நம்பிக்கையில்லாத வாழ்க்கை “இளவட்டங்கள் என்டால்.. விசாரணைக்கென்னு ஆமிக்காரங்கள் இழுத்துக் கொண்டு போவான்கள்..... அதோடு சரி....!” நிறந்தரமற்ற உடலும் உயிரும்.... எல்லா நேரமும் மனித உயிரை மனிதர் பறிக்கும் காலம்.. சீருடைக்காரன்கள் வருவதாக நினைத்து மிரட்சி.. வீட்டில் குமரிப்பிள்ளா.... நெருப்பை மடியில் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் நிலைமை.... மனச் சஞ்சலம் பலதையும் போட்டுக் குடைந்துக் கொண்டிருந்தது.. அவள் மகனோடு ஈடு கொடுத்து நடக்கப் பிரயாசைப் படுகிறாள்.

பஸ் நிலையத்துக்கு வந்து விட்டார்கள். கொழும்பு பஸ் கிடைத்தது. “கெதியா போ மகன்... அக்கா தனியா இருப்பா..” “சரி....! கவனமாப் போங்க... சாமான் பத்திரம்..” மகன் திரும்புகின்றான்.

***

சிறைச்சாலையின் சுவரில் கொட்டை எழுத்தில் மூன்று மொழிகளிலும் எழுதப் பட்டிருக்கும் வாசகமே அவளுது மனக் கண் முன் வந்து சிமிட்டிக் கொண்டிருந்தது..

“சிறைக் கைதிகளும் மனிதர்களே..”

இந்த வாசகத்தின் பின்புறத்தில் எவ்வளவு கொடுமைகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றன....! பெருமுச்சுவிட்டவாய் ஜன்னலுக்கு வெளியே எட்டிப் பார்த்தாள். காலைக் கருக்கல் இலேசாக வெளுத்தது.

அவளுது கொந்தளிக்கும் மனம் ஒடும் பஸ்ஸை விட வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

ஓமந்தை சோதனைச் சாவடியைக் கடந்து விட்டால் பஸ் வண்டி காற்றாய் பறக்கும்.

தூசி பறக்காத குளிர் காற்று இன்னும் கொஞ்ச தூரம் வரை சுகமாக வீசிக் கொண்டிருக்கும். மனம் ஒருபோதும் அவளுக்கு இப்படி மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கவில்லை. தெய்வம் திருப்பிக் கொடுத்த திரவியகமாகக் கணவனை நினைக்கிறாள். உயிரையும், உடலையும் தவிர எல்லாவற்றையும் இழந்து நிற்கும் அவள், கணவன் தயாபரனைக் கண்டு பிடித்ததில் ஈரேமு உலகங்களுக்கும் சென்று

திரும்பியவளாக இருக்கிறாள். பதினைந்து வருடங்களாகக் கணவனை இழந்திருந்த அவள், தாலியைக் கழற்றவில்லை.... அவன் இறந்திருப்பான் என்ற எண்ணைத்தைக் கூட மனதுக்குள் வரவிடவில்லை. எத்தனையோ பெண்கள் கணவன்மார் இறந்தும், இன்னும் நம்பிக்கையோடு சுமங்கலியாகத் தாலியுடன் வாழ்வதை அவள் அறிவாள். அவளது தவம் வீண் போகவில்லை.

யுத்தத்தைக் காரணம் காட்டி வெளிநாடுகளுக்கு அகதிகளாக ஓடிப்போகும் சமூகத் துரோகிகளில் ஒருவன், தன்னைப் போராளியாகக் காட்டி, துப்பாக்கியை நீட்டி ஒருநாள் தன் தாலிக் கொடியைப் பறித்துக் கொண்டு ஓடிய ஞாபகத்தை நினைத்தாள். அந்த நாளிலிருந்து இன்று வரை மஞ்சள் துண்டை மஞ்சள் கயிற்றில் கட்டிக்கொண்டு பண்பாடு சிதறாமல் வாழ்ந்து வருகின்றாள்.

பஸ் வண்டி செப்பனிடப்பட்ட ஏற பாதையில் நீரைக் கிழித்தோடும் வள்ளத்தைப் போல ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

இவ்வளவு வேகமாக வவனியாவைக் கடந்து மதவாச்சி பஸ் நிலையத்துக்கு வந்திருப்பதையறிந்து அவள் வியந்துப் போனாள். கொழும்பை நோக்கி பஸ் வண்டி பறந்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவளது மனம் வண்டிக்கு முன்னாலேயே ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

கணவனைப் பார்ப்பதற்குச் செல்லும் மரகதம் அகம் மலர், முகம் மலர் ஜன்னல் வழியே ஊர்களை ரசித்துக் கொண்டு சென்றாள்.. திடீரென கணவன் தயாபரனின் இரண்டு காதுகளைப் பற்றி நினைவு வந்ததும் பாம்பை மிதித்தவளாகத் திடுக்கிட்டாள்.

முதல் முறையாகக் கணவனை சிறைச்சாலையில் சந்தித்த போது, அவன் சிரித்துக் கொண்டே தனது காதுகளைக் காட்டினான். அவை கொடுரமாகப் பியத்தெடுக்கப் பட்டிருந்தன. காதுகள் அமைந்திருந்த இடத்தில் எல் பொந்துகளைப் போல இரண்டு துவாரங்கள் மூளியாக, அசுக்கையாகத் தெரிந்தன. அவளது கண்கள் கொதித்துக் திரண்ட ஈய உருண்டைகளாகக் கண்ணீரைக் கொட்டிக் கொண்டிருந்தன. அவனைத் தொட்டு காதுகளை வருடமுடியாது. சட்டம் இருவருக்கும் இடையில் காலைக் கருவியோடு நின்றுக் கொண்டிருந்தது.

சிறைச் சாலைக்குள் நடக்கின்ற சித்திர

வதைகளையெல்லாம் துயரம் தோய்ந்த கதையாக கணவன் எழுதிக் கொடுத்த கடதாசிகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் காவலருக்குக் கொடுத்திருந்தாள். அவனும், கணவன் தயாபரனும் சிங்களம் நன்றாகப் பேசுவார்கள். அவர்கள் களுத்துறை, மத்துகம் ரப்பர் தோட்டத்தில், சிங்களத் தொழிலாளர்களோடு சேர்ந்து வாழ்ந்தவர்கள். அந்த மொழி அறிவே காவலர்களின் நெருக்கமான உறவை வளர்த்திருந்தது. ஒரு நாட்டில் மொழி தொட்பாடல் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை இந்த சம்பவத்தின் மூலமே மரகதம் உணர்ந்திருந்தாள்.

தயாபரனை இந்தப் பயணத்தோடு நான்காவது முறையாகப் பார்க்கப் போகிறாள். பதினெண்து வருடங்கள் சூனியமான வாழ்க்கை இருட்டில் தடுமாறிக் கிடந்தவருக்கு, உலகம் இவ்வளவு வெளிச்சமானதா.... என்பதை சமீபத்திய இரண்டு, மூன்று மாதங்களில்தான் அறிந்திருந்தாள்..

தைது எவ்வளவு பயங்கரமானது.... அதை விட காணாமற் போதல் எவ்வளவு பயங்கரமானது.. ஆனால் கண் முன்னே நடக்கும் கொலைகளும், மரணங்களும் தாங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாகவிருக்கின்றன.

மரகதமும், தயாபரனும் மத்துகம் தமிழ் பாடசாலையில் ஆசிரியர்களாகத் தொழில் புரிந்தவர்கள். இருவரும் பரந்த வாசிப்பறிவுமிக்கவர்கள். உலக விவகாரங்களைக் கரைத்துக் குடித்தவர்கள். அவன் போராளியாகவுமல்ல... அரசியல் ஈடுபாட்டாளனுமல்ல... சமூக விமர்சனங்களை முன் வைக்கின்றவன். கொஞ்சம் அதிகமாகப் பேசும் பழக்கம் கொண்டவன்.

சைக்கிள் ‘பெச்’ போன காரணத்தால் அதைத் தள்ளிக் கொண்டு வரும் வழியில், எதிரே கண்ட நண்பர்களுடன் ஆசையாக நின்று கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனையும், கதைக்கேட்டு ரசித்துக் கொண்டிருந்த நண்பர்களையும் ரானுவ வண்டி அன்னிப் போட்டுக் கொண்டு ஓடியது.

அன்று காணாமற் போனவன்தான் பதினெண்து வருடங்களுக்குப் பிறகு இன்னொரு கிரகத்திலிருந்து வந்தவனாய் பொது மனிதர்களைக் கண்டபோது முழுத்துக் கொண்டிருந்தான். அதுவும் மரகதத்தைக் கண்ட பொழுது பூர்வஜென்ம் ஞாபகங்களா என்று குழங்கிப் போய் நின்றான். மரகதம்

மூன்றாவது முறையாக அவனைக் கண்டு பேசி அவன் ருசித்துச் சாப்பிட்ட சமையல் வகைகளைக் கொண்டு வந்துக் கொடுத்து, பிள்ளைகள் பெயர்களைக் கூறி சுய நினைவுக்குத் திருப்பியிருந்தாள். அவன் இப்போது முழுமையாக மனத் தெளிவு பெற்றிருக்கிறான். மூன்றாவது முறையாக மரகதத்தைச் சந்தித்தவன் ஒரேயொரு கேள்வியை மட்டும் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தான். அவனது மனதுக்குள் அது உருண்டு திரண்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு ஏக்கமான ஆசையாகும்.

“பிள்ளைகள் கூட்டி வந்து காட்டுவியா..?”

அந்த ஆசையை அவன் முன் வைக்கும் போதெல்லாம், மரகதம் பயந்தாள். பிள்ளைகள் இரண்டும் வளர்ந்து விட்டவர்கள். மனம் மிகவும் ரகசியமாக அவனது காதுக்குள் சொல்வதாய், பக்கத்துக் கொட்டில் மாயியின் வார்த்தையை நினைத்தாள். “கவனமட....! ஆமிக்காரன் கண்களுக்கு உண்ட பிள்ளைகள் ரண்டும் புலிகள்தானட....! அதுகளையும் காணாமலடிச்ச தெருவில் நிக்கப் போறியே..?”

“வேணாமப்பா! கொஞ்ச நாள் பொறுங்க.. பிள்ளைகள் வீட்டுக்கு வந்து பாக்கலாம்.. இங்கையெல்லாம் கூட்டிக் கொண்டு வரக் கூடாது.. வரவும் வேண்டாம்.. ஆபத்து பிடிரியில் இருக்கு....!” என்பாள். பிள்ளை களுக்கும் தகப்பனைப் பார்க்க ஆசை.. தகப்பனுக்கு பிள்ளைகளைப் பார்க்க ஆசை.. இவை இரண்டுமே இன்றைய சூழலில் முடியாத காரியம் கூடாத காரியமுமாகும்.. என்பது அவனைப் பொறுத்தவாவில் சரியானதாகும்.

“படத்தையாவது கொண்டு வந்து காட்டுவியா..?” அவனது குரல் தாழ்ந்துப் பணிந்தது..

“அடுத்த முற வரும்போது கட்டாயம் கொண்டு வாரேன்....!”

அவன் மனமும், முகமும் மலர்ந்து சிரித்த அழகில் அவன் மயங்கிப் போனாள். உள்ளே இறுகிக் கிடக்கும் கொள்ளை ஆசைகள் குழியியிட்டன.

தயாபரனிடம் சொல்லிவிட்டு, அன்பாகப் பழகும் சிறைக் காவல் ஜயாவுக்கு இம்முறை ஆயிரத்து ஜநாறு கொடுத்து விட்டு வந்தாள். அந்த ஜயா மற்றைய காவலர்களை விட கொஞ்சம் மனிதாபிமானத்தோடு கைத்திகளிடம் பழகுவாராம்.

தம்புள்ளையில் பஸ் நின்றதும்,

பற்றறுப்பு

நீ தொலைத் தே
ஒரு கேட்ட குமாத்தியைய் யோல்
வளாந்துத்தின் நடுவே வழி தவறிப் போன
ஆட்டுக்குடியைய் யோல்
கணையில்போன ஹென்னி நண்யத்தைப் போல்
நீ தொலைத் தே

தொலைத் தூக்கன சுதந்திரம்
தொலைத் தூக்கன விடுவிய்யு

யாசனின் கொழுத் த எழுதுகளால்
உருவாக்கப்பட்ட
உடைத் தெறியழுயா
ஒத்தைமொழியோன்று பற்றிய புதிதலுடன்
புனர்வழி
போக்கும் வாத்துழுள்ள
புக்கரும்பை
புதைஞ்தை
கட்டில்கவல்ளன் பற்றிய புதிதலுடன்
நீ தொலைத் தே

தொலைத் தூக்கன உய்வு
தொலைத் தூக்கன பற்றறும்பு

ஏதேன் தோட்டத்தில் நீ விட்டுவந்த
யாய் இருந் தேடி
பூமித்தகடுகளுக்குள்
புதையுன்டு போன உன் சுதந்திந் தொடர்ச்சியின்
தொல்லியுவக்களத் தேடி
நீ தொலைத் தே

ஜெ.வி.ஹோசனா

காசு எடுப்பாங்க. காலிக்குப் போய் வந்து
அன்டைக்கே வவனியா பஸ் பிடிக்கேலாது..
மறு நாள் விடியக் கால பஸ்தான் வசதி...
ரெண்டு நாள் செலவு காசு..”

“வெள்ளாவத்தைச் சனங்கள் எப்படி
உழைக்கிறார்கள்!..” யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து
கொழும்புக்கு வருகின்ற ஊர்ச் சனங்களுக்கு
கொழும்பு பரிச்சயம் கிடையாது.
சொந்தக் காரியங்களுக்காக கொழும்பு
வருகின்றவர்கள் எல்லோரும் வியாபாரிக
ஸ்லவே.. யுத்தம் முடிந்து தொலைந்தாலும்,
இன்று வரை பொலிஸ் ஸ்டேஷன்,
சிறைச்சாலைகளுக்கு வந்து போகிறவர்களும்,
உறவுகளைப் பார்க்கவும்.. பிடிந்கிச்
சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் கறுப்புக்
கோட்டுக்காரர்களுக்கு அள்ளிக் கொட்டவும்
பயங் காட்டிக்கொண்டிருக்கும் பொலிஸ்
விசாரணைகளுக்கும் அலைந்து திரியும்
கூட்டத்தினர்தான் இன்றும் கொழும்புக்கு
வருகின்றனர்..”

வெள்ளாவத்தை, வடக்குத் தமிழ்நக்கு
தாய் நாடு மாதிரி.. வந்து தங்கிப் போவதில்
பயத்துக்கப்பாலான மன ஆறுதல்.. இந்த
நெந்து போன சனங்களிடம் ஒரு நாள் கூலி...
ஒரு வாரக் கூலி... மாசக் கூலி என்றும்..
இடியப்பம் பிட்டுக்கு வேறு கூலி என்றும்..
டொயிலட் தண்ணி... லைட் வெளிச்சுத்துக்கு
என்று மறைமுகமான ‘வரி’ கணையும் சேர்த்து,
பணம் உழைக்கும் பாரதி கண்ட ‘சொந்த
சகோதரர்’களை மரகதம் போன்றவர்கள் எந்தக்
குறையும் நினைப்பதில்லை. இவர்களை
விட்டால், காணாமல் போக வேண்டியதுதான்!..
என்ற ஆபத்து பிடியின் பின்னால் நிற்பதை
உணர்ந்துக் கொள்வார்கள்.

மரகதத்தின் அதி வேக மனவோட்டத்துக்கு
சுடு கொடுப்பது போல பஸ் அனுராதபுரத்தை
வந்தடைந்தது.

அவர் பிள்ளைகள் இருவரின் படங்களைப்
பார்த்து ஆனந்தக் கூத்தாடுவார் என்று
மனதுக்குள் சிரித்துக் கொண்டாள். தயாபரண
நினைக்கும் போதெல்லாம் அவனது மூளிக்
காதுகள்தான் முன் வருகின்றன.

சிறைச்சாலை கொடுமைகள் பற்றி,
சித்திரவதைகள் பற்றி பத்திரிகைகள்,
சஞ்சிகைகளிலெல்லாம் வாசித்திருக்கிறாள்..
போதாக்குறைக்கு, மகனும், மகளும் நண்பர்கள்
வீட்டு கணினிகளில் இணையதளங்களில்
கண்ட காட்சிகள்.. வாசித்த செய்திகள்...

நினைவுகளும் நின்றன. அவள் இறங்க
வில்லை. கொண்டு வந்திருந்த இரண்டு
வடைகளை சாப்பிட்டு, தேசிக்காய் தண்ணீரைக்
குடித்தாள். மனம் அவனை அவசரப் படுத்திக்
கொண்டிருந்தது. கால்கள் துரு துருத்துக்
கொண்டிருந்தன. சீட்டுக்கு அடியிலிருக்கும்
கொழும்பு வீட்டுச் சாமான்களை கால்களால்
உரசிப் பார்த்துக் கொண்டாள்..

“இன்டைய இரவுச் சாப்பாட்டுக்கும்,
காலைச் சாப்பாட்டுக்கும் சேத்துதான்

எல்லாவற்றையும் தாயிடம் சொல்லி பகிர்ந்துக் கொள்வார்கள். கேட்டறிந்த செய்திகளெல்லாம் மனதை எவ்வாறு துயரப்படுத்துகின்றன. உலகச் செய்திகள் .... எல்லாம் இப்போது உள் வீட்டுச் செய்திகளைப் போல் ஆகிவிட்டன.

மரகதம் தனது பிள்ளைகள் கொண்டு வரும் உலகச் செய்திகளை, குறிப்பாக, கைதிகளைப் பற்றிய செய்திகளைச் சிறிது காலங்களாகக் காது கொடுத்துக் கேட்கப் பயப்படுகிறாள்.. கணவனைக் கண்டு பிடித்த பிறகு, அவன் மறு ஜென்மத்தை அடைந்து விட்டப் பிறகு, இவ்வாறான துயரக் கதைகளை அவன் கேட்க விரும்புவதில்லை. இருந்தாலும், அவனது மனம் அவ்வாறான செய்திகளை அசை போட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். மனித மனதுக்குள் இன்பமான நினைவுகளை விட துன்பமான நினைவுகளே முன் வந்து துயரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.....

கணவன் காணாமல் போன காலத்தில், அவன் இந்த நாட்டிலுள்ள முக்கியமான சிறைச் சாலைகளுக்கெல்லாம் சென்று, கணவனின் ஊரைச் சொல்லி, பெயரைச் சொல்லி, படத்தைக் காட்டித் தேடிப் பார்த்தாள். அந்தாதபுரம், பொலன்னறுவ, காலி, கஞ்சத்துறை, மஹரா, வெலிக்கடை, கண்டி, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு என்று எல்லா சிறைக் கட்டிடங்களிலெல்லாம் அவன் பாதங்கள் படாத இடமே இல்லையென்னாம். கணவன் இருக்கிறான் என்று மாதா மாதம் போகம்பரை சிறைச்சாலைக்கு வந்து, காக்கிச் சட்டகளின் கால்களில் விழுந்து கண்ணீர் வடிப்பாள். சிறைக்காவலர்கள் அவனை கேவி செய்து அனுப்புவார்கள்.

அந்தச் சிறைச்சாலை சில மாதங்களுக்கு முன்பு மூடப்பட்டது. இப்போது பல்லேகலைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

***

மிகவும் சுமை நிறைந்த நினைவுகள் அவனை முட்டி மோதி களைப்படையச் செய்திருந்தன.

சுய நினைவு திரும்பியவள் போல் ஜன்னல் வழியாக அந்தப் பெரிய நகரத்தைப் பார்த்தாள்.

- புத்தளம், இன்னும் இரண்டு, இரண்டறை மனித்தியாலங்களுக்குள் கொழும்பை அடைந்து விடலாம்..

கண்டி சிறைச்சாலைக்குப் போய் கண்ணீர் வடித்த மரகதம், வெலிக்கடை சிறைச்

சாலைக்கும் வந்து விம்மியழுத்த தேம்பல் இன்னும் நிற்கவில்லை.

வெலிக்கடை சிறைச்சாலையை மெகசின் சிறைச்சாலை என்றும் சொல்வார்கள். கறுப்பு ஜூலையில் இங்கே தமிழ் கைதிகள் எல்லோரும் கொல்லப்பட்ட ஞாபகம் மரகதத்தின் நெஞ்சை இடித்தது. இங்கே எட்டு வருசங்கள் முதல் இருபது வருசங்கள் வரை வழக்கு தொடராமல் வாடி நிற்கும் தமிழ் கைதிகளைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்தாள். ஜனாதிபதியின் ‘காணாமற் போனோரை கண்டியும் புதிய ஆணைக் குழு’ வின் தலைவர் இவர்களை விசாரித்து வாக்குமூலம் பெற இருப்பதை செய்தி பத்திரிகையில் வாசித்த மரகதம் மகிழ்ச்சியடைந்தாள். உயிருக்காக பேராடும், நோயில் விழுந்த கைதிகளின் மேல் கூட அக்கறை கொள்ளாத சிறை ஊழியர்களைப் பற்றியும், மனோய்களினால் மரணம் அடையும் சிறை கைதிகளைப் பற்றியும் மரகதம் செய்திகள் மூலம் அறிந்திருந்தாள்.

மரகதம், கணவனைத் தேடி வந்திருந்த போது, சிறைச் சாலை ஆயுள் கைதி ஒருவருக்கு திருமணம் நடந்துக் கொண்டிருந்ததாம்!. 24 வயதில் கைது செய்யப்பட்ட இளைஞர் ஒருவருக்கு முப்பத்தெட்டு வயதில் கல்யாணம் கை கூடியது. அவனது காதலி சிறைச்சாலைக்கு வந்து தாலி கட்டிக்கொண்டாள். உறவினர்களும், சிறை அதிகாரிகளும், வழக்குரைஞர்களும் கூடியிருக்க, இந்து சம்பிரதாயப்படி மாலைகள் மாற்றி, தாலி கட்டி, திருமணம் நடந்தது. திருமணம் முடிந்ததும், மணமக்கள் இருவரும் தனித்துப் பேசுவதற்கு சிறைச்சாலை சட்டம் அனுமதிக்க வில்லை.

அவர்கள் மனம் முடித்த மறுநேரமே தங்கள் பார்வைகளை மட்டும் பரிமாறிக் கொண்டு பிரிந்த காட்சி, கூடியிருந்த மனித மனங்களை உலுக்கியது. அந்த ஆயுள் கைதி இளைஞர், தனது மனமகன் உடையைக் கலைந்து, மீண்டும் சிறைச் சாலை உடையோடு இருட்டறையை நோக்கி நடந்தான்.

அவன் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தில் சிறைபிடிக்கப்பட்டவன். ஒரு தோட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்த போது, தோட்டப் பங்களாவுக்குப் போகும் தண்ணீர் தாங்கியை உடைத்தான் என்று பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் ஆயுள் கைதியாக தீர்ப்பு வழங்கியிருந்ததாம்! அச்

சட்டம் கொடி கட்டிப் பறந்த காலத்தில், அது நினைத்துதெல்லாம் நடந்தன.

பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டப்புத்தகமும், அவசரக் காலச் சட்டப் புத்தகமும் தமிழ்ச் சனங்களை எப்படியெல்லாம் தாக்கி அழிக் கின்றன என்பதை மரகதம் ஆசிரியை அறிந்து வைத்திருந்தாள்.

கல்யாணக் கதையின் துயரத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மரகதத்திடம் ‘தயாபரன் இந்தச் சிறையில் இல்லை’காலிக்குப் போய் பாருங்கள்.... என்று அவளை காவலர்கள் அகற்றினார்கள்.

***

மரகதத்தின் மனதுக்குள் ஒடிக் கொண்டிருந்த நினைவுப் படங்கள்.. திடீரென நின்றன. அவள் புறக்கோட்டை பஸ் நிலையத்துக்கு வந்திருப்பதை அறிந்தாள். பாரமான பிரயாணப் பையை அவளால் தூக்க முடியவில்லை. ஆட்டோவிலும் ஸ்டேசன் வரை செல்வதற்கு பயமாகவிருந்தது..

தலையில் சுமந்துக் கொண்டு கோட்டை ரயில் நிலையத்துக்கு முன்னாலேயே வந்து விட்டாள். ஒரு பட்டதாரி - படிப்பறிந்த ஆசிரியை.... உலக விவகாரங்கள் தெரிந்த அறிவுள்ள பெண், தலையில் மூட்டையைச் சுமந்துக் கொண்டு தெருவில் நடந்து வருவதை பொருட்படுத்திக் கொள்ள வில்லை. ஊழிக் காலத்திலும், உயிருடன் இருக்கும் அவளுக்கு மறு ஜென்மாகக் கிடைத்திருக்கும் கணவனும், பொத்திப் பொத்தி வளர்க்கும் பிள்ளைகளுமே இந்த உலகமாகவிருந்தது. வியர்வை வடிய வடிய சுமந்துக் கொண்டு வந்த மூட்டையை இறக்கி வைத்தாள்.

மொரட்டுவெ, அங்குளான போன்ற பஸ் வண்டிகள் வரும் என்பதை நினைவில் வைத்திருந்தாள். மொரட்டுவெ பஸ்ஸில் ஏறினாள். வெள்ளவத்தையில் இறங்கி, வந்து சேர வேண்டிய வீட்டு வாசலில் நின்றாள். மேலும் கீழும் அண்ணார்ந்துப் பார்த்தாள். அக்கம் பக்கம் எல்லாமே வானத்தை முட்டும் மாடிகள்.. வன்செயல் வந்தால் வீடுகளுக்கு நெருப்பு வைக்கமுடியாது!

யாற்பாண உணவுப் பொருட்கள் வீட்டுக்காரர்களின் முகத்தில் புன்னகையைப் பூக்க வைத்தன....!

“பயனைக் களைப்பு.... குளிச்சுப் போட்டு சாப்பிட்டு வந்து குந்து புள்ளூ! விடிய

நேரத்தோட காலிக்கு போக வேண்டாமே...?” வீட்டு பெரியம்மாள் ஆதரவாகக் கதைத்தாள். விடிய முன்று மணிக்கே செல் போனில் அலாரம் வைத்திருந்தார்கள்.

அலாரத்தை எதிர்பார்க்காமல், விடிய விடிய விழித்துக் கொண்டிருந்த மரகதம், நேரத்தோடு எழும்பி, தயாராகியிருந்தாள். கணவன் தயாபரனுக்காக கொண்டு வந்திருந்த முழுதும் கனியாத மாம்பழங்களின் தோலை சீவி, கொட்டை நீக்கி, துண்டுகளாக நறுக்கி, ஷெப்பின் உறையில் முடிந்து கொண்டாள். வெள்ளவத்தைக்கு வந்தவுடனேயே பம்பே ஸ்வீட் கடையில் எல்லா வகை இனிப்புக் களிலும் நூறு நூறு கிராம் வாங்கி வைத்திருந்தாள். அவன் விரும்பிச் சாப்பிடும் பாசிப்பயறு கெட்டி உருண்டையும் கொண்டு வந்திருந்தாள்.

முன்று நாட்களுக்கு முன் அவரும் பிள்ளைகளும் சேர்ந்துப் பிடித்துக் கொண்ட கலர் படத்தை ரவிக்கைக்குள் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டாள். “பிள்ளைகளோட என்னையும் பாகுகும்போது.. அவர் மனதுக்குள் என்ன வெல்லாமோ ஒடும்!” அந்த அவசரச் சூழலிலும் அவள் உதடுகளுக்குள் புன்னகை இழையோடியது.

காலைக் கருக்கலிலேயே காலி வீதிக்கு வந்துவிட்டாள். வீட்டுக்காரப் பையன் முன்னால் வந்த காலி பஸ்ஸிலேயே ஏற்றி விட்டான்.

***

கடலோரப் பயணம்.. காலி நகரம் வரை கடல் காற்று சுகமாக வீதியது. பயணம் செய்த களைப்பே இல்லாமல் பஸ்ஸை விட்டு இறங்கினாள். அவளுக்கு சிறைச் சாலை இருக்குமிடம் தெரியும். சிறைச்சாலைக்குப் போகும் பஸ்ஸில் ஏறினாள்.

-சிறைச்சாலை.... கைதிகளின் உறவுகள் காத்திருந்தார்கள். வழமையான சோதனை... சிறைச்சாலை மணிச் சத்தம்... சல சலப்புடன் கூட்டங்கள் பொட்டலங்களுடன் நகர்ந்தன.

மரகதம் கணவன் தயாபரன் அடைக்கப் பட்டிருக்கும் முகாமை நோக்கி வேகமாக நடந்தாள். அவளது நல்ல நேரம் இன்றைக்கும் அந்த சிறைக் காவலர் ஜயா கடமையில் இருந்தார். அவருக்கு ‘குட் மேர்னிங் சேர்’ என்று கூறிவிட்டு அருகில் போய் நின்றாள்.

என்றும் போல அவளுக்கு அறிமுகமான அந்தக் காவலர், இன்று அவளிடம் முகம்

கொடுத்துப் பேசவில்லை.. சிரிக்கவுமில்லை... அவர் ரொம்பவும் பிளியாக இருப்பது போல் காட்டிக் கொண்டார்.

‘சேர்..?’

‘பொட்டக் இன்ட நங்கி.!’ (கொஞ்சம் இருங்கள் தங்கச்சி...) என்று இன்னொரு பக்கம் வேகமாகச் சென்றுக் கொண்டிருந்தார்.

ஒரு கட்டிட மறைவில் தயக்கமாக நின்றுக் கொண்டிருந்தார். அவர் எப்படி அந்த அபலையிடம் நேற்று நடந்த சம்பவத்தை சொல்ல முடியும்...? அதையும் மனதுக்குள்

போட்டுக் குழமந்துக் கொண்டிருந்தார். ‘அனே பவ்.! சிறையில் அடைப்பட்டுக் கிடக்கும் தமிழ்க் கைதிகளைல்லாம் மிதிப் பட்டுச் சாகும் பூச்சிகள் மாதிரி....’

கைதிகளுக்கிடையே நேற்றிறவு இன மோதல் கடுமையாக நடந்தது. திட்டமிடப்பட்ட செயலோ தெரியவில்லை.

அன்றைய கை கலப்பில் படு காயமடைந்த தமிழ் கைதிகளுள் தயாபரன் மட்டும் உயிரிழந்திருந்தான்.

०००

‘கம்பவாரிதி’ ஜெயராஜ் அவர்களுக்கு ‘கம்பர் விருது’

அகில இலங்கை கம்பன் கழகத்தின் ஸ்தாபகரும், புகழ்பூத்த சொற்பொழிவாளருமான ‘கம்பவாரிதி’ இலங்கை ஜெயராஜ் அவர்களுக்கு ‘கம்பர் விருதினை’ தமிழக அரசு அண்மையில் வழங்கியது. இலங்கையின் கலை, இலக்கியவாதிகளின் தரம் மீண்டுமொரு முறை தமிழகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பெற்ற இச்சந்தரப்பத்தில், கம்பவாரிதியை வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

மானா மக்கீனுக்கு ‘நாடகக்கீர்த்தி’ விருது

அண்மையில் நடைபெற்ற அரசு நாடக விழாவின் போது ‘நாடகக்கீர்த்தி’ விருது மானா மக்கீன் அவர்களுக்கு வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது. நாடகக் கலைஞரும் ஞானம் பத்தி எழுத்தாளருமான மானா மக்கீனுக்கு இவ்வாழ்நாள் சாதனை விருது கிடைத்தத்தையிட்டு வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

‘குறிஞ்சிச்சாரல்’ நிகழ்வில் கௌரவம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற ‘குறிஞ்சிச்சாரல்’ நிகழ்வில் க.ப.சிவம் கௌரவிக்கப் பெற்றார். மலைமுரசு ஆசிரியரும் முத்த பத்திரிகையாளருமான சிவம் அவர்களை வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

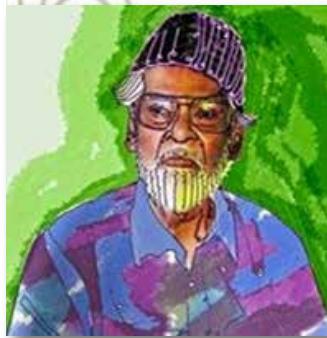
‘குறிஞ்சிச்சாரல்’ நிகழ்வில் கௌரவம்

மலையக இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் நீண்டகாலமாக இயங்கி வருபவரான பவளவிழா காணவிருக்கும் இரா.அ.இராமன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் குறிஞ்சிச்சாரல் நிகழ்வில் கௌரவிக்கப்பெற்றார். இராமன் அவர்களை வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

இவ்விசை கீதத்தினால்

தெயங்களை ஒவ்விலையாக இசை முரசு

இஸ்லாமிய பக்திக் கீதங்கள் என்றாலே எம் மனத்திறரு முன் நிழலாடுவது நாகூர் E M ஹனி்.பா அவர்களின் திரு உருவமேயாகும். ஆத்மார்த்தமான இஸ்லாமிய இன்னிசை கீதங்களை கர்நாடக இசை மரபு வழியே மடை மாற்றம் செய்தவர் நாகூர் E M ஹனி்.பா என்றால் அது மிகையாகாது. செஞ்சையறுக்கும் கவி வரிகளால் ஏழ ஸ்வரங்களையும் இஸ்லாமிய இறைப் பணிக்காக மாற்றியமைத்த அன்னாரின் இசைப்பயணத்தில் சில பதிவுகளை ஞானம் கலை இலக்கியத் தீபத்தினுடாக வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுவதே இப்பகிர்தலின் நோக்கமாகும். அன்னார் இறையடி சேர்ந்து ஈராண்டாகியுள்ள இந்நிலையில் இவரது ஒப்பற் இறை இசைப் பணியைப் பற்றி பகிர்வதும் பொருத்தமானது எனக் கருதுகின்றேன்.

இசை முரச என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படும் நாகூர் E M ஹனி்.பா அவர்கள் இஸ்லாமிய இசை மரபின் ஒரு மைல்கல் எனலாம். இன்று இஸ்லாமிய இசை யுலகில் இவருக்குப்பின் எத்தனையோ இஸ்லாமிய பாடகர்கள், பல கலைஞர்கள் தமது காத்திரமான பங்கினை வகிக்கின்ற போதும் இஸ்லாமிய கீதம் எனும் போது எம்மனைவரது ஞாபகத்தில் வருபவர் நாகூர் E M ஹனி்.பா அவர்களேயாவார்.. அந்தளவிற்கு இஸ்லாமிய இசை உலகில் முடிசூடா சக்கரவர்த்தியாக திகழ்ந்தவர். இது வரையில் எவராலும் இவரது இசைப்பணியை ஈடுசெய்ய முடியாமலிருப்பது என்பது அவருக்கு இணை அவரே என்பதை எமக்குத் தெளிவுபடுத்துகிறது

E M ஹனி்.பா என பலராலும் அறியப்படும் நாகூர் இஸ்மாயில் முஹம்மத் ஹனி்.பா என்பவர் 25 ஆம் திகதி மார்கழி மாதம் 1925 ஆம் ஆண்டு தமிழகம் இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தில் முஹம்மது இஸ்மாயில் மரியம் பீவி தம்பதியருக்கு மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்தவராவார். இவரது தாயார் வெளிப்பட்டினத்தைச் சேர்ந்தவர் என அறியப்படுகிறார். இஸ்மாயில் முஹம்மது ஹனிபா என்பது அவரது இயற்பெயர். தந்தையின் பூர்வீகம் நாகூர் பிரதேசம் என்பதால் அவரது பெயரோடு நாகரும் சேர்ந்து கொண்டு தமது புர்வீகப்பற்றுதலை தம் பெயரோடு இணைத்துக் கொண்டார்.

திராவிடக் கொள்கையில் கவரப்பட்டு தமிழக அரசியல் வாதியாகவும், கொள்கைப் பிரச்சார பாடகராகவும், பிரபல இஸ்லாமியப் பாடகராகவும் மக்களால் இனக்காணப்பட்ட இவர் தனது 30 ஆவது வயதில் ரோடின் பேகம் என்ற பெண்மனியை மணந்து கொண்டு தமது இல்லற வாழ்விலே இரண்டு ஆண்

எம். ஏ. எம். எம் ஃபாலீஸ். [புத்தளம்.]
பட்டப்பின் கற்கை தமிழ்த் துறை மாணவன்.
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

மற்றும் நான்கு பெண் குழந்தைகளுக்கு தூந்தையானார். சென்னையில் கோட்டூர்புரத்தில் வாழ்ந்து வந்த இவர் 2007ல் வக்கு வாரியத் தலைவராக பணியாற்றி வந்தாகத் தெரிகிறது.

இயல்பால் இசையார்வம் கொண்ட இவரது ஆரம்பகால இசைப் பயணம் பதினொன்றாம் வயதில் இவரது பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து ஆரம்பமானது. பதின் மூன்று, பதினெந்து வயதுகளில் திருமண வீடுகளிலும் பக்கவாத்திய கச்சேரிகளிலும் தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தியதாகத் தெரிகிறது.

பாடகர் நாகர் E M ஹனிஃபா நூற்றுக்கணக்கான இசைப் பாடல்களைப் பாடி இல்லாமிய இசை மரபிற்கு கவரெழுப்பியவர் என்று கூறலாம். “இசை கேட்டால் புவி அசைந்தாடும் என்பார்கள்” இவரது இசைக்கு அடிமையாகாதவர்கள் இருக்க முடியாது என்று கூறுமாவுக்கு. இவரது இசை முனைப்பில் பக்திப் பாடல்களாகவும், திரையிசைப் பாடல் களாகவும், பொதுப்பாடல்களாகவும் பாடி வளம் சேர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இல்லாமிய சரித்திர சம்பவங்கள், நபிகளாரின் சஹாபாக்களின் (தோழர்கள்) வாழ்க்கைச் சரிதங்கள், சூ.:பிமார்கள் (இறை நேசர்களினது) சரிதங்கள், நற்சிந்தனைகள் என்று பல தளங்களில் தமது கம்பீர கானக் குரலால் முகம்மதியரை மட்டுமல்லாது உலகத் தமிழர்களையும் திரும்பிப் பார்க்கச் செய்தவர் என்றால் அது மறுப்பதற்கிடமில்லை. இவர் இல்லாமிய விழுமியப் பண்புகளை தம் பாடல்களின் கருப்பொருளாகக் கொண்டு பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். சினிமாவின் இசையில் சிக்கித்தவித்து சீரழியும் இன்றைய இசைகளுக்கும் இவரது இசைப்பணி அலாதி யாக பயனிப்பதாகும்.

முறையாக இசைப் பயிற்சி செய்யாவிட்டாலும் கேள்வி ஞானத்தின் மூலம் கர்நாடக இராகங்களை உள்ளத்தில் இருத்திக் கொண்டு நாகர் தர்கா ஷ்ரீபில் ஆன்மீக பாடல்களை தனது உச்சஸ்தாயியில் பாடும் பயிற்சி இயற்கையாகவே இவரிடம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்னாம். கடினமான கர்நாடக இராகங்களில் அமைந்த இவரால் பாடப்பட்ட இல்லாமிய கீதங்கள் கர்நாடக

உருப்பாடகளினின்றும் தனித்துவமானது போலவே சாதாரணமாக அணவராலும் பாட முடியாதவையாகும். இசை உருப்பாடகளின் கீதம், பதம், விருத்தம் என பலதையும் இல்லாமிய ஓரிறைக் கருத்துக்களை உரத்துச் சொல்வதற்காக அரபுச் சொற்களையும் தமிழ் சொற்களையும் அதற்குரிய தூய்மை கெடாமல் சரியான உச்சரிப்போடு சேர்த்து பாடலின் சந்தம் பிரியாமல் இராக ஆலபனைக்கு இடம் கொடுத்து பாடும் இவரது திறமையே அபாரமானது எனலாம்.

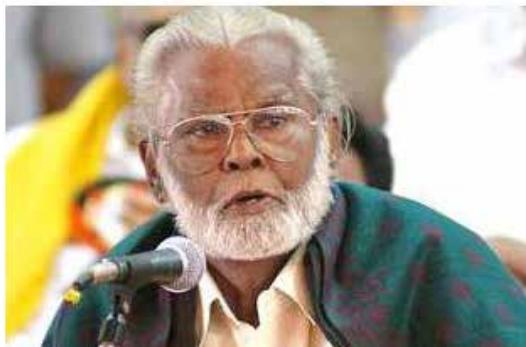
பாடகர் ஹனிஃபா பல தடவைகள் இலங்கை மண்ணிலும் வருகைத் தந்து தமது இசைக்கச்சேரிகளை நடத்தியிருக்கிறார்.. இலங்கை வாணோலி தனது கலையகத்தில் நேரடியாக ஒலிப்பதிவு செய்து இவரது பாடல்களை இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபன மூஸ்லிம் சேவையில் அடிக்கடி இன்றும் ஒலிபரப்பி வருகிறது. தமிழகத்தைத் தாண்டியும் கடல் கடந்து இவரது புகழ் வியாபித்துள்ளமைக்கு தக்கச் சான்று எனலாம்.

இவரது இசைப் பயணத்தில் இணைந்து கொண்டு பாடல்கள் இயற்றியோறில் புலவர் ஆப்தன், இறையருட் கவிமணி பேராசிரியர் கா. கபூர் போன்றோர் முக்கியமானவர்களாவர். கபூர் எழுதிய “நாயகமே” என ஒரு கவிதை நூலின் எல்லாப் பாடல்களையும் ஹனிஃபா பாடியுள்ளார். இது இசைத் தொகுப்பாகவும் வெளிவந்துள்ளது.

இறைவனிடம் கையேந்துங்கள், எல்லா புகழும் இறைவனுக்கே, அண்ணல் நபி பொன் முகத்தை கண்ணகள் தேடுதே, மங்கையர்க்கரசி அன்னை பாத்திமா, தாயிஃப் நகரத்து வீதியிலே, ஒருநாள் மத்னா நகர்தனிலே, உலகம் இறைவனின் சந்தைமடம் எனப் பல பாடல்கள் இன்றும் இரசிகர்கள் மனதில் இடம்பிடத்திருக்கும் ஐஞரஞ்சகமான பாடல்களாகும். கம்பராமாயணத்தின் காப்பிய நாயகனாக இரமனை நயந்த இலக்கிய சுவைஞரிடையே அதற்கு நிகராக அண்ணல் முஹம்மது நபிகளாரையும் காவியத் தலைவியாய் கத்ஜோ அன்னையையும் பாடல்கள் ஊடே உருவக்கப்படுத்தி மனக் கண்முன்னே கொண்டு வரவிழைந்தார். அண்ணல் நபி நாயகமே வர வேண்டும். உங்கள் அன்பு முகம் நான் காண அல்லமீனே

அருள் வேண்டும். என்ற பாடலடிகள் அதற்கு சிறந்து உதாரணமாக மனங் கொள்ளலாம். மக்கமா தேசத்தையும் மதீனத்து பாலைவன புழியையும் தம பாடல்கள் ஊடே தமிழ் நாட்டுக்கு ஒப்பாக உருவகப்படுத்திப் பாடியமை சிறப்பானதாகும்.

திரையிசையிலும் இவரது பங்களிப்புகளை மனங்கொள்வது அவசியமாகும். 1953 ஆம் ஆண்டில் மு. கருணாநிதியின் திரைக்கதையில்

சி. எஸ். ஜெயராமன் இசையில் வெளிவந்த நாம் திரைப்படத்தில் நாட்டுக்கூத்துப் பாணியில் இயற்றப்பட்ட பலர் சேர்ந்து பாடிய ஒரு பாடலில் நாகூர் ஹனி்.பாவும் குழுவாக இணைந்து பாடியுள்ளார்.. இதுவே இவரது முதலாவது திரையுலகப் பங்களிப்பு என இனங்காட்ட முடிகிறது. பின்னர் 1955 இல் வெளியான குலேபகாவலி திரைப்படத்தில் முகப்புப் பாடலில் இஸ்லாமியத் தொழுகைப் பாடல் ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். இது விசுவநாதன் - இராமமூர்த்தியின் இசையமைப்பில் பாடப்பட்டது குறிப்பிடத் தக்கது. 1961 இல் வெளியான பாவ மன்னிப்பு திரைப்படத்தில் “எல்லோரும் கொண்டாடுவோம்” என்ற பாடலை டி. எம். சௌந்தராஜனுடன் இணைந்து பாடிய பாடல் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வானொலி அலைவரிசையில் சக்கை போடு போட்டது.

இதற்குப் பின்னர் 30 ஆண்டுகளின் பின்னர் 1992 ஆம் ஆண்டில் இளையராஜாவின் இசையில் செம்பருத்தி திரைப்படத்தில் இடம் பெற்ற “நட்ட நடு கடல் மீது நான் பாடும் பாடல்” என்ற காதல் பாடலைப் பாடி திரையிசையிலும் பிரபலம்யமடையத் தொடங்கினார். பின்னர்

1993 இல் இளையராஜாவின் இசையில் வெளியான தர்மசீலன் என்ற திரைப்படத்தில் எஸ். பி. பாலசுப்பிரமணியத்துடன் இணைந்து ”எங்குமுள்ள அல்லா” என்ற பாடலைப் பாடினார். அதன் பின்னர் 1997 இல் பாலு மகேந்திராவின் இயக்கத்தில் வெளிவந்த ராமன் அப்துல்லா என்ற திரைப்படத்தில் இளையராஜாவின் இசையில் “உன் மதமா என் மதமா ஆண்டவன் எந்த மதம்” என்ற புகழ்பெற்ற தத்துவப் பாடலைப் பாடியிருந்தார். 1998 இல் என்றென்றும் காதல் திரைப்படத்தில் ராஜ்குமாரின் இசையில் “நாடோடி மன்னா போகாதே” என்ற பாடலைப் பாடினார். இறுதியாக 2002 ஆம் ஆண்டில் ராஜ்குமாரின் இசையில் காமராச் என்ற திரைப்படத்திலும் தமது காந்தக் குரலால் மனதைத் தொட்ட பாடலை திரையிசையில் பாடியுள்ள போதும் இவரது புகழையும் பெருமையையும் உலகறியச் செய்தது எல்லோரும் கொண்டாடுவோம், நட்ட நடு கடல் மீது, உன் மதமா என் மதமா, இறைவனிடம் கையேந்துங்கள் போன்ற பாடல்கள் என நாம் குறிப்பிட்டு விரல் கட்ட முடியும்.

இவருடைய பாடல்களில் சில அடிப்படை இஸ்லாமிய ஒரிறை சிந்தனையிலிருந்தும் ஷிர்க் (இறை இணை வைப்பை) ஆதரிப் பதாகவும் தர்கா வழிபாட்டை தூண்டு வதாகவும் இஸ்லாமிய இயக்க வாதிகள், கடும் போக்குடையவர்கள் சிலரால் விமர்சிக்கப் பட்டாலும் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த இஸ்லாம் அல்லது பிறந்த பிரதேசத்தின் சூழலில் சூபிஸ பின்னனியிலேயே அவருடைய வாழ்க்கை அமைந்திருந்தது என்பதனை நாம் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். இஸ்லாமியவாதிகளின் மார்க்க விமர்சனங்களுக்கு அப்பால் அவரது பாடல்கள் ஆற்றிய ஆண்மீகத் தொண்டினை நாம் நேசிப்பதும் நன்றியுணர்வோடு நினைவு கூறுவதும் நமது கடமையாகும்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் அன்னாரின் பாவங்களை போக்கி மன்னை வாழ்வை ஒளியேற்றி பிரகசிக்கச் செய்வானாக என்று யாவரும் வேண்டுவோமாக.

குழக்கும் நீருக்காகப்
 பென்கள்
 குடங்களோடு.....
 வழக்கும் கண்ணீர்
 வழியல்லாம் ஒடும்

 கண்டவேற் மனங்கள்
 கச்ந்தாருகும்
 பண்டைத் தமிழ்நாடு
 பஞ்சயானது எப்படி?

காவிரி ஆற்றைக்
 கற்நடகம் தடுக்கறது
 புனிய ஓடிய
 பொன்ற நத்
 பொய்த்துப் போனதா?

என்றும் ஒன்கும்
 னௌவீகோன்ஸ் ‘கானல்வரி’
 என்று என்னவானது?
 ஏழ்ம் மட்டுந்தானா?

சென்னை மாகாணத்தில்
 சேர்ந்திருந்தவர்களுக்கு
 அன்னை ‘தமிழ் நாடு’
 எப்போது
 அருவருக்கின்றதா?

பக்கத்து மானிலங்கள்
 தமிழ்நாட்டைப்
 பாலை வன மாக்குகின்றன
 துக்கத்தில் தமிழர்கள்
 தூக்குக்கயிற்றோடு!

தமிழ் நாட்டால் வழிந்தவர்கள்
 எப்போது அதைத்
 தள்ளி வைக்கவில்லை
 அதற்குக்
 கொள்ளி வைக்கறார்கள்

பணம் கொடுத்து
 நீர் வாங்கும் பிதாயம்.....
 தமிழ் நாட்டிற்கேன்
 நீந்தத் தண்டனை?

ருஷ்க்ரும் நீருக்காகக் ருடங்களோடு

உழவர் வாய்ல்
 எல்லும் பாம்பும்
 மூவு வீடா
 எங்கள் தமிழ்நாடு?

சங்ககாலத் தமிழ்நாடு
 சமாதியானதா?
 பொங்குமதன் புகழ்
 புதைந்து போனதா?

செந்தமிழ் நாட்டிற்கு
 ஏன் நீந்தச் சீரழை?
 தந்தையர் நாடு
 தலை குனிய லாமா?

தமிழ் நாடே நீ
 தலை நீர்ந்து நீல்
 உமிழ்ந்து தள்ளு பதையை
 ‘உறுதி’ உன் ஆயுதம்

உலகத் தமிழன்னின்
 ஒரே ஒரு அடையாளம்
 நீதான்
 மலை போன்ற நீ
 மன் மேடாகலாமா?

வைகை, காவிரிக்குள்தான்
 உன் வரலாறே இருக்கறது
 பொய்க்க வீடாதே
 போராடு!

மேய்களூலி

நிறுமிய உணவு

ச. முருகோன்றீன்

மனித மனம் விசித்திரமானது என்பார்கள். அது உண்மைதான் என்பதை பலமுறை அனுபவ ரத்தியாக உணர்ந்திருக்கிறேன். காலாதி

காலமாக பாரம்பரியமாக தொடர்கின்ற விசித்திர எண்ணக் கலவைகளால் நிறைந்தது இந்த மனம். மனம் என்றதும் நெஞ்சைத் தொடுகிறோம். இதயம் என்கிறோம். ஆனால் உள்ளம் எங்கே இருக்கிறது? சிந்தனைகளின் பிறப்பிடமான முளைக்கும் அதற்குமல்லவா அதிக தொடர்பு இருக்க வேண்டும்? அப்படியானால் மனம் என்றதும் நாம் தலையை அல்லவா தொடவேண்டும்?

சுவையான கதை ஒன்றைப் படிக்கலாம் என்று வந்தால் இவன் என்ன அலட்டுகிறானே என்று யோசிக்கிறீர்களா? சரி கதைக்குள் வருகிறேன். கற்பனைகளற்ற உண்மைக் கதை. அப்படியாயின் சுவைக்காதே? கலாரசனையுடன் சொல்லப்படும் கதை! கதைகள் பல ரகமிருப்பினும் அவை வாசகனுக்கான கலாரசனையை அளிப்ப துடன் மனிதமனங்களை பண்படுத்தி சமூக மேம்பாட்டிற்கான ஒரு துளியை என்றாலும் பன்னீர் போல தெளிக்கவேண்டும். இரசனை என்றதும் அதை ஏற்படுத்துவதில் பல அமசங்கள் இருந்தாலும், இலகுவான ஓர் அம்சம் காதல் அல்லவா? சீச்சி இந்த கதாசிரியர்களுக்கு காதலின்றி கதை எழுத்தெறியாது என நீங்கள் முனுமுனுப்பது எனக்குக் கேட்கிறது. ஆனாலும் காதல் என்றதும் உங்களையும்

மீறி மனதில் ஒரு புளகாங்கிதம் ஏற்படுகிறதல்லவா? நெஞ்சைத் தொட்டு செல்லுங்கள்.

இது இராமனுக்கும் சீதைக்குமிடையிலானதோ, அம்பிகாபதி அமராவதிக்கு இடையிலாதோ, குறைந்த பட்சம் தேவதாஸ் பார்வதிக்கிடையிலானதோ அல்ல. இது அதைவிட மேலான உன்னத காதல்! உங்களை அதிகம் யோசிக்கவிடவில்லை. இளமையிலே எனக்கும் சந்திராவுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட காதல்தான். பு..... இவ்வளவுதானா என்று நீங்கள் முனுமுனுப்பது எனக்குக் கேட்கிறது. காதலைப் பற்றி சொல்வதானால் அவரவர் அனுபவத்தில் உணரப்படுவதுதான் உன்னத காதல். ஷாஜகான் மும்தாஜ் காதல்கூட அதற்குப் பின்தான்!

எனது பல்கலைக்கழக காலத்தில் சந்திரா என்ற பெண்ணைக் கண்டு பழகி காதலித்தது உங்களைப் பொறுத்தவரை உப்புச் சப்பற்றதாக இருக்கலாம். ஆனால் எமக்கு.....?

எனது காதல் வெற்றியில் முடிந்ததா பல்கலைக்கழக வாசலுடன் நிறைவடைந்ததா என்று நீங்கள் சிந்திப்பது எனக்குப் புரிகிறது. எனது காதல் கதையை ஆரம்பிக்கும் போதே உங்கள் காதல் உங்கள் மனத்திரையில் ஒட ஆரம்பித்திருக்கும் என்பது மட்டும் உண்மை.

நான் காதல் கதைகளை இன்னமும் எழுதிக் கொண்டிருப்பதில் என் மனைவிக்கு உடன்பாடு இல்லை. அதிலும் சந்திராவின் காதல் பற்றி எழுதினால் ‘தா’ என்று கோபம் வரும். நாடற்றிந்த எழுத்தாளர் நல்ல பல கதைகளை எழுதியிருக்கிறீர்கள். இனியும் என்னை காதல் கதை வேண்டிக் கிடக்கின்றது?” இத்துடன் நிறுத்தியிருந்தால் பரவாயில்லை. இப்போது உங்களுக்கு என்ன வயது? கண்ணத்து மயிர்களும் நரைக்க ஆரம்பித்துவிட்டது என்று தொடர்வாள். மீசை நரைத்தாலும் ஆண்களுக்கு ஆசை லேசில் நரைக்காது என்பதை இவருக்கு எப்படி எடுத்துரைப்பது? இதை நான் பலமுறை நுட்பமாக எடுத்துரைத்தாலும் இவருக்கு புரிவதில்லை. ஒரு நக்கல் சிரிப்பு சிரிப்பாள். அதன் அர்த்தம் எனக்கு முழுமையாக புரிவதில்லை. பெண்களின் சிரிப்பை எப்பொழுதுதான் ஆண்கள் முழுமையாகப் புரிந்திருக்கிறார்கள்?

மனைவியின் கதை வந்ததும் எனது காதல் கதையை பாதியில் நிறுத்திவிட்டதாக நீங்கள் யோசிப்பது எனக்குப் புரிகின்றது. நீங்கள் என்னதான் சொன்னாலும் உங்களுக்குக் காதல் கதை படிப்பதில் தான் விருப்பம். இந்த உளவியல் உண்மையை உணர்ந்ததனால்தான் கறிக்கு உப்பு போடுவது போல என்றாலும் காதலை என் கதைகளில் புகுத்துவேன். உப்பு கூடினால் பிரசர் ஏறும் என்கிறீர்களா? ஆம்! அந்த நாளில் என் பிரசரரை ஏற வைத்து என்னைச் சிபிலியாட்டியவள்தான் சந்திரா! எவ்வளவு தூரம் பைத்திக்காரன் போல் அலைந்திருக்கிறேன்!

அவளை முதலில் பார்த்தபோதே ஏதோ ஒரு விதமான அதீதமான ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. அவளோடு பேசிப்பழக ஆரம்பித்தபோது

அது பன்மடங்கானது. தினமும் அவளது புன்னகையின் தரிசனத்தில் நான் என்னை இழக்க ஆரம்பித்தேன். மிகுதியை நான் எழுதாமலே உங்கள் சயனுபவங்களிலிருந்து கிரகித்திருப்பீர்கள்.

சந்திராவின் மனதை என்னால் புரிந்து கொள்வதில் அதிக சிரமம் இருக்கவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் அது மானுடக் காதலல்ல, தெய்வீக்க் காதல் என்ற உணர்வில் ஒருநாள் எனது விண்ணப்பத்தை நூறுவீத நம்பிக்கையுடன் சமர்ப்பித்தேன். ‘ஓ.....’ என்றாள். எனது கற்பனைக் கோட்டை ஷெல் பட்டு இடிந்தது போல் தகர்ந்தது. இது நிஜமா? என மனம் துடித்தது. இவள் இத்தனை நாளாகப் பழகியதெல்லாம் ‘நட்பு’ மட்டும் தானா? இவள் சொன்னது நிஜம்தானா?

உண்மை என்று ஒன்று உண்டு. ஆனால் எமது மனதைக் கொண்டு ஒருபோதும் அதை அறியமுடியாது. அதிலும் பெண்களின் மனம் ‘நிலாவரை’ கிணற்றைப் போல் ஆழம் அறிய முடியாததோ? காலாதி காலம் காலமாக பொய்மை நிரம்பிய இந்த உலகில் வாழ்ந்ததால் மனமும் பொய்களால் நிரம்பி விட்டதோ?

ஒரு வருடம் பழகியவளின் மனதை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாதது ஒன்றும் புதுமையல்ல என்பது இப்போது எனக்கு புரிகிறது. இல்லற வாழ்வில் வெள்ளிவிழா கொண்டாடிய பின்னரும் மனைவியை இன்றும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே! அடடே எனக்கு இப்போது வயது ஜம்பதைக் கடந்துவிட்டது என்பதை முன்னரே சொல்ல வில்லையா?

மனைவி அருகில் படுத்திருக்கிறாள். எனினும் ‘முட்டாமல் தள்ளிப்படுத்திருங்கள்’ என்பது கட்டளை. அவள் கட்டளைக்கு அப்பீல் ஏது? உடம்பெல்லாம் ஏரிகிறதாம். ஏரிச்சல் ஏரிச்சலாக வருகின்றதாம். விலகிப் படுத்திருந்தபடி இருளில் முக்டைப் பார்க் கின்றேன். சிரித்தபடி சந்திரா, நிழலைப் போல் முகட்டில்!

அடா! காதலை நிராகரித்தவளுடன் பழகுவதில் எனக்குத்தான் சங்கடமாக இருந்தது. அவள் வழக்கம்போல் என்னோடு கதைத்தாள். பழகினாள். பகிடி விட்டுச் சிரித்தாள். காதல் மட்டும் இல்லையாம். வெறும் நட்பாம். காதல் என்னாங்களைத் தூக்கி ஏறிந்துவிட்டு

இயல்பாக பழகும்படி
கட்டளை! அவளது
மறுப்பு எனது
மனதை மேலும்
உசிப்பி விட்டது.
அவளது காதலைப்
பெற்றே ஆவதுதான்
என திடசங்கற்பம்
புண்டேன்.

அடிக்கு மேல் அடித்தால்
அம்மியும் நகருமோ? எனது அன்பினை
பலவழிகளிலும் வெளிப்படுத்தினேன். எனது
ஆழமான காதலை உணரவைக்க பல
வழிகளிலும் செயற்பட்ட போதும் காதலைப்
பற்றி மூச்சு விடவில்ல. அவள் கருங்கல்
போல இறுக்கமாகவே இருந்தாள். எனினும்
என் மனதில் கருங்கல்லில் வடித்த தெயவச்
சிலையாக வீற்றிருந்தாள். அம்மி மட்டும்
நகரவில்லை.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் ஒரு
தடவை கேட்டேன். என்னிடம் என்ன குறை
இருக்கிறது என்று நிராகரிக்கிறாய்? அல்லது
உன் மனதில் யாரையாவது நினைக்கின்றாயா?
உங்களிடம் குறை இருக்கிறது என்று யார்
சொன்னது?.... குறையேதும் இல்லை என்ப
தற்காக காதலிக்க முடியுமா? அது தானாக
வரவேண்டும். தட்டிக் கணியவைக்க முடியாது.”
அவளது பதிலில் மீண்டும் ஏமாற்றம்!

பெண்களின் மனம் விசித்திரமானதுதான்
என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். ஆனால்
ஏது இன்னும் ஒருபடி அதிகம் விசித்திரமானது
என்பதை அறியும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு
ஏற்பட்டது.

சந்திராவுக்கு எவருடனும் காதல் இல்லை
என்பது என்னவில் ஒரு துருப்புச் சீடாக
இருந்தது. சந்திரா அழகானவள். காதல்
கொண்ட கண்ணுக்கு சாதாரணமும் பேரழகு
என்று நீங்கள் நினைப்பது தெரிகிறது. ஆனால்
சந்திரா அப்படியல்ல அவளது அழகைப்
பற்றி எனது நன்பார் வட்டத்திலும் உயர்வான
அபிப்பிராயம் இருந்தது. அவள் நல்ல
உயரமான பெண். உயரமான பெண்களுக்கு
தனி அழகுண்டு என எனது நன்பர்கள்
வட்டத்தின் அபிப்பிராயம். செதுக்கிய தெயவச்
சிலை போன்ற கச்சிதமான உடற்கட்டு.

மீன்விழிக் கண்கள் அசைவதே தனி அழகு. கருகரு என அடர்ந்து நீண்ட கூந்தல் எண்ணளவில் அதிகம் வசீகரித்தது. வாயாடித் தனம். சகிப்புத்தனமை, விட்டுக்கொடுப்பு, கல்வியிலிருந்த முன்னிலை, என்னில் காட்டிய அக்கறை என எல்லாமே என்ன அவளிடம் வீழ்த்தின. நான் விழுந்தாலும் அவள் விழ வில்லை. மீசையில் மண்படவில்லை என தேற்றிக்கொண்டு எழவும் முடியவில்லை என்னால்!

இறுதிப் பர்டசைகள் முடிந்தபோது மீண்டும் அவளிடம் கேட்க மனது உந்தினாலும் முதல் முறையாக சுயகெளரவும் தடுத்தது.

அவள் என்னிடம் வந்தாள். என்னைக் காதலிப்பதாக சொன்னாள். சொர்க்கம் பூமிக்கு வந்தது. இந்த இடத்தில்தான் நான் ஒரு உண்மையை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

மனதில் தோன்றிய மலர்ச்சியையும் மீறி ‘அட இவ்வளவுதானா?’ என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது.

அதற்குப் பின்னர் பெற்றோரினது மற்றோரினது எதிர்ப்பினை எல்லாத் தடைகளையும் தாண்டி மனம் முடித்தோம். இப்போது சந்திரா என் மனைவி. அதற்கு ஏன் இவ்வளவு ‘சஸ்ப்பென்ஸ்’ என நீங்கள் கிண்டலடிப்பது புரிகின்றது.

விட்டுக் கொடுப்பும் புரிந்துணர்வும் உள்ள மனைவியாக சந்திரா இருந்ததை விட, அவளது ஆற்றல், ஆளுமை திறங்கள் மூலம் குடும்பப் பொறுப்பை முழுமையாக தனது தலையில் சுமந்தபடி எண்ணக் கோட்டைகளா நிஜக் கோட்டைகளாக்கியது எல்லாம் அவள்தான். சொந்தத்தில் ஒரு வீடு, கார், கெட்டித்தனமான பிள்ளைகள் இவற்றுடன் சமூக அக்கறையில் அவள் கொண்ட ஆர்வ

செயற்பாடுகள் என மேலெழுந்து என்னை ஒரு புள்ளி ஆக்கினாள். எனது மனைவி சந்திரா என்பதைவிட, சந்திராவின் கணவன் நான் என்ற வகையிலேயே பலருக்குத் தெரியும். ‘எனக்கு உங்களோடு மூன்று பிள்ளைகள்’ என அவள் சொல்லும்போது எனக்குப் புல்லரிக்கும். இப்போது பிள்ளைகளும் பட்டம் பதவி பெற்று சென்றிப்பின் எனக்கு அவளும், அவளுக்கு நானுமாய் நாட்கள் கழிகின்றன.

ஆனாலும் இப்போது சில நாட்களாகத் தான் இந்த நெருடல்.... அவள் என்னை நிராகரிக் கிறாளா? தாம்பத்திய ஈடுபாடு ஏற்படுவதிலும் சரி, குறைவதிலும் சரி பெண்கள் ஆண்களை விட முன்னிலையில் நிற்பார்கள் என எங்கோ படித்தது இப்போது மனதைத் தைத்தத்து. திருமணமாகும் பெண்ணுக்கு ஜந்து வயதாவது குறைந்திருக்க வேண்டும் என்று இதனால்தான் சொன்னார்களா? சம வயதில் மணம் முழிந்த எனக்கு இந்த விடயத்தில் இப்போது திண்டாட்டம்!

எப்போதும் என் அணைப்பை விரும்பும் சந்திரா, என் தோள்கள், கைகள் விறைக்கும் வரை நெருக்கமாக படுத்திருக்கும் சந்திரா இப்போது தள்ளிப் படுங்கள் என்கிறாள்.

ஒரு வருடம் மாத விலக்கு வரவில்லை என்றால் மாதவிடாய் சற்று நின்றுபோய்விட்டது என்று அர்த்தம். இந்த நிலமை பெண்களுக்கு மகிழ்வைத் தருமா? கவலையைத் தருமா தெரியவில்லை. ஏரிச்சலை ஏற்படுத்துகிறது என்பது மட்டும் நிச்சயம்! அவளது தேக ஏரிச்சல் எனக்கு மன ஏரிச்சலை ஏற்படுத்தியமையதார்த்தமானது. சில வேளைகளில் ஏரிச்சல் ஏற்பட்டாலும் அவள் படும் அவஸ்தையைப் பார்க்க பாவமாக இருக்கும். மாதவிடாய் நின்று போகும் காலத்தில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் பற்றி பத்திரிகைகளில் படித் திருந்தாலும், அதை மனைவியிடம் காணும் போது ‘ஆட இவ்வளவு கஸ்டமா?’ என்று மனம் பதகழித்தது.

“என்ன சந்திரா என்ன செய்யுது?” மனைவியிடம் அன்பாகக் கேட்டபடி அவள் மீது என் கைகளைப் படரவிட்டேன் அவள் கையைத் தட்டியபடி “இஞ்சாருங்கோ..... கொஞ்சம் தள்ளிப்படுங்கோ.....” என்றாள்.

கடந்த சில நாட்களாக அவளிடம் தெரிந்த

மனநிலை மாற்றங்களும், கருத்துஞ்சலின்றி ஏனோ தானே என்று இருப்பதும், ஞாபக மறதியாகக் கதைப்பதும் இதனால் தானே என்பது புரிந்தது. இப்போதெல்லாம் அடிக்கடி தலையிடி, சல ஏரிவு, பதகளிப்பு, மனச்சோர்வு என்பவற்றை இவளிடம் அவதானிக்கிறேன். காலில் சில்லைக் கட்டிக்கொண்டவள் போல் பம்பரமாக சுழன்று சகல வேலைகளையும் செய்பவள் இப்பொழுதெல்லாம் முட்டு முச்சு களைப்பு என ஒதுங்கி இருக்கிறாள். முன்னரைப் போல சிறுக்குற்றை விட்டு ஆழமாக உறங்குவது கூட இல்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் இவளது ‘மெனப்போஸ்’ தான் என்பது புரிந்தது. உடலில் விட்டு விட்டு ஏற்படும் வெப்பத்தோற்றறப்பாடுதான் இவளை ஏரிச்சல் கொள்ள வைக்கிறதோ? நான் இதைப் புரியாமல் இவளோடு ஏரிந்து விழுந்து விட்டேனோ?

“சந்திரா.....”

“ம..... ஏலாமிருக்குங்கோ.....” அவள் எனது பக்கம் திரும்பி ஆற்றாமையுடன் கூறினாள்.

“இது ஒரு பருவமாற்றம்..... எப்பொழுதும் நாங்கள் ஒரே மாதிரி இருக்கேலாது தானே?..... இந்தத் தொல்லைகள் சிலகாலம்தான் நீடிக்கும். பிறகு உடல் பழக்கப்பட்டு விடும்” என்றேன்.

“உங்களுக்கு ஒண்டும் கவலை இல்லையே? என்னில் கோபமோ?” என்றவளை கனிவோடு நோக்கினேன். “கவலைப்படுறதுக்கு நான் என்ன இளைஞரோ?.... இப்பவே எனக்கும் அசதி தெரியுது. நித்திரை வாறது கஸ்டமாக இருக்கும். சாமத்திலை இல்லாட்டில் விடிகாலையில் நித்திரை குழம்புது. கண் விழிச்சிட்டால் மறுபடி உறங்க முடியாமலிருக்கு..... நீ பாட்டியென்றால் நான் பாட்டன் தானே?” சிரித்தேன். அவள் அன்போடு எனது கைகளை அழுத்திப் பிடித்தாள்.

“இவ்வளவு காலமும் நாங்கள் இரண்டு பேரும் ஒருவரை ஒருவர் காதலிச்சாலும், அதிலை உடல் சார்ந்த ஒருவித எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. ஆனா இனி அப்படியில்லை. இதுதான் உண்மையான காதல்.... காமம் அற்ற காதல்....” அவள் கனிவோடு என்னை நோக்கினாள்.

எல், செய்வு, கீர்த்தி ஒன்றாக இந்து இசைந்து.....

பாடியவர் : மு. சுவாமிநாதர் (வட்டுக்கோட்டை)
காலம் : 18^{ஆம்} நூற்று

இலக்கண இலக்கியங்களில் மாத்திரமன்றி சோதிடத்திலும் வல்ல வராக மு. சுவாமிநாதர் விளங்கினார். இருபாலை சேனாதிராய் முதலியார் இராமாயணத்துக்கு இவரிடம் பாடம் கேட்டதாகக் கூறுவர்.

சுவாமிநாதர் நவாலியிலே களையோடை கண்ணகி அம்மன் கோவிலிலே கந்தபுராணபடனத்துக்குப் போவது வழக்கம்.

ஓருமுறை சென்றிருந்தபோது அங்குள்ள பற்றைக்குச் சமீபத்தில் கீரியும், பாம்பும் எலியும் கூடி விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் அதிசயத்தைக் கண்டார். உடனேயே சுவாமிநாதருக்கு பின்வரும் பாடல் பிறந்தது.

மலியா ணவமலி மாய்க்கயை நீக்கி மலர்ப்பதத்தைத்
துளியா தரவொடு தோத்திரஷ் செய்யச் சுகந்தருவாய்
எலியா டரவொடு கீரியொன் றாகி யினிதிசைந்து
கலியாண மாயுறை யுங்களை யோடையிற் கண்ணகையே

“இவ்வளவு காலமும் எங்களுக்காக வாழ்ந்தும். இனி எங்கட பின்னைகளுக்காகவும், பேரப்பின்னைகளுக்காகவும் மட்டும் வாழப் போறும்...”

“சந்திரா..... நீ சொல்லுறது ஒரு பக்கம் சரியாக இருந்தாலும், இனிமேல்தான் என்னுடைய துணை உனக்கும், உன்னுடைய துணை எனக்கும் அவசியம்..... இன்னும் கொஞ்சக் காலம் போனால் கிழுக்கள் என்று எங்களைத் தனிமைப்படுத்திவிடும் இந்த உலகம்....”

“ஓடுங்கோ..... காவோலை விழுகிறதும், குருத்தோலை எழுகிறதும் இயற்கையின் நியதி.... எங்களால் இயலுற வரைக்கும் குடும்பத்திற்காக மட்டுமல்லாமல் எங்களால் முடிஞ்சதை சமூகத்துக்கும் பங்களிப்போம்.....” என என்னை நோக்கினாள்.

“இப்ப ஆறுதலாக கதைக்கிறாய் உடல் வெக்கை கொஞ்சம் தனிஞ்சிட்டுது போல.....?”

சிரித்தபாடி தொடர்ந்தேன். “கால வெள்ளத்தால் அள்ளுண்டு போகாத வாழ்க்கை என்றும் எவருக்கும் இல்லை. வருடங்கள் போக பருவங்கள் மாறிக்கொண்டிருக்கும். மீசை நரைச்சாலும் ஆசை நரைக்கவில்லை என்று இன்னும் எத்தனை காலம் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கப் போகிறேன்? அதுவும் நரைக்கும். உனக்குச் சொஞ்சம் முந்தியிட்டுது. இத்தனை வருஷம் நிறைவாக வாழ்ந்திட்டம்... இறுதிவரை அப்படியே வாழுவதும்....” என்றேன்.

வாளையிலில் இரவின் மடியில் நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. பொருத்தமான இனியபாடல் வானலைகளில் மிதந்து வந்தது. “ஓர் இரவினிலே முதுமையை நான் அடைந்துவிட்டாலும் மறுபடியும் மிதந்து வந்து மாலை சூடுவேன்.”

ஓஓஓ

உளவியல் பற்றிய ஆடுப்பனை

உளவியல் பற்றிய அறிவுக் தெளிவு பலரிடமும் காணப்படாத நிலையிலேயே தமக்கு ஏற்படும் உளப் பிரச்சினைகள் பற்றியும், அதனால் ஏற்படும் சமூகப் பாதிப்புக்களை தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராயாமலும் தனி மனிதன் பிறருடனும், சமுதாயத்துடனும் முரண்படுகின்றான். அவ்வகையிலே உளவியல் பற்றிய அடிப்படை அறிவைப் பெறுதல் எமது கடமையாகும்.

உளவியல் என்பது உள்ளத்தைப் பற்றிக் கற்றல் அல்லது உளம் பற்றிய ஆய்வு எனவும் கூறலாம். உலக வரலாற்றில் மனித நடத்தை, மிருக நடத்தைகளைப் பற்றி கற்கவென படைக்கப்பட்ட அதிகிறந்த துறை என்றால் அது உளவியலையே சாரும். உளவியலின் வரலாறானது கிழேக்கக்திலிருந்தே தொடங்குகின்றது. அவ்வாறே உளவியலின் வளர்ச்சியானது மெய்யியலில் இருந்து தொடங்கி தொன்மவியல், மருத்துவவியல், உடற்கூற்றியல், இயற்பியல் என்ப பல படிகளைக் கடந்து வந்துள்ளது எனலாம். ஆரம்பத்தில் உளவியல் என்பது எத்துணை மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றது என்பது கேள்விக்குறியே, ஏனெனில் மனித சமுதாயம் தன்னைப் பற்றிய உண்மைகளை அறிய ஆர்வம் காட்டாத அதேசமயம் தமிழைப் பற்றிய உண்மைகள் அவர்கள் மத்தியில் கசப்பாக தோன்றியதோடு அவை வாழ்க்கை மீது தமக்கிருக்கும் பற்றை, பிடிப்பை அகற்றிவிடும் என அவர்கள் கருதியிருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகிறது. மேலும் ஆரம்பத்தில் உளவியலாளர்களது தோற்றமும் ஈடுபாடும் செல்வாக்கு பெரிதும்

புச்செந்திரன் தோசன்
இதன் விரிவங்களை,
மெய்யியல் உளவியல் துறை,
பொதுமன்ற மஸ்கலேக்கமுகம்.

செலுத்தாமையும் உளவியலின் ஆரம்பகால வளர்ச்சியினைத் தீர்மானித்தது எனலாம்.

இன்று உளவியலானது தனித்ததோர் முழுமையான துறையாக வளர்ச்சியடைந் துள்ளது கண்காடு. உளவியலானது (PSYCHOLOGY) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லில் இருந்து தோன்றியதாகும். இது கிரேக்கச் சொற்களின் அடியாகத் தோன்றிய பதமாகும். அதாவது சைக்கி (PSYCHE) மற்றும் லோகோஸ் (LOGOS) ஆகிய இரு கிரேக்கச் சொற்களில் இருந்து தோன்றியதாகும். இச் சைக்கி என்பதற்கு ஆன்மா, உயிர் என்று பொருள். மேலும் லோகோஸ் என்பதற்கு ஆய்வு எனவும் பொருள் ஆதலால் தான் உளவியலை ஆன்மா குறித்து ஆய்வு (STUDY OF THE SOUL) என்கின்றனர்.

இவ்வாறு ஆன்மாவின் பண்புகளையும் இயல்புகளையும் ஆராய்ந்தறியும் அறிவியலாகவே உளவியல் முதலில் தோன்றியது. அரிஸ்டோட்டில் எழுதிய ‘ஆன்மாவின் இயல்புகள்’ எனும் நூலே உளவியல் குறித்து எழுந்த முதல் அதிகாரபூர்வ நூலாகும். ஆரம்பத்தில் ஆன்மா பற்றிய கற்கையாகவே உளவியல் அமைந்தது. பின்னர் அது அறிவியல் ரீதியிலான வளர்ச்சிப் பாதையை நோக்கி நகர்ந்தது உளவியல். மனித உள்ளம், நனவுநிலை, மனிதநடத்தை என்பன பற்றிய தேடலாக உளவியல் வளர்ச்சி கண்டது எனலாம். பொதுவாக உள்ளம் பற்றிய கற்கையே உளவியல் என்ற பொதுப்படையான விளக்கம் அனைவரிடத்தேயும் காணப்படுகிறது. உளவியல் தனக்கானதொரு வரலாறையும் கொண்டு காணப்படுவது ஒரு சிறப்பமாகிறது.

உலகில் மனமற்ற மனிதர்கள் என எவரும் இருக்கமுடியாது. இங்குதான் மனிதமனம் பற்றிய கற்கை அவசியமாகின்றது.

தனிமனிதன் ஒருவன் பிறப்பதற்கு முன்புள்ள காலத்தில் இருந்து முதிர்ப் பருவம் வரையான செயல்களை ஆராய்கிறது. இது மனிதநடத்தையை மாத்திரமின்றி விலங்கு நடத்தையிலும் அக்கறைகொண்டு செயற்படுகிறது. அதனாலேயே உளவியலானது உள்ளம் குறித்தும், நடத்தை குறித்துமான ஆய்வு என அறுதியான பொருள் விளக்கத்தைப் பெறுகின்றது. 19ம் நூற்றாண்டுவரைக்கும் இது

மெய்யியலின் ஒரு கூறாகவே காணப்பட்டது.

ஆனாலும் தனது வளர்ச்சிநிலையில் 20ம் நூற்றாண்டிலேயே தனித்துறையாகவும் வளர்ச்சி காணலானது. இவ்வாறு உளவியலானது இன்று ஓர் பரந்துபட்ட துறையாக அமையப் பெற்றுள்ளதுடன் பல்வேறு கிளைகளாகவும் அறிவைப் பரப்பி நிற்கின்றமை பிரமிப்பூகின்றது.

○○○

உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசிஆனந்தனின் வெளிவராத குரு வெண்பாக்கள்

உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசிஆனந்தனின் கவிதைத் தொகுதிகள் இரண்டு இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. “காசிஆனந்தன் கவிதைகள்” எனும் தலைப்பில் பாகம் 1, பாகம் 2 என வெளிவந்த இரு தொகுதிகளுமே அவை. இவற்றில் இடம்பெறாத அவரது பல கவிதைகள் உள்ளன. அவ்வாறான கவிதைகள் பலவற்றுள் என் தேடலில் கிடைத்த இரு கவிதைகளை - அவர் இயற்றிய இரு வெண்பாக்களை- இங்கு “ஞானம்” வாசகர்களுக்காகத் தருகிறேன்.

இன்று, யாழ்ப்பாணத்து ஒடியல் கூழ் பற்றியது.

“நன்மருக்கும் நல்ல கிறாலிருக்கும் மீனின்
துண்மருக்கும் இன்யம் தொகையிருக்கும் - உண்மருக்கும்
ஐஞ்சுக்குச் சொர்க்கம் அருகிருக்கும் ஒத்தனையும்
ஸமுக்கிருக்கும் ருணம்”

மற்றது, கவிஞர் அவர்கள் ஈழவிடுதலைப் போராட்ட ஈடுபாடு காரணமாகக் கைதாகி 1972 - 1976 காலப்பகுதியில் இலங்கையில் தடுப்புக் காவலில் இருக்க நேரிட்டது. சிறைவாசம் அனுபவித்தவேளை சிறைக் கைத்திகளுக்கு வழங்கப்படும் உணவு குறித்து அவர் பாடியவெண்பா.

“கீரையாகும் யானில் புழுக்கள் இருக்கும்
சுறையளவுகளிருக்கும் சோற்றில் - அகையவியல்
மாட்டுறைச்சித் துண்மூல் மயிரிருக்கும் என்னுமிரக
கேட்டுருக்கும் கீரக்கறி”

○○○

கொங்கநிழோங்

மலேசியத் தமிழ்ச் சமுகதை வளர்ச்சியில் தமிழ் எழுத்துவட்ட சங்கத்தின் பங்கு

துறைநாட்டன் ஆறுமுகம்
(மலேசியா)

முன்னுரை

தமிழ் நாட்டிற்கு வெளியே மலேசியத் திருநாட்டில் பன்மொழி, கலை, பண்பாட்டுச் சூழலில் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்த் தெடுக்கும் முயற்சிகளில், குறிப்பாகச் சிறு கதைத் துறையில் தடம் பதித்து வரும் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பங்கு குறித்து இந்தக் கட்டுரை விவரிக்கிறது.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - ஒரு பார்வை

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் சமார் 140 ஆண்டுகள் வரலாற்றுப் பின்னனி உள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தமிழகத்தோடு தொடர்புடையவர்களால் தமிழ் ஏடுகள் தொடக்கப்பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1875ஆம் ஆண்டில் சிரு மகதூம் சாய்பு என்பவர் சிங்கை வர்த்தமானி எனும் இதழைத் தொடங்கியுள்ளார். இதுவே மலாயாவில் வெளிவந்த முதல் தமிழ் ஏடு என்கிறார் முரச நெடுமாறன். ஆரம்பத்தில் கவிதைகள் எழுதுவதில் எழுத்தாளர்கள் ஆர்வங் கொண்டிருந்தனர்.

அதன்பின் பல தமிழ் ஏடுகள் வெளிவந்து மறைந்து விட்டபோதிலும், எழுத்துலகில் இடம்பெற தமிழர்கள் முயற்சிகள் செய்து வந்துள்ளனர். இரண்டாம் உலகப் போர் (1939

- 1945) மலாயா வாழ் தமிழர் வாழ்வில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. அது தமிழ் இலக்கியத்தையும் விட்டு வைக்கவில்லை.

சமுகதை முயற்சுகள் தொடக்கம்

1950 இல் தமிழ் நேசன் நாளிதழில் சுபநாராயணன் (கந்தசாமி வாத்தியார்) பைரோஜி நாராயணன் (வானம்பாடி) இணைந்து நடத்திய ‘கதை வகுப்பு’ உள்ளாட்டு எழுத்தாளர்களை அடையாளங் காட்டும் முயற்சிக்குப் பிள்ளையார் சுழி போட்டது.

இரு நாராயணன்களும் தமிழ் நேசன் வழி சிறுகதை மட்டுமின்றி நாடகம், கவிதை குறித்தும் விளக்கம் தந்தனர். 1950 நவம்பர் 26 இல் தொடங்கி 1951 ஆகஸ்டு 19 வரை இது நீடித்தது. 1951 மார்ச் 11 இல் கதை வகுப்பில் பங்கு கொண்டவர்களுக்கு ஒரு தேர்வும் வைத்தார்கள். தேர்வு முடிவு 1951 ஏப்ரல் 22 இல் வெளியிடப்பட்டது. அதில் பங்கு கொண்டவர்களை மேதை எழுத்தாளர் (3 பேர்), சிறந்த எழுத்தாளர் (23 பேர்), தேர்ந்த எழுத்தாளர் (17 பேர்), நல்ல எழுத்தாளர் (14 பேர்), ஆர்வ எழுத்தாளர் (8 பேர்) என வகைப்படுத்தினர்.

இதனைத் தொடர்ந்து தமிழ் முரசு ‘எழுத்தாளர் பேரவை’ என்ற பெயரில் 1952இல் தனது இலக்கியப் பணியைச் செய்தது. 1953இல் தமிழ்வேள் கோ.சா. சாரங்கபாணி, தமிழ் முரசு வழி மாணவர் மணிமன்ற மலரை வெளியிட்டு, இளையோர் மத்தியில் இலக்கிய உணர்வை ஊட்டினார்.

அதோடு சிறுக்கைப் போட்டி ஒன்றையும் நடத்தினார். இவை புதிய படைப்பாளிகளை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்யும் களமாக இருந்தன.

எழுத்தாளர்களுக்கு ஒர் அமைப்பு

1952 முதல் மலாயாவில் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கென்று ஒர் அமைப்பு வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரும்பி விட்ட போதிலும், 1957இல் மலாயா சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரே அது வேகமெடுத்தது.

கலிங்கு சி. வேலுசாமி முயற்சியில் 5.7.1958 இல் மலாயா தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க அமைப்புக் கூட்டம் நடந்தது. 2.2.1959இல் அரசு பதிவு பெற்றது. இருப்பினும் அந்தச் சங்கம் பின்னர் பதிவு ரத்தானது.

மீண்டும் 26.3.1963இல் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் என்ற பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்டு இன்றுவரை சிறப்புடன் இயங்கி வருகிறது.

எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சிறுக்கை முயற்சுகள்

எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு தமிழ் நேசன் ஆசிரியர் முத்தமிழ் வித்தகர் முருகு சுப்பிரமணியம் தலைவரான பிறகு பல திட்டங்களை அமல் படுத்தினார். 1972இல் மாதாந்திரச் சிறுக்கைக் கருத்தரங்கை நடத்த சங்கம் முன்வந்தது. உள்ளாட்டுத் தமிழ் நாளிதழ்களில் வெளிவரும் சிறுக்கைகளை மாதந்தோறும் சேகரித்து, திறனாய்வு செய்து அதற்கு ரிங்கிட் 25.00ஜ பரிசாக எழுத்தாளர் சங்கம் வழங்கியது.

இவ்வாறு பரிசு பெற்ற 14 சிறுக்கைகள் 1974இல் ‘பரிசு’ எனும் தலைப்பில் தொகுப்பாக வெளிவந்தது. இதில் மீனா நடராஜா, ரெ.கார்த்திகேச, ஆ.சாரதா, சாமி மூர்த்தி, சுமதி தங்கராஜ், த.ப.இலட்சுமணன், சக்கரவர்த்தி சுப்பிரமணியம், ஜ.இளவழகு, சி.வடிவேல், மா.சுப்பிரமணியம், மா.இராமையா, இரா.ச.இளமுருகு, துளசி, நாடோடி ஆகியோரின் சிறுக்கைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. இந்த முயற்சி சிறுக்கை உலகில் புதிய தடத்திற்கு எழுத்தாளர்களை அழைத்துச் சென்றது.

ஏடுகளில் வெளிவரும் சிறந்த சிறுக்கைகள் காற்றோடு கரைந்து விடாமல் நூலாக்கம் காண்பது முக்கியம் என்ற சிந்தனை

இங்கு வேர்விட்டது எனலாம். இதற்கு முன் எழுத்தாளர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். ஒர் அமைப்பு சிறுக்கைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டது இதுவே முதன்முறையாகும்.

தமிழ் ஏடுகளில் வெளிவரும் சிறந்த சிறுக்கைகளைத் திறனாய்வுக்கு உட்படுத்தி, அவற்றிற்குப் பரிசு வழங்குவதோடு நின்றிடாமல், அதனை நூலாக்கும் முயற்சியை எழுத்தாளர் சங்கம் செய்தது ஒரு நல்ல தொடக்கம் எனலாம்.

மேலும் சிறுக்கைக் கருத்தரங்கங்கள் பல ஊர்களில் நடத்தப்பட்டன. இதன்வழி எழுத்தாளர்களோடு உள்ளூர் தமிழ் ஆர்வலர்கள் கலந்துரையாடவும், ஊக்கம் பெறவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

அதன்பிறகு சிறுக்கைத் துறைக்கு உரமுட்டும் வண்ணம் எம்.துரைராஜ் தலை வரான பிறகு சிறுக்கைத் திறனாய்வு தொடர்ந்தது. 1985 - 1987 ஆண்டுகளில் தமிழ் நேசன், தமிழ் ஒசை, தினமணி, சங்கமணி, தாதன், உதயம், வானம்பாடி, புதிய சமுதாயம் ஆகிய இதழ்களில் வெளிவந்த சிறுக்கைகள் திறனாய்வு செய்யப்பட்டன. ‘மாதம் ஒரு கருத்தரங்கம்’ என்ற ரத்தியில் 24 ஊர்களில் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன.

அதில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பரிசு பெற்ற 24 சிறுக்கைகள் ‘புதையல்’ எனும் தொகுப்பாக 197 பக்கங்களில் 1988இல் வெளிவந்தது.

பிறகு சில ஆண்டுகள் தடைப்பட்டிருந்த சிறுக்கைக் கருத்தரங்கு, தமிழ்வேள் ஆதி. குமணன் சங்கத்தின் தலைவரான பிறகு நாடு முழுவதும் நடத்தப்பட்டது. இச்சிறுக்கைக் கருத்தரங்குகள் நாடு முழுவதும் 87 இடங்களில் சிறப்புற நடைபெற சங்கத்தின் உதவித் தலைவர் (அமரர்) மு.க.மா.முத்தமிழ்ச் செல்வன், செயலவை உறுப்பினர் (அமரர்) அன்புச் செல்வன் ஆகியோர் பெரும் பங்காற்றியதை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. ஆய்வாளர்களைத் தேடுவது, சிறுக்கைகளைச் சேகரித்து அனுப்பி வைப்பது, கருத்தரங்கு நடத்த உள்ளூர் அமைப்புகளைத் தொடர்பு கொள்வது போன்ற பணிகளைச் சளைக்காமல் செய்தனர்.

1994 ஜூலை முதல் 1999 மே வரை 58 கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன. இதில் 1997,

1998 இல் மாதம் ஒரு சிறந்த சிறுகதைக்கு ஒரு பவன் பரிசு பத்து பகாட் நகைக்கடை உரிமையாளர் சீன அன்பர் வழங்கியுள்ளார்.

2000ஆம் ஆண்டு முதல் சிறுகதைத் திறனாய்வுக் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன.

ரோஜேந்தரன் பெருமாள் தலைமைத்துவம்

(2003 முதல்)

பத்திரிகையாளர் பெ.இராஜேந்திரன் தலைவரான பிறகு, பல திட்டங்களைத் தீட்டினார். சிறுகதைத் திறனாய்வு, கருத்தரங்கு என பலவற்றை எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமின்றி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தினார்.

2008ஆம் ஆண்டு முதல் தெரிவு செய்யப்படும் சிறுகதைகளுக்கு ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. இது 2012 வரை நீடித்தது. மீண்டும் 2015இல் உள்நாட்டு ஏடுகளில் வெளிவரும் சிறுகதைகள் திறனாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2007ஆம் ஆண்டு முதல் சிறுகதைத் திறனாய்வு முறையில் சங்கம் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. நாளிதழகளில் வெளிவரும் சிறுகதைகளை முதல் சுற்றில் உள்நாட்டு நடுவர்கள் பரிசீலிப்பார். அதன்பிறகு தமிழ் நாட்டு இலக்கியவாதி ஒருவரிடம் வழங்கி அவர் முதன்மைப் பரிசுக்குரியதைத் தேர்ந்தெடுப்பார். அதன்பின் கருத்தரங்கம் நடத்தப்படும். அதில் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகளை நூலாக்கம் கண்டு வெளியீடு காணும். அன்றைய தினமே பரிசுளிப்பு நிகழ்ச்சியும் நடைபெறும். முதன்மைப் பரிசு பெறும் சிறுகதையின் தலைப்பிலேயே சிறுகதைத் தொகுப்பும் வெளியிடப்படும்

2008இல் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டன. உள்நாட்டு நடுவர்களின் பரிசீலனைக்குப் பிறகு அவை மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் முனைவர் மோகன் அவர்களிடம் வழங்கப்பட்டன. அவர் அக்கதைகளுள் ஒன்றைச் சிறந்த கதையாகத் தேர்தெடுத்தார். திருமதி ந. மகேஸ்வரியின் இலை உதிர்காலம் முதன்மைப் பரிசைப் பெற்றது.

பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள் தொகுப்பாக

வெளிவந்தன. 'மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் - உருவமும் உள்ளடக்கமும்' எனும் தலைப்பில் கருத்தரங்கம் 4.4.2009 - 5.4.2009 இல் நடை பெற்றது. இதனைப் பேராசிரியர் முனைவர் மோகன் வழி நடத்தினார்.

கிள்வாறுதான் திருந்து வருகிறோம்!...

'காலின்லாதவன் வருகிறான்!'
"ஆர் வந்தாலும் அசையமாட்டம் அப்பிழேயதான் இருப்பம்!"

'கையில்லாதவன் வருகிறான்!'
"இர் வந்தாலும் அசையமாட்டம் அப்பிழேயதான் இருப்பம்!"

'பார்வையில்லாதவன் வருகிறான்!'
"ஆர் வந்தாலும் அசையமாட்டம் அப்பிழேயதான் இருப்பம்!"

'கைக்குழந்தையோடு வருகிறான்!'
"ஆர் வந்தாலும் அசையமாட்டம் அப்பிழேயதான் இருப்பம்!"

'கந்பிணித்தாய் வருகிறான்!'
"ஆர் வந்தாலும் அசையமாட்டம் அப்பிழேயதான் இருப்பம்!"

'வயதானவன் வருகிறான்!'
"ஆர் வந்தாலும் அசையமாட்டம் அப்பிழேயதான் இருப்பம்!"

'நோயோடு வருகிறான்!'
"ஆர் வந்தாலும் அசையமாட்டம் அப்பிழேயதான் இருப்பம்!"

'மனோநோவோடு வருகிறான்!'
"ஆர் வந்தாலும் அசையமாட்டம் அப்பிழேயதான் இருப்பம்!"

பஸ்சில்
வீவாறுதான்
இற்றைவரை
இருந்துவருகிறோம்!

2009ஆம் ஆண்டில் காலாஸ்டிற்கு ஐந்து கடைகள் என 20 கடைகள் உள்ளாட்டு நடுவர் களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. 20 சிறுகதை களையும் தமிழக எழுத்தாளர் பிரபஞ்சன் ஆய்வு செய்து மார்க்கிரேட் செல்லதுறை எழுதிய ‘சில நேரங்களில் சில ஏவாள்கள்’ சிறுகதையை முதன்மைப் பரிசுக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். கருத்தரங்கு, நூல் வெளியீடு, பரிசுப்பு என மும்பெரும் நிகழ்ச்சி கோலாலம்பூரில் 9.10.2010 - 10.10.2010 இல் நடைபெற்றது.

2009 மற்றும் 2010 ஆகிய இரு ஆண்டுகளிலும் சிறுகதைகளுக்கான பரிசுத் தொகையைச் சங்கத்தின் உறுப்பினரும் எழுத்தாளரும் தொழிலதிபருமான எல்.முத்து வழங்கினார் எனபது குறிப்பிடத்தக்கது.

2010இல் 20 சிறுகதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டன. அவற்றை தமிழக எழுத்தாளர் எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் ஆய்வு செய்து கருத்தரங்கை 19.8.2011-20.8.2011 இல் வழிநடத்தினார். கெளரி சர்வேசன் (எம். சுப்பிரமணியம்) எழுதிய ‘எழுதாத ஒப்பந்தம்’ என்ற சிறுகதை முதன்மைப் பரிசுக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. சிறுகதைத் தொகுப்பும் வெளியிடப்பட்டது.

2012இல் இப்பணி தொடர்ந்தது. தமிழக எழுத்தாளர் ஆர்.வெங்கடேஷ் கருத்தரங்கை 22.7.2013இல் கோலாலம்பூரில் வழிநடத்தினார். கோவி. தமிழ்ச்செல்வி எழுதிய ‘பந்துவான்’ (மலாய் மொழியில் உதவிப்பணம்) என்ற சிறுகதை முதன்மைப் பரிசுக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. பரிசுப்பும், நூல் வெளியீடும் நடைபெற்றன. இருப்பினும் ஒரு சில சிக்கல்களால் இந்நூல் பரவலாக விநியோகிக்கப்படவில்லை.

சிறுகதைப் போட்டிகள்

சங்கம் 2012 - 2013இல் பொன்விழாவைக் கொண்டாடியது. அதனை முன்னிட்டு தேசிய ரீதியில் சிறுகதைப் போட்டியை நடத்தியது. வெற்றியாளர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசு வழங்கப்பட்டது. இதற்காகச் சங்கம் ரின்கிட் மலேசியா 10,000.00 ஒதுக்கியது.

அதோடு 2014இல் மீண்டும் தேசிய ரீதியில் சிறுகதைப் போட்டியை நடத்தியது. மொத்தம் 12 சிறுகதைகள் பரிசுக்குரியவையாகத்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. முதன்மைப் பரிசு ரின்கிட் 3000.00 கோ.புண்ணியவான் எழுதிய ‘என்னைக் கொன்றேவிட்டார்கள்’ சிறுகதைக்குக் கிடைத்தது.

1.3.2015இல் கருத்தரங்கம், நூல் வெளியீடு, பரிசுப்பு ஆகியவை நடைபெற்றன. தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முனைவர் வெற்றிச் செல்வன் சிறுகதைகளை ஆய்வு செய்து கட்டுரை படைத்தார். பரிசுத் தொகை, நூலாக்கம், கருத்தரங்கம் ஆகியவற்றின் செலவுகளை மலேசிய இந்தியர் முஸ்லீம் காங்கிரஸ் தலைவர் மாண்புமிகு சென்டர் டத்தோஸ்ர் சைட் இப்ராஹிம் ஏற்றுக் கொண்டார்.

சிறுகதைக் கருத்தரங்கள்

30.8.2003 முதல் 31.8.2003 வரை மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி எனும் தலைப்பில் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. தமிழக எழுத்தாளர்கள் திலிப்குமார், கலாப்ரியா ஆகியோர் கலந்து கொண்டு இதனை வழிநடத்தினர்.

இடைநிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு 2009இல் ரவாங் நகரிலும் (பிப்.18), பாங்கி நகரிலும் (பிப்.14 ரு 15), கோலாசிலாங்கூர் நகரிலும் (ஜூன்18) சிறுகதைப் பயிற்சிப் பட்டறைகளைச் சங்கம் நடத்தியது.

சிறுவர் இலக்கியம்

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத் துறைகளுள் கவனிக்கப்படாத துறையாக இருப்பது சிறுவர் இலக்கியமாகும்.

சிறுவர்களுக்கான கவிதைகள் அதிகளவில் வெளிவந்துள்ளன. அவை 100% அறிவுரை, நன்னெறிக் கருத்துகளைக் கூறுவதாக உள்ளன. சிறுவர், இளையோர் வாழ்க்கையில் நடக்கும் சம்பவங்கள், அவர்களே கதைமாந்தராகி, எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களே கதைக்கருவாக இருக்க வேண்டும் என்று சங்கம் திட்டமிட்டது. அதற்கு ஆசிரியர் கல்விக் கழகப் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும் இரண்டு இடங்களில் கருத்தரங்கள் நடத்தப் பட்டன.

2012 இல் போட்டிகள் அறிவிக்கப்பட்டன. சிறுவர் பிரிவில் 10 கதைகளும், இளையோர் பிரிவில் 10 கதைகளும் ரொக்கப் பரிசு

பெற்றன. மொத்தம் 18 எழுத்தாளர்கள் இதனை எழுதியிருந்தனர். 2013இல் இவை தொகுப்பாக வெளியீடு கண்டு சிறுவர் சிறுகதைத் துறைக்கு ஒரு முத்திரைப் பதித்தது.

தான்ஸ்ரீ மாண்திகவாசகம் புத்தகப்பூர்சு

மலேசிய நாட்டின் முன்னாள் அமைச்சர் தான்ஸ்ரீ வெ.மாணிக்கவாசகம் நினைவாக அவரது சகோதரர் டத்தோ. வி. எல். காந்தன் 1998 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆண்டின் சிறந்த நூலுக்கு ரொக்கப்பரிசு வழங்கி வருகிறார். இப்பரிசுத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர தலைவர் பெ.இராஜேந்திரன் பெருமுயற்சி மேற்கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவல், புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை என கூல் முறையில் நூல்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு பரிசுகள் வழங்கப் படும். இதனைச் சங்கம் ஏற்று நடத்தி வருகிறது.

சிறுகதை நூல்கள் என்று பார்த்தால் 2002 இல் ரிங்கிட் 5000.00 பரிசு ஆர். சண்முகத்தின் ஆர். சண்முகம் சிறுகதைகள் நூல் பெற்றது. பின்னர் பரிசுத் தொகை ரிங்கிட் 7000.00 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 2005இல் ரெ.கார்த்தி கேசுவின் ஊசி இலை மரம், 2009இல் சை.பீர்முகம்மதுவின் பாயாஸ் கோப்காரனும் வான்கோழியும், 2014இல் கோ.புண்ணியவானின் எதிர் விளைகள் ஆகியவை பரிசுபெற்றன.

முடிவுரை

சிறுகதைத் துறையின் வளர்ச்சிக்குக் கங்கம் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்து வந்துள்ளது. உள்நாட்டில் வெளிவரும் தமிழ் ஏடுகளும் மிகப் பெரிய பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளதை இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

சிறுகதைத் துறை மட்டுமல்ல. மற்ற எல்லா இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் நன்கொடையாளர்களையே நம்பி யிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. சங்கப் பொறுப் பாளர்களும் தொண்டியிய அடிப்படையில் பணியாற்றுகின்றனர்.

அரசாங்கத்தின் உதவி சிறிய அளவில் மட்டும் கிட்டும்.

இந்நிலையில் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்க்கவும், இளைய சமுதாயத்திற்கு அவற் றைக் கொண்டு சேர்க்கவும் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் கடப்பாடு கொண் டுள்ளது. அதிலும் சிறுகதைத் துறை வாசகர்களால் பரவலாக விரும்பப்படுவதால் அது இன்னும் வரவேற்பைப் பெற்று வருகிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

மேற்கொள் நூல்கள் :

1. முரசு நெடுமாறன், மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்.,1997
2. அரை நூற்றாண்டுக் காலச் சுவடுகள்., மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க வெளியீடு., 2013
3. மலேசிய - தமிழக - புதுவை இலக்கிய உறவுப் பயணம்., 2012

○○○

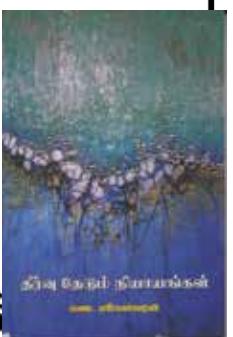
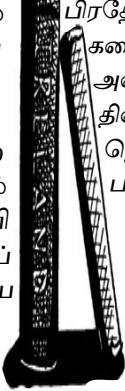
நூல் : தீவு தேடும் நியாயங்கள் (சிறுகதைக் கொருநி)

ஆசிரியர்: கண.ம.டீகௌஷாரன்

பதிப்பு : 2016

விலை: ரூபா 250/-

ஆசிரியர் எழுதிய பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் கொண்ட தொகுப்பு இது. ஏற்கனவே, எல்லைவேம்பு என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை இவர் தந்துள்ளார். தீவுதேடும் நியாயங்கள் என்ற இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளில் குடும்பப் பிரச்சினைகளை முன்னிறுத்தும் கதைகளாக அப்பாச்சி, ஆதிக்கம், தீவுதேடும் நியாயங்கள், வேளைவந்த வேளை, தனிக்குடித்தனம் முதலான கதைகள் அமைந்துள்ளன. போரின் கொடுமைகள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும், வாழ்வியல் மாற்றங்களையும் பேசுகின்ற போர்க்காலக் கதைகள் சிலவும் இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன. வடமராட்சி பிரதேச வழக்குகள் செறிந்த மன்வாசனை மிகக் கதைகளும் இத்தொகுதிக்கு அணி சேர்க்கின்றன. மொத்தத் தில் சிறந்ததொரு சிறுகதைத் தொகுதியைத் தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

கு ற நி கல ர் கைநிகள்

குறுங்கதை

கண. மகேஸ்வரன்

அவருந்தான் என்ன செய்வார்; பாவம்!

எத்தனை நாளைக்குத்தான், தன் ஒரே மகள் அவனிடம் அடி உதை வாங்கி வதைப்படுவதைப் பார்த்துக்கொண்டு பல்லைக்கடித்து வாளாவிருக்க முடியும்?

அவளுக்கு ஜந்து வயதாக இருக்கும்போதே, தன் மனைவியை இழந்து, பார்த்துப் பார்த்து வளர்த்தெடுத்த பிள்ளை கண்கலங்கி அழுவதைக் கண்டு சகிக்க முடியாமல் தவியாய்த் தவித்தார். செய்வதறியாது திகைத்தார். மார்க்கம் எதுவும் தோன்றாமல் துடியாய்த் துடித்தார்.

எவ்வளவு கெஞ்சியும், அவன் கேட்பதாயில்லை.

முன்னொருபோது அவனையே தன் மருமகனாக்க எண்ணிய அவரது நெஞ்சத் தடாகத்தில் தாமரை மலராகக் கொலுவிருந்த அவனா, இப்போது தன் எண்ணத்தில் விஷ வித்துக்களைத் தூவித் தூர விளகிப் போகிறான்.

இதை அவர் கொஞ்சம் கூட எதிர்பார்த்தாரில்லை.

*****

கல்லூரியில் படிக்கும்போது அவனும் திறமையான மாணவர்களில் ஒருவனாகத்தான் இருந்தான்.

ஓ.எல்.பர்ட்சையிலல் தேறி, ஏ.எல்.வகுப்பில் படிக்கும்போது தான் அந்த விபரிதம் நடந்தது. அடுத்து வந்த ஓ.எல்.பர்ட்சையில், தன் நண்பனுக்காக ஆள் மாறாட்டம் செய்யப்போய் அகப்பட்டுக் கொண்டதால் வந்த வினை அது.

இவன் இன்னாரென அறிந்த பர்ட்சக்ரொருவர், இவனுக்கெதிராக எடுத்த நடவடிக்கையால் இவன் பாதிப்புற்றான்.

தொடர்ந்து ஜந்து வருடங்களுக்கு எந்தப் பர்ட்சையிலும் தான் தோற்ற முடியாதென்ற அதிர்ச்சியில் உறைந்துபோனான். மனதளவிலும் பெரும் ஏமாற்றத்துக்குள்ளானான்.

கல்லூரி அதிபர் இவன் தந்தையை அழைத்து விபரம் சொன்ன போது, அந்த மனிதர் அதற்காக அதிர்ச்சியடைந்தாரில்லை.

மாறாக, அவன் மனதைத் தேற்ற வேண்டுமென்ற அக்கறையில் அங்கலாய்ப்பில் - எதிர் விளைவுகள் பற்றி யோசிக்காமல், 'இதற்கெல்லாம் கவலைப்படாதை.... உனக்கு நானிருக்கிறன்.... கல்வி எவ்வளவு முக்கியமோ, அவ்வளவு முக்கியம் ஓர் ஆம்பிளைப் பிள்ளைக்கு நீச்சல், மல்யுத்தம், சாரத்தியம் என்பவையுந்தான்.

அஞ்ச வருசம் தானே... அதுக்குள்ளை நீ இதெல்லாத்தையும் கற்றுக்கொள்ள படிப்பையும் கைவிடாதை.... பிறைவேற் றியூசனுக்குப் போய்ப்படி.... காலம் வரையுக்கை எல்லாம் சரிவரும்' என்று ஆறுதல்படுத்தினார். கல்லூரியில் பின் தங்கினாலும், அவர் தான் கற்றறிந்த அந்த மூன்று கலைகளிலும் அவனை வல்லவனாக்கினார்.

அவனும் அத்தோடு நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை. கணிதம், விஞ்ஞானம், தமிழ், ஆங்கிலம் என்று பிரத்தியேக வகுப்புகள் எடுத்து, சுமாரான மாணவர்களைக் கைதூக்கிவிட்டான்.

ஆயினும், வர வர அந்தப் பர்ச்கர்பால் வண்மம் வளர்வதை அவனால் தடுக்க முடியவில்லை.

அவருக்கு இருட்டில் ‘தர்ம அடி’ கொடுத்து வண்மம் தீர்த்துக் கொண்டபோதும், அதிலும் மாட்டிக்கொண்டு பொலிசாரிடம் அடி உதை வாங்கியதில், அவனது சொந்த முயற்சியினால் பெற்ற சொற்ப வருமானத்திலும் அடி விழுந்தது.

தகப்பன், தான் செல்வாக்கைப் பயன் படுத்தி, நீதிமன்றம் வரை போகவிடாமல் பொலிசாரைத் தடுத்ததுடன், குறித்த பர்ச்கரிடமும் கெஞ்சி மன்றாடி, அவரது முறைப்பாட்டை வாபஸ் வாங்கி சமாளித்து விட்டார்.

அந்த விஷயம் மகன் காதிலும் விழாமல் காப்பாற்றிக்கொண்டார். ஆயினும், அந்த நிகழ்வுடன் அவர் மனமொடிந்து போனார்.

மகனால் இனி என்னென் நிகழப் போகிறதோ என்ற பேரச்சம் அவரை ஆட்கொண்டது.

கம்படி, சிலம்படி, தீப்பந்தம் சுழற்றுதல் போன்ற கலைகளைப் பயின்றாராயினும், என்னதான் மல்யுத்த வீரனாயிருந்த போதும், ‘சாண்டோ’ என்று பெயரை நிலைநாட்டிய போதும், அவற்றைக் கலைகளாகவே மதித்துப் போற்றியவர், அவர்.

இவனுக்கேன் இந்தக் கலைகளைக் கற்றுக் கொடுத்தேனோ என்று கலங்கிப் போனார், மனிதர்.

அந்தக் கவலைகளுடன், பாரிசுவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டு நோயாளியாகி, படுத்த படுக்கையாய் எஞ்சியுள்ள வாழ்நாள்களைக் கழிக்க மனமில்லாதவராய், தன்னைத்தானே மாய்த்துக்கொண்டார்.

தகப்பனின் அகால மரணத்தின்பின், கண்டிப்பார் யாருமற்ற தறுதலையாக மாறினான், அவன்.

தனக்குப் பிடிக்காத எந்த விஷயத்திலும் முக்கை நுழைத்து, ‘உள்ளுரச் சண்டியன்’ என்று பேரெடுத்ததான் மிச்சம்.

தனக்குப் பிடித்தவளைப் பலாத்காரமாக திருமணமும் செய்துகொண்டான்.

அவரோடு மாமன் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்த போதும், சண்டித்தனத்தை மட்டும் கைவிட்டானில்லை.

பெண்ணின் தகப்பனுக்கு அதுவே ஒரு

பேரிடியாய் - பெரு வலியாய் அமைந்து வாட்டியெடுத்தது.

அதன் விளைவு -

தனது மகளின் கணவனென்றும் பாராமல், அவன் முகத்தில் அந்த நச்சத் திராவகத்தை விசிறியடித்தார்.

ஆனானப்பட்ட சண்டியனான் அவனையே அலறவைத்த அந்த அப்பாவி மனுஷன், இரவோடிரவாக வீட்டைக் காலி பண்ணி, மகளோடு தலைமறைவானார்.

சரியோ, தவறோ....

அந்த அப்பாவி மனிதனால் வேறென்ன செய்ய முடியும்...?

○○○

தமிழக்குத் துமிழே நிகர் - பெற்ற

தாயார்க்குத் தாயே நிகர்!

அமுதுக்கு அமுதே நிகர் - படர்

அழுவுக்கு ஆலை நிகர்!

பாவாளார்க் கவரேநிகர் - அவர்

பழுவெலுக்கதுவே நிகர்!

பாவேந்தர்க்கவரே நிகர் - அவர்

பாடவுக்கதுவே நிகர்!

முப்பாலுக்கதுவே நிகர் - அழைட்

மூவெந்தர்க்கவரே நிகர்!

கீப்பாஞக்கிதுவே நிகர் - கீதன்

ஈர்ப்பாற்றற்கிதுவே நிகர்!

சிவஞாக்கு அவனே நிகர் - அநூல்

சிவாந்திரிக்கதுவே நிகர்!

அவன்சுத்துக்கதுவே நிகர் - கீந்து

அங்கத்துக்கிதுவே நிகர்!

தமிழ்நாடு

“தாமரைத் தீவான்”
(சக்சந்தவு - கிண்ணியா)

எழுதுத் தீண்டும் வையொல்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

தமிழ்நாடு - ஆட்சி மாற்றம் வேண்டும்

மீண்டும் ஒருமுறை தமிழ்நாட்டின் பக்கம் பார்வையைச் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஜெயலலிதாவின் மறைவின் பின், தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் சசிகலா கோட்டி முழுமுச்சாக நுழைந்ததன் பின்னர், நாளுக்கு நாள் எக்கசசக்கமான விஷயங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டின் அரசியல் இப்போது நாறிக்கிடக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் இன்றைய அரசியல் நாற்றத்துக்கான முழுப் பொறுப்பையும் சசிகலா கோட்டியே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

ஜெயலலிதாவின் மறைவின் பின், அதி.மு.க பன்னர்ச்செல்வம் அணி, சசிகலா அணி என இரண்டு அணிகளாகப் பிரிந்து செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. இவற்றுள் சசிகலா அணியின் செயல்பாடுகள் தமிழ்நாட்டின் மானம் மரியாதையை விலைபேசும் முறையில் அமைந்துகொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய ஒர் அவமானகரமான, இழிவான நிலை தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு போதும் ஏற்பட்டதில்லை. ஒரு கேடுகெட்ட குடும்பம் தமிழ்நாட்டின் தலைவித்தை நிச்சயிக்கப் பார்க்கிறது. அதைத் தட்டிக்கேட்க வகுகில்லாமல் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அரசியல் உறக்கம் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் எந்த அரசியல் சார்பு கொண்டவர்களாகவும் இருக்கலாம். அதற்கு அவர்களுக்குப் போதிய உரிமை உண்டு. ஆனால், தமிழ்நாட்டு அரசியலில் பொதுவான தீவை ஒன்று நுழைந்து கொண்டிருக்கும்போது, அதை மக்கள் வேட்க்கை பார்த்துக்கொண்டிருப்பது ஆச்சரிய மாக இருக்கிறது.

சசிகலா தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக வரவேண்டும் என்று கனவு கண்டார். ஆனால், அது நிறைவேறவில்லை. எதிர் காலத்தில் தமது உறவினரான தினகரனை முதலமைச்சராக்க விரும்பினார். ஆனால், இப்போதைய நிலையில் அதுவும்கூட நடைபெறும் நிலையில் இல்லை. அவரது குடும்ப ஆட்சிக்கு எதிராக அவரது அணியைச் சேர்ந்தவர்களே போர்க்கொடி தூக்கிவிட்டனர். இப்போது சசிகலா அணியும்

இரண்டாகப் பிரிந்துவிட்டது. ஒருபறும் தினகரன் அணி. மறுபறும் முதலமைச்சர் பழனிச்சாமி அணி. அமைச்சர்களும், கணிசமான சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பழனிச்சாமி பக்கம் இருக்கின்றனர். சில நாட்களுக்கு முன் திடீரெனத் தினகரன், தாம் கட்சியில் இருந்து ஒதுங்கிவிடுவதாக அறிவித்து ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தினார். ஆனால், கட்சியின் துணைப் பொதுச்செயலாளர் பதவியில் இருந்து விலகப் போவதில்லை என்றும் தெரிவித்தார். புலி பதுங்குவது பாய்வதற்காகவும் இருக்கலாம்.

இடைத்தேர்தல் மூலம் பண்பலத்தினால் வெற்றி பெற்று (அதற்குச் சாத்தியமே இல்லை), சட்டமன்ற உறுப்பினராகி, முதல்வராக இருக்கும் எட்பாடி பழனிச்சாமியைப் பதவியிற்கக்கம் செய்து, தாம் முதல்வராக வேண்டும் என்பதே சசிகலா அணியைச் சேர்ந்த தினகரனின் திட்டம். இத்தகைய திட்டத்தைப் போட்டுக்கொடுத்தவரே சசிகலாதான். ஆனால், தேர்தல் ஆணையத்தினால் இடைத்தேர்தல் இரத்துச் செய்யப்பட்டமை, தினகரனின் முதல்வர் ஆசையைச் சின்னா பின்னமாக்கிவிட்டது. தினகரனோ, எதிர்காலத்தில் சசிகலாவோ தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர்களாக ஒரு போதும் வரமுடியாது.

பண்பலத்தினால் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்பதுதான் சசிகலா அணியின் ஒரே ‘அரசியல் கொள்கை’யாக இருக்கிறது. இடைத்தேர்தலில் தினகரனின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்துமுகமாகப் பணம் வாக்காளர்களுக்கு வாரி இறைக்கப்பட்டது. பணப்பரிமாற்றம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், இடைத்தேர்தல் இரத்துச் செய்யப்பட்டது. தினகரன் அதனோடு நிறுத்திகொள்ளாமல், அதி.மு.க.வகுக்குரிய இரட்டை இலைச் சின்னத்தை மீட்டெடுப்பதற்காகத் தேர்தல் ஆணையத்தைச் சேர்ந்த சிலருக்குக் கோடிக்கணக்கில் இலஞ்சுசம் கொடுப்பதற்குப் பேரம் பேசப்பட்டதாகவும், அதில் ஒரு பகுதியைக் கொடுப்பதற்கு முனைந்தவேளையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தாகவும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இவை

போன்றவையே எதிர்காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக வரவேண்டும் என மன்பால் குடிக்கும் தினகரனின் ‘அரசியல்’ நடவடிக்கைகள். இத்தகைய ஒருவர் எதிர்காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக வந்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதைக் கற்பனை செய்துபார்க்க அதிக நேரம் முளையைச் செலவழிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

தினகரனின் இத்தகைய ‘அரசியல்’ நடவடிக்கைகளைக் கவனித்த பின்னர்தான், சசிகலா அணியின் ஒரு பிரிவினருக்குப் ‘புத்தி’ வந்தது. இந்தப் ‘புத்தி’யும் இயல்பாக ஏற்பட்டதல்ல. இடைத்தேர்தல் பண்பரிமாற்றத்தில் ஈடுபட்ட தமிழ்நாடு அரசைச் சேர்ந்த சில அமைச்சர்களும், முக்கியஸ்தர்களும் எங்கே தினகரனோடு சேர்ந்து தாழும் அகப்பட்டுக் கொண்டு விடுவோமோ என்ற அச்சத்தால் ஏற்பட்டது என்றே கொள்ளவேண்டியள்ளது.

இதனால், சசிகலா - தினகரனோடு சேர்ந்து கொண்டு, பன்னிர்ச்செல்வம் அணியினரை ஓரங்கட்ட முயன்றவர்களே, தற்போது பன்னிர்ச்செல்வம் அணியினரோடு கைகோத்துச் செயல்பட முனைகின்றனர். அதன்மூலம் மக்கள் மத்தியில் தாம் இழந்த செல்வாக்கினை மீண்டும் கட்டியெழுப்பலாம் என்றும் கருதுகின்றனர் போலும். இத்தனைக்கு மத்தியிலும் தினகரன் பக்கத்திலும் சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், வேறு சிலரும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், பணம் அவர்களோடு பேசுகிறது என்றுதான் கருதவேண்டியள்ளது.

எது எவ்வாறாயினும், இன்று தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை, சசிகலாவின் மறைமுகமான குடும்ப ஆட்சி ஒழியவேண்டும். அதற்கு, சசிகலா குடும்பத்தவரைத் தமிழ்நாட்டு அரசியலில் இருந்து ஒதுக்கிவைப்பதே ஒரே வழிமறை. பொதுவாகவே அ.தி.மு.க ஜெயலலிதாவின் கைக்குள் வந்தபின்னர் ஒர் ஊழல் கட்சியாகவே மாறிவிட்டது. தமிழ்நாட்டு அரசியலில் ஊழலை அறிமுகப்படுத்தி ருசி பார்த்த கருணாநிதியே வியந்துபார்க்கும் அளவுக்கு அ.தி.மு.க ஆட்சியில் ஊழல் தலைவிரித்து ஆடுகிறது. தற்போது (இதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது) இரு அணிகளாகச் செயல்படும் அ.தி.மு.க வினரில் கணிசமானவர்கள் ஊழல் பேர்வழிகள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டவர்களே. ஜெயலலிதா அரசில் அதற்கான வாய்ப்பும், வசதிகளும் ஏராளம். அ.தி.மு.கவின் தற்போதைய நிலையைப் பார்க்கும்போது, இரு அணிகளும்

எதிர்காலத்தில் ஒன்றுசேரும் நிலை ஏற்படலாம். அது அ.தி.மு.கவைப் பலப்படுத்த மாத்திரமே உதவும். தமிழ்நாட்டைப் பலப் படுத்த ஒருபோதும் உதவாது. அ.தி.மு.க அரசியல்வாதிகளின் ஊழல் அனுபவங்கள், அவர்களைச் சும்மா இருக்கவிடாது.

தமிழ்நாட்டுக்கு இன்று தேவையானது, ஒரு பொதுத்தேர்தல்தான். தாங்கள் விரும்பா தவர்களை ஒதுக்கிவிட்டு, விரும்பியவர்களை ஆட்சிபீட்டத்தில் ஏற்றுவதற்குப் பொதுமக்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் வழங்குவதே மத்திய அரசினதும், தேர்தல் ஆணையத்தினதும் குறியாக இருக்க வேண்டும். ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்களோடு தொடர்புடையவர்களை ஆட்சியில் இருக்க மக்கள் அனுமதிப்பது ஜனநாயக விரோதச் செயலே. தேர்தல் ஒன்றே இதற்குச் சரியான விடையை அளிக்க முடியும்.

நூற்கும்ண்ணல் ஒரு குதாகல வழி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் அன்மையில் குறிஞ்சிச்சாரல் என்ற நிகழ்ச்சியைக் கண்டி இந்துக் கலாசார மண்பத்தில் நிகழ்த்தியது. இத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் வருடாந்த நிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்றாக இந்திகழ்ச்சி இடம்பெற்றுவருகிறது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மற்றைய நிகழ்ச்சிகள் பல்கலைக் கழகச் சூழலிலேயே இடம்பெறுவது வழக்கம். குறிஞ்சிச்சாரல் நிகழ்ச்சி மாத்திரம் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வெளியே ஆண்டுதோறும் நடைபெற்றுவருகின்றது. இதுவரையில் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, ஹற்றன் ஆகிய இடங்களில் இந்திகழ்ச்சி இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாண்டு இது கண்டியில் நடைபெற்றது. இந்திகழ்ச்சி வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் நடைபெறும்போது, அவ்வப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த கலை இலக்கியச் சேவையாளர்கள் சங்கச் சான்றோர் விருது வழங்கிக் கொர விக்கப்படுவது வழக்கம். அந்தோடு, பல்கலைக்கழக மாணவரின் கலை இலக்கிய ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு வெளிக்களமாகவும் இந்திகழ்ச்சி அமைந்துள்ளது. பேராசிரியர் மகேஸ்வரன் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெருந் தலைவராகவும் வந்தபின்னர் உருவாக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி இது. கண்டியில் நடைபெற்ற குறிஞ்சிச்சாரல் நிகழ்ச்சியை 2015/2016 தமிழ்ச்சங்கச் செயல்குழுவினர் சிறப்பாக நிகழ்த்தினர்.

பேராசிரியர் மகேஸ்வரனின் தலைமையின் கீழ் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் பிரதம விருந்தினராகச் சமூக சேவையாளர் துரைசாமி சிவசுப்பிரமணியம் கலந்து சிறப்பித்தார். இந்நிகழ்வில் வரவேற்புரையைத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் நிகழ்த்தினார். தலைமையுரையைப் பேராசிரியர் மகேஸ்வரன் ஆற்றினார். பிரதம விருந்தினர் உரையைத் திரு. துரைசாமி சிவசுப்பிரமணியம் நிகழ்த்தினார். கண்டிப் பிரதேசச்தில் கலை இலக்கியத்துறைகளில் சிறந்த சேவையாற்றிய ஊடகவியலாளர்கள் க.ப.சிவம், இரா.அ.இராமன், கல்விமான் எஸ். எம்.எஸ்.ஹசன் ஆகியோர் சங்கச் சான்றோர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

குறிஞ்சிச்சாரல் நிகழ்ச்சிகள் மாணவி மிதுனாவின் தமிழ்வாழ்த்துடன் தொடங்கின. மிகச் சிறப்பாகத் தமிழ்வாழ்த்தை அவர் பாடனார். ஆனால், மேடையில் முகத்தைக் காட்டாமல் ஏன் மறைந்திருந்து இவ்வளவு அழகாகப் பாடவேண்டும்? எதிர்காலத்தில் மிதுனா மேடைக்கு வரவேண்டும். நிகழ்ச்சியில் கவிதை ஒன்றை வழங்கிய விஞ்ஞானிட மாணவர் செந்தாரன், அழகாக அதனைச் செய்தார். புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் அழகான வசனங்களை ஒப்புவிக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில், காதுக்கினிய கவிதை ஒன்றை வழங்கிய அவர் பாராட்டப்படவேண்டியவர்.

வரவேற்பு நடனத்தைச் சுகிர்தகுமார் அழகாகச் செய்தார். அத்தோடு, வேறு ஒரு நடனத்தையும் நன்றாக ஆடனார். பொறியியல் பீட்டத்தைச் சேர்ந்த இம்மாணவனிடம் இவ்வளவு நடனத்திற்மையா? மனம் மகிழ்ச்சி அடைந்தது. தனி நடனம் ஆடிய கலைப்பீடு மாணவி சிவநங்கை மிகமிக அற்புதமாகச் செய்தார். பாடலுக்கும், நடனத்துக்கும் ஏற்ப முகபாவங்களையும், உடல் அசைவுகளையும் மாற்றிமாற்றி அவர் ஆடியமை கண்கொள்ளாக காட்சியாக இருந்தது. நடனத்தில் என்னற்ற திறமைகளை அவர் உள்வாங்கிவைத்துள்ளார். மனம் திறந்து பாராட்டவேண்டிய நடனம் அது. இன்னொரு நடனத்தை வழங்கிய முகாமைத்துவபீடு மாணவியும் சிறப்பாகச் செய்தார். அந்த நடனமும் அழகாக இருந்தது.

பல்கலைக்கழகத்துக்கு வெளியில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட கரகாட்டம் நிகழ்ச்சியும் பாராட்டும்படியாகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. அதில் பங்குபற்றிய அனைத்து இளம் பெண் கலைஞர்களும் தம் திறமையை நன்கு வெளிப்படுத்தினர். மிக நேர்த்தியாக அந்நிகழ்ச்சி விளங்கியது. பொறியியல் பீடு மாணவர்கள்

வழகிய தப்பாட்டம் நிகழ்ச்சியும் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் நன்றாக அமைந்திருந்தது.

குறிஞ்சிச்சாரல் நிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்றாகப் பட்டிமன்றம் அமைந்திருந்தது. இன்று தமிழ்மக்களின் வாழ்விலும், கலாசாரத்திலும் ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஆக்கபுரவமானவை / ஆபத்தானவை என்ற தலைப்பில் அது நிகழ்த்து. நிகழ்ச்சியின் நடுவராகத் திரு.குஷன் செயல்பட்டார். ஆக்கபுரவமானவை என்னும் தலைப்பில் சந்தோஷ், தயாளினி, பிரசாந்தன் ஆகியோர் வாதிட்டனர். ஆபத்தானவை என்ற அணியின் சார்பில் சுஜீவன், வினோஜா, பிரணவன் ஆகியோர் வாதம் புரிந்தனர். கவாரசி யமான பட்டிமன்றமாக அது அமைந்திருந்தது.

இக்கலைவிழாவில் மாணவர்களினால்

இரு நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. பொறியியல்பீடு மாணவர்கள் திருவிளையாடல் படத்தில் இடம்பெறும் தருமிக்குப் பொற்கிழி வழங்கும் காட்சியை நாடகமாக்கியிருந்தனர். இதில் தருமியாக நடித்த மாணவர் நாகேவிடின் நடிப்பை அப்படியே நினைவுட்டினார். அபார நடிப்புத் திறமை வாய்ந்தவர், அவர். நக்கீர், சிவன், பாண்டியமன்னன் ஆகிய பாத்திரங்களை ஏற்றவர்களும் இயன்றவரை நன்றாகச் செய்தனர். கவாரசியமான நாடகமாக அது அமைந்திருந்தது.

கலைப்பீடு மாணவர்கள் தயாரித்தளித்த நாடகம், எழுதப்படாத காவியம். தமிழ்ச் சிறப்புக்கலை மாணவி தயாளினி இந் நாடகத்தை எழுதி இயக்கியிருந்தார். மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களின் வாழ்வியல் யதார்த்தமாக இந்நாடகத்தில் சித்திரிக்கப் பட்டிருந்தது. கதையமைப்பு, காட்சிகள், நடிப்பு, இயக்கம் என அனைத்தும் இந்நாடகத்தில் சிறந்துவிளங்கின. இந்நாடகத்தில் பங்கேற்ற சகல மாணவர்களும் தத்தம் பாத்திரங்களை உணர்ந்து சிறப்பாக நடித்தனர். தரமான நாடகமாக அமைந்திருந்ததோடு, ஒரு துணிச் சலான முயற்சியாகவும் இது விளங்கியது.

விழாவின் இறுதி நிகழ்ச்சியான இசை நிகழ்ச்சி வித்தியாசமான முறையில் அமைந்திருந்தது. பங்கேற்றவர்களில் இரு மாணவர்கள் சிறப்பாகச் செய்தனர். போதிய பயிற்சி இருந்திருந்தால், மேலும் நன்றாக இந்த நிகழ்ச்சி விளங்கியிருக்கும். எனினும், மாணவர்களின் ஆர்வம் பாராட்டத்தக்கது. மொத்தத்தில் குறிஞ்சிச்சாரல் குதாகலத்தை அளித்தது. விழாவோடு சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

‘கொழும்பூர் மாணா’

கிள்ளிய கைஞ்சிர

வானோல்யல் “எதிரொலி”த்து “என்னெல்லைம்”

“தமிழ்ச் சிறுகதையின் தந்தை என வ.வே.சு. அய்யரைக் குறிப்பிடுதல் போல், ‘மலையகச் சிறுகதையின் தந்தை’ என்று என்.எஸ்.எம்.ராமையாவைக் குறிப்பிடலாம்.” என முத்திரை பதித்திருக்கிறார் தெளிவத்தை ஜோசப் ‘இந்து கலசம்’ சஞ்சிகைக்கு எழுதிய கட்டுரையில்.

உண்மை; மாற்றுக் கருத்தில்லை. என்றாலும், எனது இளமைக்கால இனிய முகத்துவாரம், மோதர் வீதி அன்பருக்கு இன்னொரு ஆளுமையும் அதற்கு முன்னர் ஏற்பட்டிருந்ததே! அது பலரும் அறியாத ஒன்றல்லவா.

அதனை ‘எதிரொலி’ ப்படேது இந்தப் பத்தியின் அவா!

‘50 களில், 163, மோதறை வீதி, கொழும்பு - 15 ல் வாழ்ந்த சுப்பையா ராமையா சுகோதரர்கள். ஒரு தீவிர ‘ரோடியோ சிலோன்’ இரசிகர்களாக இருந்தனர். தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைத் தவறவிடாமல் கேட்டு ‘நேயர் கடிதம்’ அனுப்புவதில் குறுப் புலிகளாக இருவரும் திகழ்ந்தனர்.

அச்சமயம், அண்ணன் சுப்பையா, “எம்பா சரியான படி, வானோலி நாடகங்கள் ஒலிபரப்பாகுதில்லையே! எழுதிப்பாரேன் ஒன்னு” எனத் தம்பியை ஊக்குவிக்க அரைமணி நேரத்திற்கு எத்தனை பக்கங்கள் தேவை என்பதை உணராமல் தெரியாமல் ‘எதிரொலி’ த்தார் என்னெல்லைம் ராமையா!

பல பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு பிரதி டொரிங்டன் சதுக்க வானோலித் தமிழ்ப்பகுதிக்குப் போய் தயாரிப்பாளர் ‘சானா’ (எஸ்.சன்முகநாதன்) மேசையில் உறக்கம் கொண்டது! அவரோ பி.பி.சீ நிலையத்தில் வானோலி நாடகப் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்!

எவ்வாறாயினும், வந்ததும் வராததுமாக ‘எதிரொலி’ கேட்டு (பிரதியைப் பார்த்து) ‘நம்ம வரை’ நேரில் வரச்சொல்லி, வானோலி நாடக நுணுக்கங்களைக் கூறி, பல பக்கங்களைக் கூடைக்கு அர்ப்பணித்தார் ‘சானா’!

பி.பி.சீ யிலிருந்து முழுப்பயிற்சியுடன் வந்த அவர், ராமையாவின் பிரதியை ஒரு சவாலாக எடுத்துக் கொண்டு தயாரிக்க, அந்த நாடகத்தின் ‘எதிரொலி, சிங்கள நாடகப் பகுதித் தயாரிப்பாளர் பி.வெலிகல செவிகளிலும் விழி, ஒரு தமிழ் நாடகம் சிங்கள வடிவம் கண்டது வரலாறானது.

இதனால், பிற்காலங்களில் என்னெல்லைம் நாடகத் தலைப்பைக் கொடுத்து விட்டுப் பிரதியை அனுப்பி வைக்கும் ஒரு முக்கியப் புள்ளி ஆனார்! பதினேழு அகவை கொண்ட என் போன்றவர்கள் வாயைப் பிளந்து அந்த அதிசயத்தைக் கிட்ட இருந்து ரசித்தோம்!

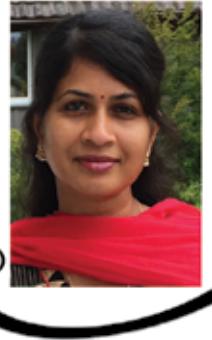
அதே சமகாலத்தில் பேராசிரியர் கே.கைலாசபதியும் ஒரு வானோலி நாடக எழுத்தாளரே. ராமையாவின் ரசிகரே! பின்னர், ‘தினகரன்’ பொறுப்பாசிரியரான பொழுது, சிறுகதைத் துறையில் காலுங்கு வைத்து, ஒரு கூடைக் கொழுந்துடன் நடமாடவிட்ட படைப்பிலக்கியவாதி ஆக்கியவரும் அவரே!

ஆக - ராமையா அவர்களது இலக்கிய வாழ்க்கையில், முதன்முதல் வானோலி நாடகப் பங்களிப்பே முதன்மை இடம் வகிக்கிறது என்பதைப் புரிந்து வரலாறுகளைச் சரியானபடி பதிவு செய்வோம்.

ஞானக்கைத் தேடியு

ஞானி

வாணமதி
(சுவிற்சர்லாந்து)

எந்தன் ஈழப்புமிக்கு மட்டும் அப்படியொரு தனித்துவ தமிழ் மணம் எதனால் வந்தது? முற்றத்தில் முத்துக்குமரனுக்காக அப்பா நட்ட செவ்வரத்தையும் போட்டியாக காளிகோயிலுக்கென அம்மா தண்ணீர் ஊற்றிய மல்லிகையும் தனியிரவில் தமக்குள் பேசிக்கொண்டன நல்ல பிறப்பு நமக்கென....அதிகாலையில் நான்கு மணிக்கே முற்றம்கூட்டி தண்ணீர்தெளித்து குளித்து சூரியனுக்கு நண்பனாக தேநீர் உறிஞ்சும் அப்பா எங்கே? ஈரத்தலையுடன் மஞ்சள்முகத்தில் வட்டக்குங்குமத்தில் மிகவும் கடினமாக மூச்சு விட்டுக்கொண்டே துளசிமாடத்தின் விளக்கொளியில் விடியலைத்தேடும் அம்மா எங்கே? ஒரு சூரையில் அம்மா கைகளினால் இடத்த அரிசிமாப்பிட்டும் உருளைக்கிழங்கு பொரியலுடன் மூன்று கீறு விபூதியில் பவ்வியமாக உண்ணும் தம்பி எங்கே?படிப்பதைப்போல பாவம் காட்டி அப்பா வேலைக்கும் போகும் வரையில் தனது பொறுமையை இறுக்கப்பிடித்திருக்கும் சின்னவன் எங்கே? இதுமட்டுமா?

எத்தனையோ ”எங்கே?” என்ற வினா மட்டுமே விண்ணனத்தாண்டியும் விடைதேடுகிறது எனக்குள். எத்தனையோ நண்பர்களை இனம் மொழி கடந்து இணைத்துக்கொண்ட போதும் எந்தன் ஒரு சூரையில் தாயாக தந்தையாக தம்பியாக நண்பர்களாக உற்றார் உறவினர்களாக தேவைக்கேற்ப தம்மை அடையாளம் காட்டிய அன்பு உள்ளங்களை ஆழ்மனது அர்த்த இராத்திரியிலும் அஸித்தேடுகிறது.

எத்தனை வகை வகையான உணவுகள் வேளாவேளையைத் தாண்டியும் வயிறை வீங்க வைக்க தயங்காது தயாராக உள்ளது. அம்மா சமைத்து தந்த பருப்பும் உருளைக்கிழங்குக் கறியும் முருங்கைக்கீரரச்சுண்டலும் எந்தன் நாசியில் அந்த வாசத்தை உணரவைக்க கண்முன்னே உள்ள கலர்கலரான உணவுகள்மீது பயத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

வீட்டைச்சுற்றியுள்ள மரத்திலிருந்து ஏதோ ஒன்றை அம்மா கறியாக மாற்றிவிடும் வல்லமையுள்ளவர். எங்களாதுதமிழர்களின் பாரம்பரிய உணவுதாயகத்தில் தள்ளிவைக்கப்படவில்லை. அந்த உணவுதான் இன்றும் இந்தக்குளிரில் இவ்வளவு கடினமான வேலையை செய்வதற்கு ஊட்டமாக உள்ளதென புலம்பெயர் தமிழர்கள் புலம்புவதைக் கேட்கையில் என்னையறியாமல் நானும் தலையாட்டுகிறேன் பலமுறை.

எத்தனை துண்பங்கள் வந்தாலும் தமது வயிற்றுக்கான உணவை வக்கணையாக உண்ணும் இனம் என்னினமாக எனது சிறுவயது அனுபவம் சொல்லிச் செல்லுகிறது. உடல் ஆரோக்கியம் முதலில் உறுதியாக கருதப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து கல்விக்கான இடத்தை முதன்மைப்படுத்தினர் மீதமுள்ளவை எதிர்கால கனவுக்குள் புதைத்துவிட்டு அனேக உறவுகள் மகிழ்ச்சியுடனும் நிம்மதியுடனும் தமது வாழ்வை இரசித்து வாழ்ந்தனர்.

இந்த புலம்பெயர் நாட்டில் ஒரு நேர உணவைக்கூட அமைதியாக நின்று உண்ண வழியின்றி உடல்த் தேய்மானங்களுடன் காரும் வீடும் வாங்கி கண்காட்சியாக காட்டவேண்டுமென நிம்மதியின்றி அலைகின்றனர் பலர். ஆனாலும் சிறுகச்சேர்த்து பெருக வாழும் தமிழர்களும் இல்லாமல் இல்லை. இருந்தாலும் எதிர்காலம் குறித்த பயம் இவர்களை அவ்வப்போது யோசிக்கவைத்து ஒருசிலவேளையில் மலேரியா காய்ச்சலாக படுத்தாமலும் இல்லை.

எனது பெற்றோரை இன்றும் மறவாத இதயவறை கடமையென்னும் கதவால் பூட்டப்பட்டுள்ளது. என்னுடைய பிள்ளையின் இதயவறையில் எனக்கான இடம் உண்டா? இருந்தால்

மகிழ்ச்சிதான். ஆனாலும் தனக்கு தனக்கென வாழவேண்டுமென பாடம் கற்பிக்கும் சூழலில் பிறந்து வளர்ந்தவருக்கு கடமைக்கத்தவின் தேவை உணரப்படுமா?

அன்பு, அரவணைப்பு, பிறரை நேசித்தல், பகிர்தல், ஒரு தாய்வயிற்றில் பிறந்தவர்கள் போல வாழ்தல், தங்களுடன் இரண்டு வார்த்தை பேசியவர்களை புன்னகையுடன் மாமா என்றும் அத்தையென்றும் உறவாக மதிக்கும் பண்பாடு இவையெல்லாம் இந்த புலம்பெயர் நாட்டில் பாடம்போல் பக்குவமாக நேரம் காலம் வயது பார்த்து கற்பிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனாலும் 18 ஆம் நூற்றாண்டு பாடமாக கேலியாகவே அனேகரால் சுட்டிக்காட்டப்படுவதே வேதனை.

உறவுகளே எந்தன் மன் வலிமையானது. அதனால் பயமின்றி பாதுகாப்பு இருந்தது. இங்கு பத்துநிமிடம் தனியாக ஒரு

ஜிந்து வயது பிள்ளையை விட்டுச்செல்ல வழியில்லை வீட்டில். அதற்காக அரைநாள் விடுமுறை சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் 18 ஆம் நூற்றாண்டு பாடமாக கருதியதன் விளைவே எனலாம். எந்தன் தந்தையின் சுறுசுறுப்பும், அம்மாவின் பொறுமையும் எனக்குள் விதைத்தது வாழ்க்கையின் வலிமையை எந்தப்பக்கம் பார்க்கினும் வேறுபட்ட மனிதர்களின் வாழ்வியலில் வளைந்து நெளிந்து செல்ல துணைவருகிறது. புட்டுக்குழல் ஆவி போல ஏக்கபெருமுக்கம் எந்தன் மனதை அவ்வப்போது அழுத்துவதை தற்போதெல்லாம் இரசிக்கின்றேன்.

மறக்காத மண்ணின் வாசத்தை பலவாண்டுகள் கடந்தும் உணரவைப்பது அந்த ஏக்க சுவாசம் மட்டுமே.

○○○

அழியா என் இருப்பு

எஸ்.கருணானந்தராஜா
லண்டன்

அன்னையும் தந்தையும் அருந்திய உணவின் ஒரு துளித்தின்டன் உயிரைச் சூழ்ந்தது அதுவரை நானென்ன அறியாச் சுன்யம் அதன்பின் மைய்யுணர்வென்று பல் பகுதியாய் சீந்தனை செயலென்றின்னும் மேலாய் தன்ஜுணர்திவாடு தூணியில் விழுந்து நானெனவானை நானோர் வெற்றிடம்.

சூழ்ந்தகனைத்துாச் சுத்திரப்பாவை வாழுந்து முடிக்கும் வரையில்ருக்கும் வீழுந்த பிறகு வீண்ணிலும் மன்னிலும் ஆழுந்து கரைந்து அனைத்தும் மறைய

பாழ்வெளியிதனில் பழைய நானாய் ஒன்றையுமனராச் சுனியமதனில் அன்றை தீன்றை நாளையுனரா அதிலும் தீதிலும் எதிலும் சேரா அமைதி வெளியில் ஜக்கியமாக்

நிரந்தரமாலேவன் நீர்க்குணாலேவன் எங்கு போயினும் எனக்கென் கவுலை ஒன்று மட்டும் உறுதி அதுநான் அறியாச் சுனியத்திருந்து முகிழ்து என்னிருப்பதியா தென்னும் நியத்.

கலாஜுவணம் கே.பொன்னுத்துரை

சீம காலை நெல்கிளி நகழ்புகள்

ஞானம் சஞ்சீகை 200 ஆவது திதி, த.ஞானசௌகரன் பவளமலர், ஞானம் பாலச்சந்திரனன் சுதந்திரக்கவுத்தரட்டு ஆகை நூல்களன் அருமக வீழா

மலையக கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் ஏற்பாட்டில் மேற்படி விழா 30-03-2017 அன்று மாலை 3.00 மணியளவில் கண்டி தெவோன் ரெஸ்டூரன் மண்டபத்தில் பேராசிரியர் துரை மனோகரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. பிரதம விருந்தினராக நாவலப்பிட்டி ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவாமிகோயில் அறங்காவலர் முத்தையா பிள்ளை ஸ்ரீகாந்தன் கலந்து கொண்ட இந்திகழ்வில் இலக்கியப்புலவர் எஸ் முத்தையா ஜே. பி. எக்கிலேனன்ட் பிள்கட் தொழிலதிபர் கெளரவ விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். திருமதி சுந்தரவுதனா ரட்னராஜ குருக்கள் சிறப்புவிருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். கண்டி இரா. அ.இராமன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார் திரு ரா. நித்தியானந்தன், பிரபல எழுத்தாளர் மு. சிவலிங்கம், மாவனல்ல எம். எம். மன்குர் ஆகியோர் கருத்துரைகள் வழங்கினர். இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலர் இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

“கல்வியில் ஆய்வில் ஊடக வளாங்கள்” – சர்வதேச ஆய்வராங்கு

தமிழ்நாடு, சேலம், பெரியார் பல்கலைக்கழக கல்வியியல் துறை ஏற்பாட்டில் “கல்வியில் ஆய்வில் ஊடக வளாங்கள்” என்ற பொருளில் சர்வதேச ஆய்வரங்கு அன்மையில் இடம்பெற்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர், சமூகவியல் பேராசிரியர் என.சண்முகலிங்கன் ஆய்வரங்கினைத் தொடக்கிவைத்து ஆய்வு மாநாட்டு மலரினை பெரியார் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சி.சுவாமிநாதன் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வதனை இங்கு காணலாம்.

**உலகத் தொல்காப்பிய மன்றத்தன் தொடர்பொழுவும்
ஆத்தாரேல்யா எழுத்தாளர் மு. செயராம சர்மாவுக்குப் பாராட்டுவீழாவும்!**

புதுச்சேரி உலகத் தொல்காப்பிய மன்றத்தின் சார்பில் புதுச்சேரி நீட் இராசப்பையர் தெருவில் அமைந்துள்ள, செகா கலைக்கூடத்தில் 14.04.2017, வெள்ளிக் கிழமை, மாலை 6.30 மணி முதல் 8.30 மணி வரை தொல்காப்பியத் தொடர்பொழுவு நடைபெற்றது.

ஆத்திரேலியாவிலிருந்து வருகை தந்த எழுத்தாளர் ம. செயராம சர்மாவின் எழுத்துப்பணியைப் பாராட்டும் வகையில், மரபுப் பாமணி என்ற விருதனித்து இந்த நிகழ்ச்சியில் பாராட்டப்பட்டது. மக்கள் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு உழைத்துவரும் ஏம்பலம் செல்வம் சிறப்பு அழைப்பாளராகக் கலந்துகொண்டு திரு. சர்மா அவர்களுக்கு விருதனித்துப் பாராட்டினார். ஆத்திரேலியாவில் தமிழும் தமிழர்களும் தொடர்பான அறியதோர் கருத்துரையச் செயராம சர்மா வழங்கினார். திரு. தூ. சட்கோபன், தனித்தமிழ்ப்பாவலர் தமிழியக்கன், திருவாசகம் உள்ளிட்டோர் கலந்துகொண்டு தமிழினருக்களைச் சிறப்பித்தனர்.

முனைவர் இரா. கோவலன் நன்றியுரை வழங்கினார். புதுச்சேரியைச் சேர்ந்த தமிழினருக்கள் திரளாக நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டனர்.

அமர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. ஞாஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /-

ஏற்றுப்பம் பரிசு : ரூபா 3000/-

மூன்றுப்பம் பரிசு : ரூபா 2000/-

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச்

சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் தகத : 31.05.2017

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. – ஆசீர்யர்

வாசதீர் பேசுக்றார்

இன்னும் எத்தனை காலந்தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே சொந்த நாட்டிலே, நம் நாட்டிலே என எம்.ஜி.ஆர் மலைக்களின் படத்தில் நடிக்கும் காட்சி 203 ஞானம் இதழில் பேராசிரியர் துரை மனோகரனது பத்தி எழுத்தைப் படிக்கும்பொழுது நினைவுக்கு வந்தது. சரியாகச் சொன்ன பேராசிரியருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

கொழும்பு மாணா கிள்ளிய கொழுந்து பத்தி எழுத்து உண்மையில் நல்லதொரு ஆக்கம். தேசுத்தின்கண் மாணா மக்கீன் அவர்கள் தமிழ் பேசும் மக்கள் அறியாத தகவல்கள் அறிந்தவர். அவர் ‘ஞானத்தின் கண்’ அவரின் பத்தி எழுத்து எவரும் விரும்பிப் படிக்கக்கூடியது. சமீபத்தில் உலக நாடக தினமான மார்ச் 27ந் திகதி உள்ளக அலுவல்கள், வடமேல் மாகாண அபிவிருத்தி, கலாச்சார அமைச்சு மற்றும் கலாசார தினைக்களாம், அரச நாடகக் குழு இணைந்து நடாத்திய 2017 விருது விழாவில் ஒரு முறை வழங்கப்படும் ‘நாடகக்கர்த்தி’ எனும் கெளரவ நாமம் மாணாவுக்கு கிடைத்துள்ளது. இது நல்ல இனிய செய்தி, அவரை நானும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்துகின்றேன்.

மேலும் ஞானம் 2021ம் இதழில் சூசை எட்வெட் பொற்தாலி போனால் என்ற தலைப்பில் நல்லதொரு சிறுக்கை வடித்திருந்தார். வாழ்த்துக்கள். என்றாலும் முஸ்லிம் குடும்பம் ஒன்றைப் பற்றிய குறிப்பில், விவேஷ தினங்களில் நோன்புக் கஞ்சி, நெய் சோறு தருவார்கள் எல்லாம் மாமிச வாடைதான் என்ற வசனத்தை அவர் திரும்ப வாசிக்கட்டும், மேலும் அக்கதைக்கு அந்தப் பந்தி அவசியம்தானா என்பதையும் அவரே முடிவெடுக்கட்டும்.

எம்.பி.எம்.நிஸ்வான், பாணந்துறை

***

‘வித்யாநிதி’ விருது பெறும் பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கு என் வாழ்த்துக்கள். அவரைக் குறித்து தி.ஞானசேகரனின் கட்டுரை குறிப்பிடத் தகுந்த ஒன்று. அவரது முக்கிய நூலான “இலங்கை இந்தியர் வரலாறு”, அவரது இடம்பெயர்வு வாழ்க்கை, கல்விப்பணிகள், கட்டுரைத் தொகுப்புகள், இவற்றை ஒரு கட்டுரைக்குள் செறிவாகக் கொடுத்த கட்டுரையாளருக்கு பாராட்டுகள். சோ. சந்திரசேகரம் அவர்களின் நூல்களை வாசிக்க ஆவலோடு இருக்கிறேன்.

அவதானம் என்பது நினைவாற்றலுடன் ஊன்றிய கவனம். அவதானம் (8), தசாவதானம் (10), சோடசாவதானம் (16), சதாவதானம் (100) குறிப்புகள் தேவையான ஒன்று. ஆதரவற்றற்களுக்காக.... கலைப்பரிதி கே.ஆர். திருத்துவராஜா கவிதை வாசித்து முடிக்கையில் நெஞ்சு கணத்தது.

பெண்ணியத்தின் புதிய போக்குகள் கெளரி அனந்தன் அவர்களின் கட்டுரை, பெண்ணியம் என்பதை வேற்றாரு கோணத்தில் அலசியிருந்தது. கட்டுரை பேசுவதைப்போல இப்பொழுதெல்லாம் கணவன்மார்கள் எழுந்ததும் மனைவியிடம் தேநீர் கேட்பதில்லை. மாறாக முகநூலில் மனைவி என்ன எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதைத்தான் பார்க்கிறார்கள். ஞானம் கடல்தாண்டி வாசிக்கக் கிடைப்பது பெருமையளிக்கிறது.

அண்டனூர் சுரா

மகாத்மா நகர், கற்றவகோட்டை, புதுக்கோட்டை மாவட்டம்

***

வழுமைப்போல இம்மாதமும் ஞானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகையை வாங்கிப் படித்து பயன் பெற்றேன். இம்மாத இதழிலே எனது படைப்பு பிரசரமாகி இருந்தமை மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. கலைத்தாகம் தீர்த்த தாங்களுக்கு நன்றி. எழுத்துத் துறையில் என்னைப் பட்டைத் தீட்டும் பயிற்சியாகவே நான் இதைக் கருதுகின்றேன். ஞானம் இதழை வகுப்பு மற்றும் தொழில்துறை நண்பர்கள் பலரையும் வாங்கிப் படிக்குமாறு பகர்ந்துள்ளேன். பலரும் படித்துவிட்டு என்னை உற்சாகப்படுத்தினர். குறிப்பாக பேராசிரியர் மகேஸ்வரன் என் மதிப்பிற்குரிய ஆசான் எனது ஆக்கம் தொடர்பாக எனக்கான சில அறிவுரைகளை வழங்கினார்.

ஒவ்வொன்றும், உண்மையுள்ள – கீஸீல்

ஞானம் = 200 ரூபா
பக்கங்கள்: 1000
விலை: ரூபா 2000/-

தி.ஞானசெகரன் பவளமலர்
விலை: ரூபா 750/-

ஏழமும் தமிழும்
நால் எண் : 6
ஞானம் பாலச்சந்திரன்
பக்கங்கள்: 1020
விலை: ரூபா. 1500/-

ஞானம் பத்பீபகம்

3B 46^{வது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06

+94 11 258 6013, +94 777 306 506. editor@gnanam.info